

2025/1

8.1.2025

DIREKTIVA (EU) 2025/1 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 27. novembra 2024

o vzpostavitvi okvira za sanacijo in reševanje zavarovalnic in pozavarovalnic ter spremembi direktiv 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU in (EU) 2017/1132 ter uredb (EU) št. 1094/2010, (EU) št. 648/2012, (EU) št. 806/2014 in (EU) 2017/1129

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Težave zavarovalnic imajo lahko znatne posledice za gospodarstvo in socialno blaginjo v državah članicah, če povzročajo motnje pri zaščiti, ki je zagotovljena imetnikom polic, upravičencem ali oškodovancem. Vloga pozavarovalnic v gospodarstvu, njihova povezanost s primarnimi zavarovalnicami in finančnimi trgi na splošno ter precej koncentriran pozavarovalniški trg zahtevajo ustrezen okvir za urejeno reševanje njihovih težav ali propada. Zato bi bilo treba obravnavati sanacijo in reševanje primarnih zavarovalnic in pozavarovalnic, in sicer ob upoštevanju njihovih posebnosti.
- (2) Svetovna finančna kriza leta 2008 je razkrila ranljivosti finančnega sektorja in njegovo medsebojno povezanost. Zdi se, da so vzroki za težave in propad med drugim povezani z razvojem finančnih trgov in naravo zavarovalnih ali pozavarovalnih dejavnosti. V zvezi s tem se zavarovalna tveganja, tj. nezadostno krite terjatve, napačno vrednotenje, tj. podcenjene premije, slabo upravljanje sredstev in obveznosti ter naložbene izgube pogosto navajajo kot glavni razlogi za skrb zavarovalnic in pozavarovalnic. V tem okviru se je denar davkoplačevalcev uporabil za obnovo poslabšanega finančnega položaja več zavarovalnic. Direktiva 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ ni v celoti odpravila možnosti propada zavarovalnic in pozavarovalnic, čeprav je bil njen cilj okrepiti finančni sistem v Uniji ter odpornost takšnih zavarovalnic in pozavarovalnic. Visoke nestanovitnosti trgov in dolgotrajne nizke ravni obrestnih mer bi lahko bile še posebej škodljive za dobičkonosnost in solventnostno stanje zavarovalnic in pozavarovalnic. Občutljivost zavarovalnic in pozavarovalnic na tržni in gospodarski razvoj zato terja posebno previdnost in ustrezen okvir za obvladovanje – tudi preventivno – morebitnih poslabšanj finančnega položaja takšnih podjetij. Nekateri nedavni propadi in skorajšnji propadi, zlasti čezmejne narave, so pokazali slabosti sedanjega okvira, ki jih je treba obravnavati, da se ustrezno organizira urejen izstop zavarovalnic ali pozavarovalnic s trga.
- (3) Dejavnosti, storitve ali posle, ki jih opravljajo zavarovalnice ali pozavarovalnice in jih ni mogoče zlahka nadomestiti v razumnem času ali z razumnimi stroški za imetnike polic, upravičence ali oškodovance, je treba obravnavati kot kritične funkcije, ki jih je treba nadaljevati. Takšne dejavnosti, storitve ali posli so lahko kritični na ravni Unije, nacionalni ali regionalni ravni. Kontinuiteta zavarovalne ali pozavarovalne zaščite je pogosto boljša možnost kot

⁽¹⁾ UL C 275, 18.7.2022, str. 45.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 23. aprila 2024 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 5. novembra 2024.

⁽³⁾ Direktiva 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) (UL L 335, 17.12.2009, str. 1).

prenehanje propadajočega podjetja, saj zagotavlja najugodnejši rezultat za imetnike polic, upravičence ali oškodovance. Zato je ključnega pomena, da so na voljo ustrezni instrumenti, s katerimi se preprečujejo propadi, in da se, kadar pride do propadov, z ohranjanjem kontinuitete teh kritičnih funkcij čim bolj zmanjšajo negativne posledice.

- (4) Zagotavljanje učinkovitega reševanja propadajočih zavarovalnic in pozavarovalnic v Uniji je bistven element za vzpostavitev notranjega trga. Propad takšnih podjetij ne vpliva le na imetnike polic ter morda na realno gospodarstvo in finančno stabilnost trgov, na katerih ta podjetja poslujejo neposredno, ampak tudi na zaupanje v notranji zavarovalniški trg. Z vzpostavitvijo notranjega trga za finančne storitve se je okrepila interakcija med različnimi nacionalnimi finančnimi sistemi. Zavarovalnice in pozavarovalnice so dejavne na finančnih trgih zato, da upravljajo svoj naložbeni portfelj in tveganja, povezana z njihovimi dejavnostmi. V tem okviru lahko nezmožnost držav članic, da bi obravnavale propad zavarovalnice ali pozavarovalnice in jo rešile na predvidljiv in usklajen način, ki bi učinkovito preprečil širšo sistemsko škodo, ogrozi stabilnost finančnih trgov in posledično notranji trg na področju finančnih storitev.
- (5) Svetovna finančna kriza leta 2008 je izpostavila potrebo po razvoju ustreznega okvira za sanacijo in reševanje zavarovalnic in pozavarovalnic. Na mednarodni ravni je Odbor za finančno stabilnost oktobra 2011 objavil dokument *Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions* (Ključne lastnosti učinkovitih ureditev za reševanje finančnih institucij), ki ga je oktobra 2014 posodobil, v katerem so zbrana razmišljanja o reševanju zavarovalnic, ki bi v primeru propada lahko bile sistemsko pomembne ali kritične. Junija 2016 je Odbor za finančno stabilnost izdal dopolnilne smernice za razvoj učinkovitih strategij in načrtov reševanja za sistemsko pomembne zavarovatelje. Hkrati je Mednarodno združenje zavarovalnih nadzornikov novembra 2019 sprejelo temeljna zavarovalna načela za vse zavarovalnice in pozavarovalnice, skupni okvir za mednarodno dejavne zavarovalniške skupine, v katerem so podrobno opredeljeni standardi za preventivno načrtovanje sanacije, in ukrepe, ki naj bi jih organi sprejeli v zvezi z zavarovalnico ali pozavarovalnico, ki bi izstopila s trga in za katero bi se začel postopek reševanja. Ta razvoj dogodkov bi bilo treba upoštevati pri določanju okvira za sanacijo in reševanje propadajočih zavarovalnic in pozavarovalnic.
- (6) Veliko zavarovalnic in pozavarovalnic posluje zunaj nacionalnih meja. Nezdostno usklajevanje in sodelovanje med javnimi organi pri pripravi na težave ali propad zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki posluje čezmejno, in pri obvladovanju teh težav ali propada bi ogrozilo medsebojno zaupanje držav članic, imelo neoptimalne rezultate za imetnike polic, upravičence in oškodovance ter vplivalo na verodostojnost notranjega zavarovalniškega trga.
- (7) Postopki za usklajeno reševanje zavarovalnic ali pozavarovalnic na ravni Unije trenutno niso harmonizirani. Namesto tega je med državami članicami mogoče opaziti precejšnje vsebinske in postopkovne razlike v nacionalnih zakonih in drugih predpisih, ki urejajo propad zavarovalnic in pozavarovalnic. Poleg tega postopki v primeru insolventnosti pravnih oseb morda niso vedno primerni za zavarovalnice ali pozavarovalnice, saj morebiti ne zagotavljajo vedno ustrezne kontinuitete kritičnih funkcij v korist imetnikov polic, upravičencev in oškodovancev, realnega gospodarstva ali finančne stabilnosti kot celote.
- (8) Zagotoviti je treba kontinuiteto kritičnih funkcij zavarovalnic ali pozavarovalnic, ki propadajo, ali zavarovalnic ali pozavarovalnic, ki bodo verjetno propadle, hkrati pa čim bolj zmanjšati vpliv propada takšnega podjetja na gospodarstvo ali finančni sistem. Zato je treba določiti okvir, ki bo organom zagotovil verodostojen sklop instrumentov za dovolj zgodnje in hitro posredovanje v zavarovalnicah ali pozavarovalnicah, ki propadajo ali bodo verjetno propadle. Takšen okvir bi moral zagotoviti, da izgube najprej prevzamejo delničarji, za njimi pa upniki, pod pogojem, da noben upnik ne utrpi večjih izgub, kot bi jih utrpel, če bi zavarovalnica ali pozavarovalnica prenehala po običajnem insolvenčnem postopku v skladu z načelom, da noben upnik ne bi smel biti na slabšem kot v primeru običajnih insolvenčnih postopkov (načelo „noben upnik ne sme biti na slabšem“). Za zagotovitev pravilnega upoštevanja obravnave, ki bi je bili deležni prizadeti delničarji, imetniki polic, upravičenci, vložniki škodnih zahtevkov in drugi upniki, če bi bil za podjetje v postopku reševanja uveden običajni insolvenčni postopek, bi bilo treba upoštevati vse relevantne dogodke, ki bi se sprožili z uvedbo takega postopka ali pred njim, ter vse relevantne dogodke, povezane z uvedbo takega postopka, vključno s tistimi, ki so povezani z zaščito oškodovancev na podlagi

Direktive 2009/103/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁽⁴⁾ v zvezi s škodo, nastalo zaradi nesreč v primeru insolventnosti zavarovalnice.

- (9) Izhajajoč iz Direktive 2009/138/ES bi moral okvir, ki ga je treba določiti, organom omogočiti, da zagotovijo kontinuiteto zavarovalnega kritja za imetnike polic, upravičence in oškodovance, prenesejo donosne dejavnosti in portfelje zavarovalnice ali pozavarovalnice, kjer je to primerno, ter pošteno in predvidljivo porazdelijo izgube. Ti cilji bi morali pomagati preprečiti nepotrebne izgube ali socialne stiske za imetnike polic, upravičence in oškodovance, ublažiti negativne učinke na realno gospodarstvo ter čim bolj zmanjšati negativne učinke na finančne trge in stroške za davkoplačevalce.
- (10) Pregled Direktive 2009/138/ES in zlasti uvedba kapitalskih zahtev, ki bolj upoštevajo tveganja, okrepljen nadzor, boljše spremljanje likvidnosti in boljši instrumenti za makrobonitetne politike bi morali dodatno zmanjšati verjetnost propada zavarovalnic ali pozavarovalnic ter povečati njihovo odpornost na gospodarske težave, ki so lahko posledica sistemskih motenj ali dogodkov, specifičnih za posamezno podjetje. Kljub zanesljivemu in trdnemu bonitetnemu okviru pa finančnih težav ni mogoče popolnoma izključiti. Zato bi morale biti države članice pripravljene in imeti ustrezne instrumente za sanacijo in reševanje za obravnavanje razmer, ki vključujejo sistemske krize in propade posameznih podjetij. Ti instrumenti bi morali vključevati mehanizme, ki organom omogočajo učinkovito obravnavo podjetij, ki propadajo ali bodo verjetno propadla. Pri uporabi takšnih instrumentov in izvajanju takšnih pooblastil bi bilo treba upoštevati okoliščine, v katerih pride do propada.
- (11) Nekatere države članice so že uvedle zahteve glede preventivnega načrtovanja sanacije in mehanizme za reševanje propadajočih zavarovalnic ali pozavarovalnic. Vendar je zaradi odsotnosti skupnih pogojev, pooblastil in postopkov za sanacijo in reševanje zavarovalnic ali pozavarovalnic v Uniji verjetno ovirano nemoteno delovanje notranjega trga in oteženo sodelovanje med nacionalnimi organi pri obravnavanju čezmejnih skupin podjetij, ki so v težavah ali propadajo. To velja zlasti takrat, ko nacionalni organi zaradi različnih pristopov nimajo enake stopnje nadzora ali enake zmožnosti za reševanje zavarovalnic ali pozavarovalnic. Navedene razlike med režimi za sanacijo in reševanje lahko vplivajo na enake konkurenčne pogoje in potencialno povzročijo izkrivljanje konkurence med podjetji. To oviro bi bilo treba odpraviti in sprejeti pravila za zagotovitev, da notranji trg ni ogrožen. Zato bi morala za pravila, ki urejajo preventivno sanacijo in reševanje zavarovalnic ali pozavarovalnic, veljati skupna minimalna harmonizacijska pravila. Da bi zagotovili skladnost z obstoječo zakonodajo Unije na področju zavarovalniških storitev, bi se moral za zavarovalnice ali pozavarovalnice, za katere veljajo bonitetne zahteve iz Direktive 2009/138/ES, uporabljati režim za preventivno sanacijo in reševanje.
- (12) Propad subjekta v skupini lahko hitro vpliva na solventnost in poslovanje celotne skupine. Zato je treba določiti zahteve glede preventivnega načrtovanja sanacije in načrtovanja reševanja skupine. Poleg tega bi morali imeti organi učinkovita sredstva za ukrepanje v zvezi s temi subjekti, da uvedejo popravne ukrepe, ki upoštevajo finančno trdnost vseh subjektov v skupini, obravnavajo ovire za rešljivost v okviru skupine in pripravijo usklajeno shemo reševanja za skupino kot celoto, zlasti v čezmejnem okviru. Zato bi se morale zahteve glede preventivnega načrtovanja sanacije in načrtovanja reševanja in glede rešljivosti ter režim reševanja uporabljati tudi za matična podjetja, holdinge in druge subjekte v skupini, vključno s podružnicami zavarovalnic in pozavarovalnic, ki imajo sedež zunaj Unije.
- (13) Za zagotovitev nemotenega izvajanja načrtovanja sanacije in reševanja ter dejanskega reševanja zavarovalnic in pozavarovalnic, ki so del finančnih konglomeratov, ali zavarovalniških skupin, ki so same finančni konglomerati ali so del njih, in da bi se zmanjšalo upravno breme, bi bilo treba določiti obveznosti glede izmenjave informacij med organi za reševanje zavarovalnic in organi za reševanje bank ter nadzornimi organi, organu za reševanje bank pa bi

⁽⁴⁾ Direktiva 2009/103/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o zavarovanju civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil in o izvajanju obveznosti zavarovanja takšne odgovornosti (UL L 263, 7.10.2009, str. 11).

bilo treba dodeliti status opazovalca v kolegiju za reševanje zavarovalnic za zavarovalniško skupino, ki je sama finančni konglomerat ali je del njega v skladu z Direktivo 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾, in obratno.

- (14) Z novimi pravili, uvedenimi s to direktivo, bodo imeli organi za reševanje zavarovalnic in pozavarovalnic ter organi za reševanje bank lasten okvir za reševanje, ki je prilagojen posebnostim zavarovalniškega in pozavarovalniškega sektorja oziroma bančnega sektorja. Časovni okvir reševanja v zavarovalniškem in pozavarovalniškem kontekstu se razlikuje od reševanja v bančnem kontekstu. Enotni odbor za reševanje in nacionalni organi za reševanje bank morajo običajno hitro ukrepati, da bi preprečili naval na banke. Po drugi strani pa so organi za reševanje zavarovalnic in pozavarovalnic pogosto v prednosti, saj imajo na voljo več časa, da najdejo ustrezne rešitve, ki so za imetnike polic najbolj koristne. Manj verjetno je, da bi se dogodek, podoben navalu na banke, zgodil v zavarovalniškem in pozavarovalniškem sektorju, in tudi njegove posledice bi bile drugačne kot v bančnem sektorju.
- (15) Oba sektorska zakonodajna okvira sta za zadevne organe ustvarila neodvisna pooblastila za sprejemanje odločitev. Zato bi morali biti organi za reševanje zavarovalnic in pozavarovalnic ter organi za reševanje bank enakopravni. Za opravljanje nalog reševanja je bistvenega pomena, da se organi za reševanje zavarovalnic in pozavarovalnic ter organi za reševanje bank medsebojno obveščajo in sodelujejo v dobri veri. Zahteve glede izmenjave informacij, predpisane s to direktivo, bi morale olajšati to sodelovanje. Zato bi si morali organi za reševanje zavarovalnic in pozavarovalnic ter organi za reševanje bank pa tudi nadzorni organi zavarovalnic in pozavarovalnic ter nadzorni organi bank brez odlašanja izmenjati informacije, ki se štejejo za potrebne za opravljanje njihovih nalog.
- (16) Da bi zagotovili, da so organi za reševanje obveščeni in da se z njimi opravi posvetovanje dovolj zgodaj v procesu in na strukturiran način, kar jim bo omogočilo ozaveščeno in dosledno izvrševanje njihovega mandata, bi morali organi za reševanje zavarovalnic in pozavarovalnic organe za reševanje bank povabiti kot opazovalce v svoje kolegije za reševanje in obratno. To je zlasti pomembno v okviru preventivnega načrtovanja sanacije in načrtovanja reševanja pa tudi za oceno, ali so pogoji za reševanje izpolnjeni, in navsezadnje pri sprejemanju ukrepov za reševanje v zvezi z enim ali več subjekti, ki so del finančnih konglomeratov. Komisija bi morala na podlagi pridobljenih izkušenj zadevne določbe te direktive pregledati v petih letih po začetku njene veljavnosti.
- (17) Zagotoviti je treba ustreznost in učinkovitost okvira za sanacijo in reševanje ter se pri tem izogibati nepotrebnim upravnim bremenom in stroškom za podjetja in organe. Izvajanje takšnega okvira za sanacijo in reševanje bi moralo zato biti sorazmerno z naravo, obsegom in kompleksnostjo zadevnega podjetja ter njegovih dejavnosti in storitev. Poleg tega bi bilo treba upoštevati razlike med sanacijo na eni strani in reševanjem na drugi strani. Kar zadeva obseg zahtev glede načrtovanja sanacije in reševanja, bi morali organi na podlagi sklopov meril, ki temeljijo na tveganju, določiti, za katera podjetja veljajo celovite ali poenostavljene zahteve glede načrtovanja. Da bi spodbudili zaupanje v enotni zavarovalniški in pozavarovalniški trg ter podprli enake konkurenčne pogoje, bi bilo treba za trg življenjskih zavarovanj in pozavarovanj ter za trg neživljenjskih zavarovanj in pozavarovanj določiti minimalno raven pokritosti trga in na ta način doseči minimalno stopnjo pripravljenosti. Kar zadeva področje uporabe zahtev glede načrtovanja reševanja, bi morali organi določiti, pri katerih podjetjih bi bilo v primerjavi z drugimi podjetji v njihovi pristojnosti bolj verjetno, da bi bil v primeru propada ukrep za reševanje v javnem interesu, ali pa bi morali določiti, katera podjetja izvajajo kritične funkcije.
- (18) Iz istega razloga bi morali organi, kadar je ustrezno, uporabljati drugačne ali zmanjšane zahteve glede preventivnega načrtovanja sanacije in načrtovanja reševanja ter po informacijah na ravni posameznega podjetja, ter redkeje zahtevati posodobitve. Pri uporabi takšnih poenostavljenih obveznosti bi morali upoštevati naravo, velikost, kompleksnost in zamenljivost poslovanja podjetja, njegovo lastniško strukturo in pravno obliko, njegov profil tveganja ter stopnjo medsebojne povezanosti z drugimi reguliranimi podjetji ali finančnim sistemom na splošno. Upoštevati bi morali tudi, ali bi propad in poznejše prenehanje zavarovalnice ali pozavarovalnice po običajnem

⁽⁵⁾ Direktiva 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2002 o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu, ki spreminja direktive Sveta 73/239/EGS, 79/267/EGS, 92/49/EGS, 92/96/EGS, 93/6/EGS in 93/22/EGS ter direktivi 98/78/ES in 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 35, 11.2.2003, str. 1).

insolvenčnem postopku verjetno znatno negativno vplivala na imetnike polic, finančne trge, druga podjetja ali širše gospodarstvo. Evropskemu organu za zavarovanja in poklicne pokojnine (EIOPA), ustanovljenemu z Uredbo (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta⁽⁶⁾, bi morali vsako leto poročati o uporabi takšnih poenostavljenih obveznosti.

- (19) Za urejen postopek reševanja in za preprečevanje nasprotij interesov bi morale države članice imenovati javne upravne organe ali organe s pooblastili na področju javnega upravljanja, da bi opravljali funkcije in naloge v zvezi z okvirom za sanacijo in reševanje. Države članice bi morale zagotoviti, da so navedenim organom za reševanje dodeljena ustrezna sredstva. Kadar država članica določi organ za reševanje, ki opravlja tudi druge funkcije, bi bilo treba vzpostaviti ustrezne strukturne ureditve, da se te funkcije ločijo od funkcij, povezanih z reševanjem, in da se zagotovi operativna neodvisnost. Takšno ločevanje ne bi smelo preprečevati, da bi bil v sklopu funkcije reševanja zagotovljen dostop do vseh informacij, potrebnih za izvajanje nalog na podlagi okvira za sanacijo in reševanje ali za sodelovanje med različnimi organi, vključenimi v uporabo okvira za sanacijo in reševanje.
- (20) Glede na posledice, ki bi jih propad zavarovalnice ali pozavarovalnice lahko imel za imetnike polic, finančni sistem in gospodarstvo države članice, in glede na morebitno potrebo po uporabi javnih sredstev za obvladovanje takšnega propada bi morala ministrstva za finance ali druga ustrezna ministrstva v državah članicah že v zgodnji fazi tesno sodelovati v procesu kriznega upravljanja in reševanja.
- (21) Bistveno je, da skupine ali, kadar je ustrezno, posamezna podjetja pripravijo in redno posodablajo preventivne načrte sanacije, v katerih so navedeni ukrepi, ki jih morajo te skupine ali podjetja sprejeti za obnovitev svojega finančnega položaja po njegovem znatnem poslabšanju, ki bi lahko ogrozilo njihovo uspešnost poslovanja. Zavarovalnice in pozavarovalnice bi zato morale določiti sklop kvantitativnih in kvalitativnih kazalnikov, ki bi sprožili aktivacijo popravilnih ukrepov, predvidenih v takšnih preventivnih načrtih sanacije. Takšni kazalniki bi morali zavarovalnicam in pozavarovalnicam pomagati, da v skladu s svojimi sistemi upravljanja tveganj sprejemajo popravne ukrepe v najboljšem interesu svojih imetnikov polic, in ne bi smeli določati novih regulativnih bonitetnih zahtev. Ta direktiva zato ne bi smela zahtevati, da podjetja v svoje preventivne načrte sanacije vključijo pragove poslabšanja kapitalskega položaja, ki bi bili doseženi pred neskladnostjo z zahtevanim solventnostnim kapitalom, določenim v naslovu I, poglavje VI, oddelek 4, Direktive 2009/138/ES, niti jim tega ne bi smela preprečevati. Preventivni načrti sanacije, ki zajemajo vse pomembne pravne subjekte v skupini, bi morali biti podrobni in temeljiti na realnih predpostavkah, ki se uporabljajo v številnih zanesljivih in resnih scenarijih. Ti preventivni načrti sanacije bi morali biti sestavni del sistema upravljanja podjetja. Obstoječi instrumenti se lahko upoštevajo pri pripravi takšnih preventivnih načrtov sanacije, vključno z lastno oceno tveganja in solventnosti, kriznimi načrti ali načrti za upravljanje likvidnostnega tveganja. Vendar bi se morala zahteva za pripravo preventivnega načrta sanacije uporabljati sorazmerno in ne bi smela posegati v pripravo in predložitev realističnega načrta sanacije, kot zahteva člen 138(2) Direktive 2009/138/ES. Kadar je ustrezno, bi lahko elementi preventivnega načrta sanacije prispevali k pripravi načrta sanacije, ki se zahteva v skladu s členom 138(2) Direktive 2009/138/ES, ali pa bi lahko bili podlaga za njegovo pripravo.
- (22) Zagotoviti je treba ustrezno stopnjo pripravljenosti na krizne razmere. Zato bi morali od končnih matičnih podjetij ali posameznih zavarovalnic ali pozavarovalnic zahtevati, da svoje preventivne načrte sanacije predložijo nadzornim organom v celostno oceno, vključno z oceno, ali so ti načrti celoviti in bi lahko pravočasno obnovili uspešno poslovanje podjetja ali skupine, tudi v obdobjih hudih finančnih težav. Kadar podjetje predstavi preventivni načrt sanacije, ki ni ustrezen, bi bilo treba nadzorne organe pooblastiti, da od njega zahtevajo, naj sprejme ukrepe, ki so potrebni za odpravo bistvenih pomanjkljivosti v načrtu.
- (23) Načrtovanje reševanja je eden od bistvenih sestavin učinkovitega postopka reševanja. Organi za reševanje bi zato morali imeti na voljo vse potrebne informacije, da prepoznajo kritične funkcije in zagotovijo njihovo kontinuiteto. Zavarovalnice in pozavarovalnice imajo posebno znanje o lastnem delovanju in morebitnih težavah, ki iz tega izhajajo, zato bi morali organi za reševanje načrte reševanja pripraviti tudi na podlagi informacij, ki jih zagotovijo zadevna podjetja. Da bi se izognili nepotrebnim upravnim bremenom, bi morali organi za reševanje potrebne informacije pridobiti predvsem od nadzornih organov.

⁽⁶⁾ Uredba (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/79/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 48).

- (24) Za mala in nekompleksna podjetja priprava ločenih preventivnih načrtov sanacije ne bi smela biti obvezna in zanje ne bi smelo veljati načrtovanje reševanja, razen če takšno podjetje predstavlja posebno tveganje na nacionalni ali regionalni ravni.
- (25) Da bi predvideli morebitno medsebojno učinkovanje popravnih ukrepov in ukrepov za reševanje ter okrepi pripravljenost na krize in rešljivost skupin, bi se morala kakršna koli obravnavna skupine za preventivno načrtovanje sanacije in načrtovanje reševanja uporabljati za vse subjekte v skupini, nad katerimi se izvaja nadzor skupine. V preventivnih načrtih sanacije in načrtih reševanja bi bilo treba upoštevati finančno, tehnično in poslovno strukturo zadevne skupine ter njeno stopnjo notranje povezanosti.
- (26) Preventivne načrte sanacije in načrte reševanja skupine bi bilo treba pripraviti za skupino kot celoto ter v njih določiti ukrepe v zvezi s končnim matičnim podjetjem in posameznimi hčerinskimi podjetji, ki so del navedene skupine. Vendar bi moral biti obseg, v katerem se hčerinska podjetja obravnavajo v preventivnih načrtih sanacije in načrtih reševanja skupine, sorazmeren z njihovim pomenom za skupino in imetnike polic, realno gospodarstvo in finančni sistem v državah članicah, v katerih ta hčerinska podjetja poslujejo. Organi za reševanje v državi članici, kjer ima skupina hčerinska podjetja, bi morali sodelovati pri pripravi načrtov reševanja. Zadevni organi bi si morali v okviru kolegijev nadzornikov ali kolegijev za reševanje po najboljših močeh prizadevati za doseg skupne odločitve o oceni in sprejetju teh načrtov. Če pa ne pride do skupne odločitve v okviru kolegijev nadzornikov ali kolegijev za reševanje, to ne bi smelo vplivati na ustrezno pripravljenost na krize. V takšnih primerih bi moral vsak nadzorni organ, odgovoren za hčerinsko podjetje, imeti možnost zahtevati preventivni načrt sanacije za hčerinska podjetja pod njegovo jurisdikcijo in sam oceniti ta načrt. Iz istih razlogov bi moral vsak organ za reševanje, odgovoren za hčerinsko podjetje, za hčerinska podjetja pod njegovo jurisdikcijo pripraviti in posodobljati načrt reševanja. Priprava posameznih preventivnih načrtov sanacije in načrtov reševanja za podjetja, ki so del skupine, bi morala ostati izjema, morala bi biti ustrezno utemeljena in pri njej bi se morali uporabljati enaki standardi, kot se uporabljajo za primerljiva podjetja v zadevni državi članici. Če se za podjetja, ki so del skupine, pripravijo posamezni preventivni načrti sanacije in načrti reševanja, bi si morali zadevni organi prizadevati, da bi bili ti v čim večji meri usklajeni s preventivnimi načrti sanacije in načrti reševanja za preostanek skupine.
- (27) Organi za reševanje, ki ne nasprotujejo skupni odločitvi, lahko med seboj sprejmejo skupno odločitev v zvezi z načrtom reševanja skupine, kot tudi v zvezi z opredelitvijo bistvenih ovir ter, če je potrebno, v zvezi z oceno ukrepov, ki jih predlaga končno matično podjetje, in ukrepov, ki jih organi zahtevajo za obravnavo ali odpravo ovir.
- (28) Da bi bili vsi zadevni organi v celoti in stalno obveščeni, bi morali nadzorni organi vse preventivne načrte sanacije in vse njihove spremembe posredovati zadevnim organom za reševanje, organi za reševanje pa bi morali vse načrte reševanja in vse njihove spremembe posredovati zadevnim nadzornim organom.
- (29) Organi za reševanje bi morali imeti na podlagi ocene rešljivosti zavarovalnic ali pozavarovalnic pooblastilo, da neposredno ali posredno prek nadzornega organa zahtevajo, da zavarovalnice ali pozavarovalnice spremenijo svojo strukturo in organizacijo. Organi za reševanje bi morali imeti tudi možnost, da sprejmejo potrebne, vendar sorazmerne ukrepe, s katerimi se bodo zmanjšale ali odpravile vse bistvene ovire za uporabo instrumentov za reševanje in zagotovila rešljivost zadevnih subjektov. Organi za reševanje bi morali oceniti rešljivost zavarovalnic ali pozavarovalnic na ravni tistih podjetij, pri katerih se pričakuje, da bodo sprejeti ukrepi za reševanje v skladu z načrtom reševanja skupine. Zmožnost organov za reševanje, da zahtevajo spremembe strukture in organizacije zavarovalnic ali pozavarovalnic ali sprejmejo ukrepe, s katerimi se bodo zmanjšale ali odpravile vse bistvene ovire za uporabo instrumentov za reševanje in zagotovila rešljivost zadevnih podjetij, ne bi smela presežati tistega, kar je potrebno za poenostavitev strukture in poslovne zadevne zavarovalnice ali pozavarovalnice, da bi se izboljšala rešljivost tega podjetja.

- (30) Izvajanje ukrepov, opisanih v preventivnem načrtu sanacije ali načrtu reševanja, bi lahko vplivalo na osebe zavarovalnic ali pozavarovalnic. Navedeni načrti bi morali zato vključevati postopke za obveščanje predstavnikov zaposlenih ter posvetovanje z njimi med celotnim postopkom sanacije in reševanja, kjer je to ustrezno. Navedeni postopki bi morali upoštevati kolektivne pogodbe, druge sporazume, ki jih zagotovijo socialni partnerji, ter nacionalno pravo in pravo Unije o vključenosti sindikatov in predstavnikov delavcev v procese prestrukturiranja družb.
- (31) Za učinkovito sanacijo in reševanje zavarovalnic in pozavarovalnic ali subjektov v skupini, ki poslujejo po vsej Uniji, je potrebno sodelovanje med kolegiji nadzornikov in kolegiji za reševanje v vseh fazah postopka – od priprave preventivnih načrtov sanacije in načrtov reševanja do dejanskega reševanja podjetja. Kadar se organi ne bi strinjali z odločitvami, ki jih je treba sprejeti v zvezi s skupinami in podjetji, bi moral imeti EIOPA v skrajnem primeru vlogo posrednika.
- (32) Med fazo sanacije in preventivno fazo bi morali delničarji ohraniti polno odgovornost za zavarovalnico ali pozavarovalnico in nadzor nad njo. To odgovornost izgubijo, ko se za podjetje začne izvajati reševanje. Okvir za reševanje bi moral zato zagotoviti pravočasen začetek reševanja, tj. preden zavarovalnica ali pozavarovalnica postane insolventna, kar zadeva bilanco stanja ali denarni tok, preden je ves lastniški kapital v celoti izčrpan ali preden zavarovalnica ali pozavarovalnica ni več zmožna izpolniti svojih plačilnih obveznosti, ko te zapadejo. Reševanje bi bilo treba začeti, ko nadzorni organ po posvetovanju z organom za reševanje ali ko organ za reševanje po posvetovanju z nadzornim organom ugotovi, da zavarovalnica ali pozavarovalnica propada ali bo verjetno propadla, alternativni ukrepi pa takšnega propada ne bi preprečili v razumnem času. Za zavarovalnico ali pozavarovalnico bi moralo veljati, da propada ali bo verjetno propadla v naslednjih razmerah: (i) kadar podjetje krši ali bo verjetno kršilo določbe o zahtevanem minimalnem kapitalu iz naslova I, poglavje VI, oddelek 5, Direktive 2009/138/ES in kadar ni upravičeno pričakovati, da bo ponovno dosežena skladnost; (ii) kadar podjetje ne izpolnjuje več pogojev za pridobitev dovoljenja ali kadar podjetje resno krši svoje pravne obveznosti iz zakonov in drugih predpisov, ki veljajo zanj, ali bo verjetno v bližnji prihodnosti resno kršilo svoje pravne obveznosti iz zakonov in drugih predpisov, ki veljajo zanj, na način, ki bi upravičil odvzem dovoljenja; (iii) kadar so sredstva zavarovalnice ali pozavarovalnice manjša od njenih obveznosti oziroma obstajajo objektivni elementi, ki potrjujejo ugotovitev, da bo v bližnji prihodnosti do tega prišlo; (iv) kadar zavarovalnica ali pozavarovalnica v bližnji prihodnosti ne bo zmožna plačati svojih dolgov ali drugih obveznosti ali jih verjetno ne bo zmožna plačati, vključno s plačili imetnikom polic ali upravičencem, ko ta zapadejo, ali (v) če zavarovalnica ali pozavarovalnica potrebuje izredno javnofinančno pomoč.
- (33) Da bi zagotovili jasno razmejitev odgovornosti med nadzornimi organi in organi za reševanje, bi bilo treba določiti, da je organ za reševanje, potem ko sprejme ukrep za reševanje, dejansko odgovoren za njegovo izvajanje. Zato nadzorni organ od tega trenutka dalje ne bi smel več sprejemati ukrepov v zvezi s podjetjem v postopku reševanja, ne da bi predhodno pridobil soglasje organa za reševanje. Podobno bi moral imeti organ za reševanje pooblastilo, da v okviru ukrepa za reševanje opusti vse ukrepe, ki jih sprejme nadzorni organ, kadar bi nadaljnje izvajanje tega ukrepa oviralo uporabo instrumentov za reševanje.
- (34) Uporaba instrumentov in pooblastil za reševanje bi lahko posegla v pravice delničarjev in upnikov zavarovalnic in pozavarovalnic. Na lastniške pravice delničarjev vpliva zlasti pooblastilo organov za reševanje, da lahko brez soglasja delničarjev delnice zavarovalnice ali pozavarovalnice ali vsa njena sredstva ali del njih prenesejo na zasebnega kupca. Poleg tega bi lahko pooblastilo za odločanje o tem, katere obveznosti se prenesejo iz propadajočega podjetja, da bi se zagotovila kontinuiteta storitev in preprečili negativni vplivi na imetnike polic, upravičence in oškodovance, realno gospodarstvo ali finančno stabilnost kot celoto, vplivalo na enako obravnavo upnikov. Instrumenti za reševanje bi se zato morali uporabljati samo za tiste zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki propadajo ali bodo verjetno propadle, in le, kadar je to potrebno in sorazmerno za uresničevanje ciljev reševanja v splošnem interesu, pri čemer bi bilo treba ustrezno upoštevati cilj zaščite kolektivnega interesa imetnikov polic, upravičencev in vložnikov škodnih zahtevkov. Individualni interes določene osebe ali skupine ne bi smel prevladati nad splošnim ravnotežjem kolektivnega interesa imetnikov polic, upravičencev in vložnikov škodnih zahtevkov pri zadevnem podjetju.

- (35) Predvsem bi se morali instrumenti za reševanje uporabljati le, kadar zavarovalnica ali pozavarovalnica ne more prenehati po običajnem insolvenčnem postopku, ne da bi to po nepotrebnem vplivalo na zaščito imetnikov polic, upravičencev in vložnikov škodnih zahtevkov, povzročilo destabilizacijo finančnega sistema ali preprečilo hiter prenos in kontinuiteto kritičnih funkcij, in kadar ni razumnih možnosti za kakršno koli alternativno zasebno rešitev, vključno z morebitnim povečanjem kapitala s strani obstoječih delničarjev ali katere koli tretje osebe, ki bi zadostovalo za to, da se v celoti obnovi uspešno poslovanje, ne da bi to vplivalo na zavarovalne ali pozavarovalne zahteve. Pri ugotavljanju, ali je uporaba instrumentov za reševanje potrebna zaradi javnega interesa, bi bilo treba upoštevati zavarovalne jamstvene sheme, ki se uporabljajo za podjetje, ki izpolnjuje pogoje za insolvenčni postopek ali reševanje. Vsako poseganje v pravice delničarjev in upnikov, ki je posledica ukrepov za reševanje, bi moralo biti združljivo z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljnjem besedilu: Listina). Zlasti kadar so upniki istega razreda v okviru ukrepa za reševanje obravnavani različno, bi morala biti takšna različna obravnava utemeljena z javnim interesom in sorazmerna z obravnavanimi tveganji ter ne bi smela biti neposredno ali posredno diskriminatorna na podlagi državljanstva.
- (36) Organi za reševanje bi morali imeti določeno stopnjo prožnosti, da uravnotežijo cilje reševanja, pri tem pa ustrezno upoštevajo naravo in okoliščine posameznega primera.
- (37) Organi za reševanje bi morali pri uresničevanju ciljev reševanja oceniti, kako bi lahko čim bolj zmanjšali stroške reševanja. Eden od ciljev reševanja je čim bolj zmanjšati odvisnost od izredne javnofinančne pomoči, vendar predstavlja uporaba takšne pomoči v okviru reševanja določen strošek. Minimizacije teh stroškov pa ne bi smeli obravnavati kot ločen cilj reševanja, temveč kot načelo, po katerem bi bilo treba organe za reševanje usmerjati pri odločanju, kako najbolje doseči cilje reševanja.
- (38) Organi za reševanje bi morali pri uporabi instrumentov za reševanje in izvajanju pooblastil za reševanje sprejeti vse ustrezne ukrepe za zagotovitev, da se ukrep za reševanje sprejme v skladu z načelom, da so zavarovalni in pozavarovalni zahtevki prizadeti po tem, ko so delničarji in drugi upniki nosili svoj delež izgub. Organi za reševanje bi morali tudi zagotoviti, da so stroški reševanja zavarovalnic ali pozavarovalnic čim nižji in da se upniki istega razreda obravnavajo enakovredno.
- (39) Z odpisom ali konverzijo kapitalskih instrumentov, dolžniških instrumentov in drugih kvalificiranih obveznosti bi moral biti zagotovljen notranji mehanizem za pokrivanje izgub. Ta mehanizem bi moral skupaj z instrumenti za prenos, katerih cilj je ohranjanje kontinuitete zavarovalnega kritja v korist imetnikov polic, upravičencev in oškodovancev, omogočati doseganje ciljev reševanja in v veliki meri omejiti vpliv propada zavarovalnice ali pozavarovalnice na imetnike polic. Vendar lahko obstajajo izjemni primeri, ko je za reševanje zavarovalnice ali pozavarovalnice potrebno posredovanje posebnih nacionalnih shem, zlasti zavarovalne jamstvene sheme ali sklada za reševanje, da se zagotovijo dodatna sredstva za pokrivanje izgub in prestrukturiranje ali, v skrajnem primeru, izredno javno financiranje. Zaščitni ukrepi, ki so potrebni za zaščito upnikov, bi morali odražati tudi obstoj takšnih posebnih nacionalnih shem, ki morajo biti v skladu z okvirom Unije za državne pomoči. Instrument za odpis ali konverzijo bi bilo treba uporabiti pred uporabo kakršne koli izredne javnofinančne pomoči.
- (40) Poseganje v lastninske pravice ne bi smelo biti nesorazmerno. Prizadeti delničarji, imetniki polic, upravičenci, vložniki škodnih zahtevkov in drugi upniki zavarovalnic in pozavarovalnic zato ne bi smeli utrpeti večjih izgub, kot bi jih utrpeli, če bi zavarovalnica ali pozavarovalnica prenehala v času sprejetja odločitve o reševanju. Načelo „noben upnik ne sme biti na slabšem“ odraža temeljno lastninsko pravico, zaščiteno s členom 17 Listine. Za zaščito te pravice v upravnem postopku reševanja bi bilo treba zagotoviti, da noben prizadeti delničar, imetnik police, upravičenec, vložnik škodnega zahtevka ali drug upnik ni na slabšem kot v primeru običajnih insolvenčnih postopkov. Vrednotenje obravnave, ki bi je bili v takšnem primeru deležni imetniki polic, upravičenci in oškodovanci, bi moralo vključevati vsa plačila, ki bi jih ti imetniki polic, upravičenci in oškodovanci prejeli od zavarovalnih jamstvenih shem, kadar je ustrezno, in od odškodninskih organov na podlagi Direktive 2009/103/ES. V primeru delnega prenosa sredstev in obveznosti zavarovalnice ali pozavarovalnice v postopku reševanja na zasebna kupca ali premostitveno podjetje, bi moral preostali del podjetja v postopku reševanja prenehati po

običajnem insolvenčnem postopku. Delničarji in upniki, ki ostanejo v postopku prenehanja zavarovalnice ali pozavarovalnice, bi morali biti upravičeni do izplačila ali nadomestila svojih terjatev v postopku prenehanja, ki ni manjše od zneska, ki bi ga prejeli, če bi celotna zavarovalnica ali pozavarovalnica prenehala po običajnem insolvenčnem postopku.

- (41) Za zaščito pravic delničarjev in upnikov, vključno z imetniki polic, upravičenci, vložniki škodnih zahtevkov, je treba določiti jasne obveznosti glede vrednotenja sredstev in obveznosti podjetja v postopku reševanja ter glede vrednotenja obravnave, ki bi je bili delničarji in upniki, vključno z imetniki polic, upravičenci in vložniki škodnih zahtevkov, deležni, če bi podjetje prenehalo po običajnem insolvenčnem postopku. Zato je treba določiti, da se pred sprejetjem kakršnega koli ukrepa za reševanje izvede pošteno in realno vrednotenje sredstev in obveznosti zavarovalnice ali pozavarovalnice. Za takšno vrednotenje bi morala veljati pravica do pritožbe. Vendar bi morala biti zaradi narave ukrepa za reševanje in njegove tesne povezave z vrednotenjem takšna pritožba mogoča le, če je hkrati usmerjena proti odločitvi o reševanju. Poleg tega je treba določiti, da se po uporabi instrumentov za reševanje izvede primerjava med obravnavo, ki so je bili delničarji in upniki, vključno z imetniki polic, upravičenci in vložniki škodnih zahtevkov, dejansko deležni, in obravnavo, ki bi je bili deležni v okviru običajnega insolvenčnega postopka. To naknadno primerjavo bi moralo biti mogoče izpodbijati ločeno od odločitve o reševanju. Delničarji in upniki, ki so prejeli manj, kot znaša znesek, ki bi ga prejeli v okviru običajnega insolvenčnega postopka, bi morali biti upravičeni do plačila razlike.
- (42) Ko se sprejmejo ukrepi za reševanje, bi lahko imetniki polic obdržali nekatera ali vsa upravičenja, zagotovljena v njihovih pogodbah, in ne bi nujno morali skleniti nove zavarovalne pogodbe. V primerih, ko podjetje preneha po običajnem insolvenčnem postopku, bi lahko sprememba pogodbe imetnikom polic povzročila nadomestitvene stroške. Zlasti pri dolgoročnih zavarovalnih pogodbah bi lahko tržni pogoji in lastne značilnosti imetnikov polic ter dodatni stroški, kot so posredniške provizije in provizije za prekinitve, povzročili znatne stroške za imetnike polic, ki bi morali nadomestiti svoje pogodbe. Pri ocenjevanju takšnih nadomestitvenih stroškov v okviru načela „noben upnik ne sme biti na slabšem“ je treba predpostavljati, da se nova zavarovalna pogodba s primerljivim kritjem, ki je na voljo na trgu, glede na prevladujoče tržne obrestne mere sklene v razumnem času od datuma ukrepa za reševanje.
- (43) Ob propadu zavarovalnice ali pozavarovalnice je pomembno pripoznati izgube. Vrednotenje sredstev in obveznosti propadajočih zavarovalnic ali pozavarovalnic bi moralo temeljiti na poštenih, preudarnih in realističnih domnevah v trenutku uporabe instrumentov za reševanje. Vendar pri vrednotenju finančno stanje zavarovalnice ali pozavarovalnice ne bi smelo vplivati na vrednost obveznosti. Vrednotenja za namen informirane izbire in zasnove ukrepov za reševanje bi moralo biti skladno z veljavnim bonitetnim regulativnim okvirom, vendar bi se lahko v sklopu reševanja ciljno spremenila načela, na katerih temelji ta okvir, zlasti če ni izpolnjena predpostavka, da bo podjetje poslovalo kot delujoče podjetje. V izjemno nujnih primerih bi bilo treba organom za reševanje omogočiti hitro vrednotenje sredstev ali obveznosti propadajoče zavarovalnice ali pozavarovalnice. To vrednotenje bi moralo biti začasno in bi se moralo uporabljati do izvedbe neodvisnega vrednotenja. EIOPA bi moral vzpostaviti okvir načel, ki bi se uporabljala pri opravljanju teh vrednotenj, in bi moral dovoliti različne posebne metodologije, ki bi jih uporabljali organi za reševanje oziroma neodvisni cenilci.
- (44) Organi za reševanje bi morali pri sprejemanju ukrepov za reševanje upoštevati ukrepe, določene v načrtih reševanja, in jim slediti, razen če ob upoštevanju okoliščin primera ocenijo, da bodo cilji reševanja učinkoviteje doseženi s sprejetjem ukrepov, ki niso določeni v načrtih za reševanje.
- (45) Instrumenti za reševanje bi morali biti ustrezno oblikovani za kljubovanje številnim, pretežno nepredvidljivim scenarijem, pri čemer bi se morala upoštevati morebitna razlika med posamezno zavarovalnico ali pozavarovalnico v krizi in širšo sistemsko krizo. Instrumenti za reševanje bi morali zato zajemati vsakega od teh scenarijev, vključno s solventnim iztekom podjetja v postopku reševanja do njegovega prenehanja, prodajo poslovanja ali delnic podjetja v postopku reševanja, ustanovitvijo premostitvenega podjetja, izločitvijo sredstev in obveznosti iz oslabljenih ali slabo donosnih portfeljev propadajočega podjetja ter odpisom ali konverzijo kapitalskih instrumentov in drugih kvalificiranih obveznosti propadajoče zavarovalnice ali pozavarovalnice.

- (46) V posebnih primerih, kadar nekateri subjekti v skupini podjetju v postopku reševanja opravljajo storitve, ki so ključne za jamčenje kontinuitete zavarovalnega kritja, bi moral imeti organ za reševanje pooblastilo, da poskrbi, da se blago in storitve, ki jih zagotavlja takšen izvajalec ključnih storitev, še naprej zagotavljajo v primerih, ko se njegov finančni položaj poslabša zaradi propadanja zavarovalnice ali pozavarovalnice v isti skupini in je uporaba takšnega pooblastila potrebna za ohranitev kontinuitete zavarovalnega kritja, ki ga zagotavljajo drugi subjekti v skupini. Ta pooblastila bi lahko vključevala izvajanje pooblastil za reševanje in uporabo instrumentov za reševanje za ponudnika bistvenih storitev.
- (47) Kadar so bili uporabljeni instrumenti za reševanje, da se je preneslo zavarovalne portfelje na zdrav subjekt, ki je lahko kupec iz zasebnega sektorja ali premostitveno podjetje, bi bilo treba preostali del podjetja likvidirati v ustreznem časovnem okviru. Pri določitvi trajanja tega časovnega okvira bi bilo treba upoštevati, ali mora propadajoča zavarovalnica ali pozavarovalnica zagotavljati storitve ali podporo, zato da kupcu iz zasebnega sektorja ali premostitvenemu podjetju omogoči opravljanje dejavnosti ali storitev, pridobljenih s tem prenosom.
- (48) V vsaki državi članici bi bilo treba vzpostaviti sheme financiranja, da bi imetniki polic, upravičenci in vložniki škodnih zahtevkov zavarovalnic in pozavarovalnic, ki so pridobile dovoljenje v tej državi članici, prejeli nadomestilo. Sheme financiranja bi morale biti na voljo za poravnavo terjatev drugih upnikov in delničarjev v skladu z načelom „noben upnik ne sme biti na slabšem“, če je to potrebno, da se prepreči odvisnost od javnih sredstev. Te terjatve bi morale biti izračunane v skladu z razvrstitvijo upnikov v običajnih insolvenčnih postopkih, da bi se preprečilo, da bi delničarji ali drugi upniki prejeli nadomestilo, preden bi ga v celoti prejeli imetniki polic, upravičenci ali vložniki škodnih zahtevkov. Čeprav bi se bilo treba izogibati neposrednemu pokrivanju izgub zavarovalnice, bi morale biti mogoče, da se v skrajnem primeru te sheme financiranja uporabijo za financiranje drugih stroškov, povezanih z uporabo instrumentov za reševanje, in sicer v obsegu, ki bi bil potreben za doseganje ciljev reševanja, in če bi bila v celoti upoštevana načela reševanja. Države članice bi morale imeti možnost, da se odločijo, da se sheme financiranja lahko uporabijo za kritje izgub imetnikov polic, upravičencev in vložnikov škodnih zahtevkov. V takšnem primeru bi propadajoče podjetje izstopilo s trga, vsi portfelji zavarovalnih pogodb ali njihov del pa bi bili preneseni v okviru instrumenta prodaje poslovanja ali na premostitveno podjetje ali ohranjeni v podjetju v postopku reševanja, če bi bilo vključeno v solventni iztek. V vsakem primeru bi morale biti terjatve delničarjev v zvezi z lastnimi sredstvi odpisane, preden bi se lahko sheme za financiranje reševanja uporabile za pokrivanje izgub. Ob priznavanju raznolikosti na zavarovalniških trgih bi bilo treba državam članicam omogočiti nekaj prožnosti, kar zadeva natančno ureditev zunanjega financiranja, pod pogojem, da je zagotovljena zadostna likvidnost za jamčenje nadomestila v razumnem času. Država članica bi morala obveznost plačevanja prispevkov naložiti samo zavarovalnicam in pozavarovalnicam, ki so v njej pridobile dovoljenje, in podružnicam podjetja iz tretje države v Uniji, ki imajo sedež na njenem ozemlju.
- (49) Instrument prodaje poslovanja bi moral organom za reševanje omogočati prodajo zavarovalnice ali pozavarovalnice ali dela njenega poslovanja enemu ali več kupcem brez soglasja delničarjev. Pri uporabi instrumenta prodaje poslovanja bi se morali organi dogovoriti za trženje te zavarovalnice ali pozavarovalnice ali dela njenega poslovanja v odprtem, preglednem in nediskriminatornem postopku, pri tem pa čim bolj dvigniti prodajno ceno. Kadar zaradi nujnosti to ni mogoče, bi morali organi sprejeti ukrepe za odpravo škodljivih vplivov na konkurenco in notranji trg.
- (50) Vse neto prihodke iz prenosa sredstev ali obveznosti podjetja v postopku reševanja pri uporabi instrumenta prodaje poslovanja bi morale dobiti podjetje, ki je še vedno v postopku prenehanja. Vse neto prihodke iz prenosa delnic ali drugih lastniških instrumentov, ki jih podjetje v postopku reševanja izda pri uporabi instrumenta prodaje poslovanja, bi morali dobiti imetniki teh delnic ali drugih lastniških instrumentov, pod pogojem, da nadomestilo za terjatve najprej prejmejo imetniki polic in upniki, kolikor so bile te terjatve odpisane, ne da bi bile v celoti izplačane. Prihodke bi bilo treba zmanjšati za stroške, ki nastanejo zaradi propada zavarovalnice ali pozavarovalnice in zaradi postopka reševanja.
- (51) Informacije o trženju propadajoče zavarovalnice ali pozavarovalnice in o pogajanjih s potencialnimi pridobitelji pred uporabo instrumenta prodaje poslovanja so verjetno občutljive in bi lahko pomenile tveganja za zaupanje v zavarovalniški trg. Zato je pomembno zagotoviti, da se razkrije takšnih informacij javnosti, ki se zahteva z Uredbo

(EU) št. 596/2014 Evropskega parlamenta in Sveta (⁷), lahko odloži za čas, ki je potreben za načrtovanje in strukturiranje reševanja zadevne zavarovalnice ali pozavarovalnice.

- (52) Premostitveno podjetje je zavarovalnica ali pozavarovalnica, ki je v celoti ali delno v lasti enega ali več javnih organov ali je pod nadzorom organa za reševanje. Glavni namen premostitvenega podjetja je zagotoviti, da se imetnikom polic propadajoče zavarovalnice ali pozavarovalnice še naprej zagotavljajo kritične funkcije. Premostitveno podjetje bi zato moralo poslovati kot uspešno delujoče podjetje in bi se moralo ponovno vključiti na trg, ko bi bili pogoji za to ustrezni, ali pa prenehati, če ne posluje uspešno.
- (53) Instrument izločitve sredstev in obveznosti bi moral organom omogočiti prenos sredstev, pravic ali obveznosti podjetja v postopku reševanja na ločen nosilec, da bi se odstranila, upravljala in razvrednotila takšna sredstva, pravice ali obveznosti. Da se prepreči neupravičena konkurenčna prednost za propadajočo zavarovalnico ali pozavarovalnico, bi bilo treba instrument izločitve sredstev in obveznosti, katerega glavni namen je olajšati prenos portfelja, uporabljati le v povezavi z drugimi instrumenti.
- (54) Učinkovit režim reševanja bi moral zagotoviti, da se lahko zavarovalnice ali pozavarovalnice rešijo tako, da se čim bolj zmanjša negativni vpliv propada na imetnike polic, davkoplačevalce, realno gospodarstvo in finančno stabilnost. Z odpisom ali konverzijo bi bilo treba zagotoviti, da takoj ko se uporabi pooblastilo za reševanje, delničarji in upniki propadajoče zavarovalnice ali pozavarovalnice prvi utrpijo izgube in tudi prevzamejo ustrezen del stroškov, ki izhajajo iz propada zavarovalnice ali pozavarovalnice, in sicer preden so prizadeti zavarovalni in pozavarovalni zahtevki. Tako bi moral instrument za odpis ali konverzijo delničarje in upnike zavarovalnic ali pozavarovalnic ter v določeni meri imetnike polic močnejše spodbuditi, da bi spremljali zdravje zavarovalnice ali pozavarovalnice v običajnih okoliščinah.
- (55) Pomembno je zagotoviti, da imajo organi za reševanje v različnih okoliščinah potrebno prožnost, da za podjetje v postopku reševanja začnejo postopek solventnega izteka, prenesejo njegova sredstva, pravice in obveznosti pod najboljšimi pogoji za imetnike polic ali razporedijo preostale izgube. Zato je primerno določiti, da bi morali imeti organi za reševanje možnost, da uporabijo instrument za odpis ali konverzijo, kadar je cilj rešiti propadajočo zavarovalnico ali pozavarovalnico kot podjetje v solventnem izteku in kadar se ključne zavarovalniške storitve prenesejo, medtem ko preostali del zavarovalnice ali pozavarovalnice ne posluje več in preneha. V tem okviru bi lahko bilo prestrukturiranje zavarovalnih obveznosti upravičeno, da bi se zagotovila kontinuiteta pomembnega dela zavarovalnega kritija in kadar se šteje, da je to v najboljšem interesu imetnikov polic.
- (56) Kadar obstaja realna možnost za obnovitev uspešnosti poslovanja podjetja in imetniki polic v postopku reševanja ne utrpijo nobenih izgub, bi se lahko instrument za odpis ali konverzijo uporabil za to, da podjetje v postopku reševanja ponovno postane delujoče podjetje. V takšnem primeru bi morala reševanje z odpisom ali konverzijo spremljati zamenjava poslovodstva, razen kadar je njegova ohranitev primerna in potrebna za doseganje ciljev reševanja.
- (57) Instrumenta za odpis ali konverzijo ni primerno uporabiti za terjatve, ki so zavarovane s poroštvom, premoženjem ali drugim jamstvom, saj bi bil takšen odpis ali konverzija lahko neučinkovit ali bi lahko imel negativen učinek na finančno stabilnost. Vendar je za zagotovitev, da bo instrument za odpis ali konverzijo učinkovit in da bo dosegal zastavljene cilje, zaželeno, da se lahko uporabi za čim več nezavarovanih obveznosti propadajoče zavarovalnice ali pozavarovalnice. Kljub temu je primerno iz področja uporabe instrumenta za odpis ali konverzijo izključiti nekatere vrste nezavarovanih obveznosti. Da bi zagotovili kontinuiteto kritičnih funkcij, se torej instrument za odpis ali konverzijo ne bi smel uporabljati za nekatere obveznosti do zaposlenih v propadajoči zavarovalnici ali pozavarovalnici ali za trgovinske terjatve, povezane z blagom in storitvami, kritičnimi za vsakodnevno delovanje zavarovalnice ali pozavarovalnice. Zaradi izpolnjevanja obveznosti v zvezi s pokojninskimi pravicami in pokojninami, dolgovanimi organizacijam za pokojninsko zavarovanje in pokojninskim skrbnikom, se instrument za odpis ali konverzijo ne bi smel uporabljati za obveznosti propadajoče zavarovalnice ali pozavarovalnice do pokojninske sheme. Zaradi zmanjšanja nevarnosti širjenja negativnih vplivov po sistemu se instrument za odpis ali

(⁷) Uredba (EU) št. 596/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o zlorabi trga (uredba o zlorabi trga) ter razveljavitvi Direktive 2003/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter direktiv Komisije 2003/124/ES, 2003/125/ES in 2004/72/ES (UL L 173, 12.6.2014, str. 1).

konverzijo ne bi smel uporabljati za obveznosti, izhajajoče iz udeležbe v plačilnih sistemih, s preostalo zapadlostjo manj kot sedem dni, ali za obveznosti do zavarovalnic ali pozavarovalnic, kreditnih institucij in investicijskih podjetij – razen subjektov, ki so del iste skupine – s prvotno zapadlostjo manj kot sedem dni.

- (58) Eden glavnih ciljev reševanja je zaščita kolektivnega interesa imetnikov polic, upravičencev in vložnikov škodnih zahtevkov. Zato bi se moral za zavarovalne in pozavarovalne zahtevke instrument za odpis ali konverzijo uporabljati le kot skrajni ukrep, organi za reševanje pa bi morali skrbno preučiti posledice morebitnega odpisa zavarovalnih zahtevkov, ki izhajajo iz zavarovalnih pogodb, ki jih imajo fizične osebe ter mikro, mala in srednja podjetja.
- (59) Organi za reševanje bi morali imeti možnost, da izključijo ali delno izključijo obveznosti v več okoliščinah, kadar odpisa ali konverzije takšnih obveznosti ni mogoče izvesti v razumnem času, kadar je izključitev nujno potrebna in sorazmerna za doseganje ciljev reševanja ali kadar bi uporaba instrumenta za odpis ali konverzijo povzročila zmanjšanje vrednosti, tako da bi bile izgube drugih upnikov večje, kot če te obveznosti ne bi bile izključene. Kadar se uporabijo te izključitve, se lahko raven odpisa ali konverzije drugih kvalificiranih obveznosti poveča, da se upoštevajo takšne izključitve ob spoštovanju načela, da noben upnik ne sme biti na slabšem. Hkrati se od držav članic ne bi smelo zahtevati, da financirajo reševanje iz svojega splošnega proračuna.
- (60) Pri uporabi instrumenta za odpis ali konverzijo za zavarovalne pogodbe bi morali organi za reševanje upoštevati, da so obvezne minimalne ravni pokritosti po veljavnem pravu izpolnjene, potem ko je bila pogodba prestrukturirana. To organu za reševanje ne bi smelo preprečiti, da bi instrument za odpis ali konverzijo uporabil za zavarovalne zahtevke, ki so nastali pred datumom ukrepa za reševanje.
- (61) Praviloma bi morali organi za reševanje instrument za odpis ali konverzijo uporabljati tako, da bi se upoštevali pari passu obravnava upnikov in zakonska razvrstitev terjatev v skladu z veljavnim insolvenčnim pravom. Izgube bi se morale zato najprej pokriti z instrumenti regulatornega kapitala, med delničarje pa bi jih bilo treba razdeliti z razveljavitvijo, prenosom ali veliko razvodenitvijo delnic. Kadar to ni dovolj, bi bilo treba podrejeni dolg konvertirati ali odpisati. Prednostne obveznosti bi bilo treba konvertirati ali odpisati le, če je bil podrejeni dolg v celoti konvertiran ali odpisan. Izpodbijanje bodisi zmanjšanja zneska glavnice instrumenta ali obveznosti bodisi konverzije instrumenta ali obveznosti, ki je posledica izvajanja pooblastil za odpis ali konverzijo, bi moralo biti mogoče le po pravu države članice organa za reševanje, ki je ta pooblastila izvajal.
- (62) Izvzeta obveznosti, med drugim za plačilne sisteme in sisteme poravnave, upnike delavce ali trgovinske upnike, ali prednostni vrstni red, bi se morali uporabljati enako v tretjih državah in Uniji. Za zagotovitev, da se obveznosti lahko odpišejo ali konvertirajo v tretjih državah, je treba določiti, da pogodbene določbe, ki jih ureja pravo tretjih držav, to možnost priznavajo. Takšni pogodbeni pogoji se ne bi smeli zahtevati za obveznosti, izvzete iz uporabe instrumenta za odpis ali konverzijo, ali kadar pravo tretje države ali zavezujoč sporazum, sklenjen s to tretjo državo, organu za reševanje zadevne države članice omogoča uporabo instrumenta za odpis ali konverzijo.
- (63) Delničarji in upniki bi morali v potrebnem obsegu prispevati k mehanizmu za porazdelitev izgub propadajočega podjetja. Države članice bi morale zato zagotoviti, da kapitalski instrumenti prvega, drugega in tretjega reda v celoti pokrijejo izgube v trenutku, ko zavarovalnica ali pozavarovalnica izdajateljica ne posluje več uspešno. V skladu s tem bi bilo treba od organov za reševanje zahtevati, da navedene instrumente odpišejo v celoti ali jih po potrebi konvertirajo v instrumente prvega reda v trenutku, ko podjetje ne posluje več uspešno, in preden se sprejmejo kakršni koli ukrepi za reševanje. V ta namen bi morali trenutek, ko podjetje ne posluje več uspešno, razumeti kot trenutek, ko zadevni organ za reševanje določi, da zavarovalnica ali pozavarovalnica izpolnjuje pogoje za reševanje, ali kot trenutek, ko zadevni organ za reševanje odloči, da zavarovalnica ali pozavarovalnica brez odpisa ali konverzije navedenih kapitalskih instrumentov ne more več poslovati uspešno. Te zahteve bi bilo treba priznati v pogojih, ki urejajo instrument, in v vseh prospektih ali ponudbenih dokumentih, ki so objavljeni ali predloženi v povezavi z instrumenti.
- (64) Da se zagotovi učinkovito izvajanje reševanja, bi organi za reševanje morali imeti vsa potrebna pravna pooblastila, ki jih je mogoče v različnih kombinacijah izvajati pri uporabi instrumentov za reševanje. Ta pravna pooblastila bi morala vključevati pooblastilo za prenos delnic v propadajoči zavarovalnici ali pozavarovalnici ali njenih sredstev,

pravic ali obveznosti na drug subjekt, tudi na drugo podjetje ali premostitveno podjetje, pooblastilo za odpis ali razveljavitev delnic ali za odpis ali konverzijo obveznosti propadajoče zavarovalnice ali pozavarovalnice, pooblastilo za nadomestitev posloводства in pooblastilo za uvedbo začasnega odloga na plačilo terjatev. Potrebna so dodatna pooblastila, vključno s pooblastilom, da se od drugih delov skupine zahteva kontinuiteta ključnih storitev.

- (65) Ni treba predpisati točnih sredstev, s katerimi bi morali organi za reševanje poseči v propadajočo zavarovalnico ali pozavarovalnico. Organom za reševanje bi bilo treba omogočiti, da se odločijo za prevzem nadzora bodisi z neposrednim posegom v zavarovalnico ali pozavarovalnico bodisi z izvršno odredbo. Njihova odločitev bi morala biti odvisna od okoliščin posameznega primera.
- (66) Določiti je treba postopkovne zahteve, da se zagotovita ustrezno obveščanje o ukrepih za reševanje in njihova javna objava. Vendar so informacije, ki jih organi za reševanje in njihovi strokovni svetovalci pridobijo med postopkom reševanja, verjetno občutljive, zato bi moral zanje pred javno objavo odločitve o reševanju veljati učinkovit režim zaupnosti. Za vse informacije v zvezi z odločitvijo, preden je ta sprejeta, in sicer glede izpolnjevanja pogojev za reševanje, uporabe posameznega instrumenta ali drugih ukrepov med postopki, je treba domnevati, da bodo vplivale na javne in zasebne interese, na katere se ukrep nanaša. Zato je treba zagotoviti, da obstajajo ustrezni mehanizmi za ohranjanje zaupnosti takšnih informacij, vključno z vsebino in podrobnostmi načrtov sanacije in načrtov reševanja ter rezultatom kakršne koli ocene, ki se opravi v zvezi s tem.
- (67) Izmenjave informacij med organi za reševanje in davčnimi organi ne bi smeli preprečevati. Takšne izmenjave bi morale biti v skladu z nacionalnim pravom in kadar informacije izvirajo iz druge države članice, bi se morale izmenjati le z izrecnim soglasjem ustreznega pristojnega organa, od katerega izvirajo.
- (68) Organi za reševanje bi morali imeti dodatna pooblastila za zagotovitev učinkovitosti prenosa delnic ali dolžniških instrumentov ter sredstev, pravic in obveznosti na kupca iz tretje države ali premostitveno podjetje. Zlasti bi bilo treba ohraniti ekonomske koristi, ki jih zagotavljajo pozavarovalni sporazumi, da se olajša prenos zavarovalnih ali pozavarovalnih zahtevkov, ne da bi to vplivalo na splošni profil tveganja povezanega portfelja ter z njim povezanih zavarovalno-tehničnih rezervacij in kapitalskih zahtev. Organi za reševanje bi zato morali imeti možnost prenesti zavarovalne ali pozavarovalne zahteve skupaj s pripadajočimi pravicami pozavarovanja. Navedena možnost bi morala vključevati tudi pooblastilo za odstranitev pravic tretjih oseb iz prenesenih instrumentov ali sredstev ter pooblastilo za izvrševanje pogodb in za zagotovitev kontinuitete dogovorov v zvezi s prejemnikom prenesenih sredstev in delnic. Poleg tega to ne bi smelo vplivati na pravico stranke, da odpove pogodbo s podjetjem v postopku reševanja ali z njegovim subjektom v skupini iz drugih razlogov, kot je zgolj reševanje propadajoče zavarovalnice ali pozavarovalnice. Organi za reševanje bi obenem morali imeti dodatno pooblastilo, da od preostalega dela zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki je v postopku prenehanja po običajnem insolvenčnem postopku, zahtevajo opravljanje storitev, ki so nujne za poslovanje podjetja, na katero so bila z instrumentom prodaje poslovanja ali instrumentom premostitvenega podjetja prenesena sredstva ali delnice.
- (69) V skladu s členom 47 Listine ima vsakdo, ki so mu kršene pravice in svoboščine, zagotovljene s pravom Unije, pravico do učinkovitega pravnega sredstva pred sodiščem. Zato bi morala biti zoper odločitve, ki jih sprejmejo organi za reševanje, dopustna pritožba.
- (70) Ukrepi kriznega upravljanja, ki jih sprejmejo organi za reševanje, lahko zahtevajo kompleksne ekonomske ocene in široko diskrecijsko pravico. Organi za reševanje imajo na voljo strokovno znanje, potrebno za izvajanje teh ocen in za določanje ustrezne uporabe diskrecijske pravice. Zato je pomembno zagotoviti, da nacionalna sodišča kompleksne ekonomske ocene, ki jih v tem okviru opravijo organi za reševanje, uporabljajo kot podlago za pregledovanje zadevnih ukrepov kriznega upravljanja. Vendar pa kompleksna narava teh ocen nacionalnim sodiščem ne bi smela preprečevati, da preučijo, ali so dokazi, na katere se zanaša organ za reševanje, točni, zanesljivi in dosledni, ali vsebujejo vse ustrezne informacije, ki bi jih bilo treba upoštevati pri ocenjevanju kompleksne situacije, ter ali je na njihovi podlagi mogoče utemeljiti zaključke, ki iz njih izhajajo.
- (71) Za obravnavanje nujnih primerov je treba zagotoviti, da vložitev pritožbe ne povzroči samodejne odložitve učinkov izpodbijane odločitve in da je odločitev organa za reševanje izvršljiva takoj, ob predpostavki, da bi bila njena odločitev v nasprotju z javnim interesom.

- (72) Tretje osebe, ki so sredstva, pravice in obveznosti podjetja v postopku reševanja pridobile v dobri veri, je treba zaščititi z izvajanjem pooblastil za reševanje s strani organov. Prav tako je treba zagotoviti stabilnost finančnih trgov. Pravica do pritožbe zoper odločitev o reševanju zato ne bi smela vplivati na noben poznejši upravni akt ali transakcijo, sklenjeno na podlagi razveljavljene odločitve. V takšnih primerih bi bilo treba pravna sredstva zoper nezakonito odločitev omejiti na dodelitev nadomestila za škodo, ki so jo utrpele udeležene osebe.
- (73) Zaradi resnih tveganj za finančno stabilnost v zadevni državi članici in Uniji je morda treba nujno sprejeti ukrepe kriznega upravljanja. Vsak postopek po nacionalnem pravu v zvezi z vlogo za predhodno sodno odobritev ukrepa kriznega upravljanja in v zvezi s proučitvijo takšne vloge s strani sodišča bi zato moral biti hiter. Države članice bi morale zagotoviti, da lahko zadevni organ sprejme odločitev takoj po odobritvi sodišča. Navedena možnost ne bi smela posegati v pravico deležnikov, da pri sodišču vložijo vlogo za razveljavitev odločitve. Vendar bi bilo treba takšno možnost zagotoviti le za omejeno obdobje po tem, ko organ za reševanje sprejme ukrep kriznega upravljanja, da se ne bi nepravilno zavlačevalo z uporabo odločitve o reševanju.
- (74) Učinkovito reševanje in potreba po izogibanju sporom o pristojnosti zahtevata, da se običajni insolvenčni postopek za propadajočo zavarovalnico ali pozavarovalnico ne začne ali nadaljuje, dokler organ za reševanje izvaja svoja pooblastila za reševanje ali uporablja instrumente za reševanje, razen če za to da pobudo ali soglasje. Zato je treba določiti, da se lahko nekatere pogodbene obveznosti začasno prekinejo za omejeno obdobje, da se organom za reševanje omogoči uporaba instrumentov za reševanje. Vendar se ta možnost ne bi smela uporabljati za obveznosti v zvezi s sistemi, ki jih določi država članica, kot je navedeno v Direktivi 98/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁽⁸⁾, vključno s centralnimi nasprotnimi strankami. Direktiva 98/26/ES zmanjšuje tveganje, povezano s sodelovanjem v plačilnih sistemih in sistemih poravnave vrednostnih papirjev, zlasti z zmanjšanjem motenj v primeru insolventnosti udeleženca v tem sistemu. Zagotoviti je treba, da se navedene zaščite še naprej uporabijo v kriznih razmerah in da se ohrani ustrezna gotovost za upravljavce plačilnih sistemov in sistemov vrednostnih papirjev ter za druge udeležence na trgu. Ukrepi za preprečevanje krize ali ukrepi kriznega upravljanja se zato sam po sebi ne bi smeli šteti za postopek zaradi nesolventnosti v smislu Direktive 98/26/ES, če se še naprej izpolnjujejo bistvene obveznosti iz zadevne pogodbe.
- (75) Treba je zagotoviti, da imajo organi za reševanje pri prenosu sredstev in obveznosti na kupca iz zasebnega sektorja ali premostitveno podjetje na voljo dovolj časa za določitev pogodb, ki jih je treba prenesti. Zato bi morali imeti organi za reševanje možnost, da omejijo pravico nasprotnih strank do predčasne prenehanja pogodbe s pobotom, do takojšnje zapadlosti ali drugačne odpovedi finančnih pogodb pred izvedbo prenosa. Takšne omejitve bi morale organom za reševanje omogočiti, da pridobijo realno sliko bilance stanja propadajoče zavarovalnice ali pozavarovalnice, brez sprememb vrednosti in obsega, ki bi jih povzročilo obsežno uveljavljanje pravic do odpovedi, in bi morale prispevati k preprečevanju nestabilnosti trga. Vendar bi morali poseganje v pogodbene pravice nasprotnih strank omejiti na najmanjši potrebni obseg. Vse omejitve pravic do odpovedi, ki jih naložijo organi za reševanje, bi se zato morale uporabljati le v zvezi z ukrepi kriznega upravljanja ali dogodki, ki so neposredno povezani z uporabo takšnih ukrepov. Pravice do odpovedi zaradi kakršne koli druge neizpolnitve obveznosti, vključno z neplačilom ali nezagotovitvijo kritja, bi morale tako veljati še naprej.
- (76) Treba je ohraniti zakonite ureditve kapitalnega trga v primeru prenosa nekaterih, vendar ne vseh sredstev, pravic in obveznosti propadajoče zavarovalnice ali pozavarovalnice. Zato je primerno določiti zaščitne ukrepe, da se prepreči delitev povezanih obveznosti ali povezanih pravic in pogodb, vključno s pogodbami z isto nasprotno stranko, ki so krite z dogovori o jamstvu, dogovori o prenosu lastniške pravice na finančnih zavarovanjih, dogovori o poravnavi, sporazumi o predčasnem prenehanju s pobotom in strukturiranimi finančnimi dogovori. Kadar se taki zaščitni ukrepi uporabijo, bi morali organi za reševanje prenesti vse povezane pogodbe v sklopu zavarovanega dogovora ali jih v celoti pustiti preostalemu delu propadajoče zavarovalnice ali pozavarovalnice. S temi zaščitnimi ukrepi bi bilo treba zagotoviti, da ni vpliva na regulativno kapitalno obravnavo izpostavljenosti, za katere se za namene Direktive 2009/138/ES uporablja sporazum o pobotu.

⁽⁸⁾ Direktiva 98/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 1998 o dokončnosti poravnave pri plačilih in sistemih poravnave vrednostnih papirjev (UL L 166, 11.6.1998, str. 45).

- (77) Da bi zavarovalnicam ali pozavarovalnicam zagotovili finančno stabilnost, bi bilo treba uvesti odlog na pravice imetnikov polic do odstopa od zavarovalne police. Takšen odlog in s tem povezana finančna stabilnost za zadevno podjetje bi morala organom za reševanje zagotoviti dovolj časa, da ovrednotijo navedena podjetja in ocenijo, kateri instrumenti za reševanje bi se morali uporabiti. Takšen odlog bi moral zagotoviti tudi enako obravnavo imetnikov polic in s tem preprečiti morebitne škodljive finančne učinke na imetnike polic, ki ne bi bili med prvimi, ki bi odstopili od zavarovalne police. Ker je eden od ciljev reševanja kontinuiteta zavarovalnega kritja, bi morali imetniki polic še naprej izvajati vsa obvezna plačila na podlagi zadevnih zavarovalnih ali pozavarovalnih pogodb, tudi v primeru rent.
- (78) Zagotavljanje, da bodo imeli organi za reševanje na voljo enake instrumente in pooblastila za reševanje, bo olajšalo usklajeno ukrepanje v primeru propada čezmejne skupine. Vendar so potrebni nadaljnji ukrepi za spodbujanje sodelovanja in preprečevanje razdrobljenih nacionalnih odzivov. Organi za reševanje bi se morali pri reševanju subjektov v skupini zato med seboj posvetovati in sodelovati v kolegijih za reševanje, da bi se dogovorili o shemi za reševanje skupine. Da bi zagotovili forum za razpravo in dosego takšnega dogovora, bi bilo treba ustanoviti kolegije za reševanje na osnovi obstoječih kolegijev nadzornikov z vključitvijo organov za reševanje ter sodelovanjem pristojnih ministrstev, EIOPA in, kadar je ustrezno, organov, odgovornih za zavarovalne jamstvene sheme. Kolegiji za reševanje ne bi smeli biti organi odločanja, temveč platforme, ki bi nacionalnim organom olajšale odločanje, medtem ko bi morali skupne odločitve sprejemati zadevni nacionalni organi.
- (79) Na podlagi regulativnega razvoja kot odziva na svetovno finančno krizo, izkušenj, pridobljenih od nastanka te krize, in uporabe te direktive bi morala Komisija po posvetovanju z EIOPA Evropskemu parlamentu in Svetu predložiti poročilo, v katerem bi ocenila ustreznost minimalnih skupnih standardov za zavarovalne jamstvene sheme v Uniji. V tem poročilu bi morala vsaj: oceniti stanje zavarovalnih jamstvenih shem v državah članicah (raven pokritosti, vrste kritih zavarovanj, sprožilni dejavniki); obravnavati možnosti politike, vključno s takšnimi, kot je uporaba zavarovalnih jamstvenih shem za nadaljevanje ali likvidacijo zavarovalnih polic, pri čemer bi ustrezno upoštevala razlike v zavarovalnih produktih v različnih državah članicah; oceniti, ali bi bilo treba uvesti minimalno osnovo za zavarovalne jamstvene sheme po vsej Uniji, in, če je ustrezno, opisati potrebne ukrepe za takšno uvedbo. Poročilu bi bilo treba, kadar je ustrezno, priložiti zakonodajni predlog.
- (80) Pri reševanju čezmejnih skupin bi bilo treba doseči ravnotežje med na eni strani potrebo po postopkih, ki upoštevajo kritičnost situacije in omogočajo učinkovite, poštene in pravočasne rešitve za skupino kot celoto, in na drugi strani potrebo po zaščiti imetnikov polic, realnega gospodarstva in finančne stabilnosti v vseh državah članicah, kjer skupina posluje. Različni organi za reševanje bi zato morali svoja stališča izmenjati v kolegiju za reševanje, vsi ukrepi za reševanje, ki jih predlaga organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, pa bi morali biti pripravljeni in obravnavani med različnimi organi za reševanje v okviru načrtov reševanja skupine. Da bi omogočili hitro in skupno odločanje, kjer je to mogoče, bi morali kolegiji za reševanje upoštevati tudi mnenja organov za reševanje vseh držav članic, kjer je skupina dejavna.
- (81) Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, bi moral pri ukrepih za reševanje vedno upoštevati njihov vpliv na imetnike polic, realno gospodarstvo in finančno stabilnost v državah članicah, kjer skupina posluje. Organi za reševanje države članice, v kateri ima hčerinsko podjetje sedež, bi zato morali imeti možnost, da v skrajni sili in v ustrezno utemeljenih primerih nasprotujejo odločitvam organa za reševanje, pristojnega na ravni skupine, kadar menijo, da ukrepi za reševanje niso ustrezni, in sicer zaradi potrebe po zaščiti imetnikov polic, realnega gospodarstva in finančne stabilnosti v tej državi članici ali zaradi obveznosti, ki veljajo za primerljiva podjetja v tej državi članici.
- (82) Sheme za reševanje skupine bi morale omogočati usklajeno reševanje, za katero je bolj verjetno, da bo zagotovilo najboljši rezultat za vsa podjetja v skupini. Organi za reševanje, pristojni na ravni skupine, bi morali zato predlagati sheme za reševanje skupine in te sheme predložiti kolegiju za reševanje. Organi za reševanje, ki se ne strinjajo s shemo za reševanje skupine ali se odločijo sprejeti neodvisen ukrep za reševanje, bi morali organu za reševanje,

pristojnemu na ravni skupine, in drugim organom za reševanje, ki jih zajema shema za reševanje skupine, pojasniti razloge za svoje nestrinjanje in sporočiti te razloge skupaj s podrobnostmi o morebitnih neodvisnih ukrepih za reševanje, ki jih nameravajo sprejeti. Vsak organ za reševanje, ki se odloči za odstopanje od sheme za reševanje skupine, bi moral ustrezno upoštevati morebitni vpliv takšnega odstopanja na imetnike polic, realno gospodarstvo in finančno stabilnost v državah članicah, v katerih se nahajajo drugi organi za reševanje, ter morebitne učinke takšnega odstopanja na druge dele skupine.

- (83) Za zagotovitev usklajenega ukrepanja na ravni skupine bi bilo treba organe za reševanje pozvati, naj v okviru sheme za reševanje skupine uporabijo isti instrument za subjekte, ki pripadajo skupini in izpolnjujejo pogoje za reševanje. Organi za reševanje, pristojni na ravni skupine, bi zato morali imeti pooblastilo, da uporabijo instrument premostitvenega podjetja na ravni skupine za stabilizacijo skupine kot celote in za prenos lastništva hčerinskih podjetij na premostitveno podjetje z namenom nadaljnje prodaje teh hčerinskih podjetij, in sicer bodisi v paketu bodisi posamično, ko so tržne razmere primerne. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, bi moral imeti tudi pooblastilo za uporabo instrumenta za odpis ali konverzijo na ravni matičnega podjetja.
- (84) Za učinkovito reševanje mednarodno dejavnih zavarovalnic in pozavarovalnic ter skupin je potrebno sodelovanje med organi za reševanje iz držav članic in organi za reševanje iz tretjih držav. V ta namen bi bilo treba EIOPA pooblastiti, da pripravi in sklene nezavezujoče okvirne dogovore o sodelovanju z organi iz tretjih držav v skladu s členom 33 Uredbe (EU) št. 1094/2010, kadar to upravičujejo zadevne razmere. Iz istega razloga bi bilo treba nacionalnim organom dovoliti, da v skladu z okvirnimi sporazumi EIOPA o sodelovanju sklepajo dvostranske dogovore z organi iz tretjih držav. Razvoj takšnih dvostranskih dogovorov bi moral zagotoviti učinkovito načrtovanje, odločanje in usklajevanje v zvezi s takšnimi mednarodno dejavnimi zavarovalnicami in pozavarovalnicami. Da bi ustvarili enake konkurenčne pogoje, bi morali biti takšni dvostranski dogovori vzajemni, pri čemer bi organi za reševanje priznavali in izvrševali postopke drug drugega, razen če bi veljala kakršna koli izjema, ki omogoča zavrnitev priznanja postopkov tretje države za reševanje.
- (85) Sodelovanje med organi za reševanje bi moralo potekati tako v zvezi s hčerinskimi podjetji skupin iz Unije ali skupin iz tretjih držav kot v zvezi s podružnicami zavarovalnic ali pozavarovalnic iz Unije ali iz tretjih držav. Hčerinska podjetja skupin iz tretjih držav so podjetja s sedežem v Uniji, zato zanje v celoti velja pravo Unije, vključno z uporabo vseh instrumentov za reševanje. Vendar pa morajo države članice ohraniti pravico do ukrepanja v zvezi s podružnicami zavarovalnic in pozavarovalnic s sedežem v tretjih državah, kadar bi priznanje in uporaba postopkov tretje države za reševanje v zvezi s podružnico ogrozila realno gospodarstvo ali finančno stabilnost v Uniji ali kadar imetniki polic iz Unije ne bi bili deležni enake obravnave kot imetniki polic iz tretjih držav. V teh okoliščinah bi morale imeti države članice pravico, da po posvetovanju s svojimi organi za reševanje zavrnejo priznanje postopkov tretje države za reševanje.
- (86) Izvajanje te direktive ne bi smelo preprečevati soobstoja nacionalnih zavarovalnih jamstvenih shem ter okvira za sanacijo in reševanje, in to ne glede na vir financiranja nacionalnih zavarovalnih jamstvenih shem. Uporaba instrumentov in pooblastil za reševanje za zavarovalnico ali pozavarovalnico ne bi smela preprečevati, da bi imetniki polic, upravičenci in drugi vložniki škodnih zahtevkov prejeli nadomestilo prek teh nacionalnih zavarovalnih jamstvenih shem.
- (87) EIOPA bi moral konvergenco praks organov za reševanje spodbujati s smernicami, ki se izdajo v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1094/2010. Natančneje bi moral EIOPA določiti naslednje: (a) nadaljnje podrobnosti o merilih za uporabo poenostavljenih obveznosti za nekatera podjetja; (b) niz scenarijev za preventivne načrte sanacije ter minimalni seznam kvalitativnih in kvantitativnih kazalnikov; (c) merila za opredelitev kritičnih funkcij; (d) nadaljnje zadeve in merila za oceno rešljivosti; (e) podrobnosti o ukrepih za obravnavo ali odpravo ovir za rešljivost in okoliščine, v katerih se lahko uporabi posamezen ukrep, ter (f) način podajanja informacij v obliki povzetka ali zbirni obliki za namene zahtev v zvezi z zaupnostjo.

- (88) Tehnični standardi za finančne storitve bi morali omogočati bolj dosledno harmonizacijo ter ustrezno zaščito imetnikov polic, vlagateljev in potrošnikov po vsej Uniji. Učinkovito in primerno bi bilo EIOPA kot organu z visoko specializiranim strokovnim znanjem zaupati pripravo osnutkov regulativnih in izvedbenih tehničnih standardov, ki ne vključujejo političnih izbir in ki bi se predložili Komisiji.
- (89) Kadar je tako določeno v tej direktivi, bi morala Komisija z delegiranimi akti na podlagi člena 290 PDEU sprejeti osnutke regulativnih tehničnih standardov, ki jih EIOPA pripravi v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1094/2010, da se opredelijo naslednji elementi: (a) merila, na podlagi katerih se za podjetje uvede preventivno načrtovanje sanacije, metode, ki jih je treba uporabiti pri določanju tržnih deležev za namene načrtovanja sanacije, in informacije, ki jih morajo vsebovati preventivni načrti sanacije; (b) vsebina načrtov reševanja in vsebina načrtov reševanja skupine; (c) različni elementi vrednotenja, vključno z okoliščinami, v katerih se za namene izvedbe vrednotenja šteje, da je oseba neodvisna, metodologije za ocenjevanje vrednosti sredstev in obveznosti v zvezi z reševanjem, ločitev različnih vrednotenj, metodologija za izračun blažilnika za dodatne izgube, ki se vključijo v začasna vrednotenja, metodologije in načela o vrednotenju obveznosti, ki izhajajo iz izvedenih finančnih instrumentov, in metodologija za izvedbo vrednotenja razlike v obravnavi; (d) vsebina pogodbenih pogojev, ki se vključijo v finančno pogodbo, ki jo ureja pravo tretje države; (e) operativno delovanje kolegijev za reševanje. Kadar je tako določeno v tej direktivi, bi morala Komisija z izvedbenimi akti na podlagi člena 291 PDEU sprejeti osnutke izvedbenih tehničnih standardov, ki jih EIOPA pripravi v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1094/2010, da se opredelijo postopki, vsebina in minimalni sklop standardnih obrazcev in predlog za zagotavljanje informacij za namene načrtov reševanja in sodelovanja zavarovalnice ali pozavarovalnice.
- (90) Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2004/25/ES⁽⁹⁾, Direktiva 2007/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹⁰⁾ in Direktiva (EU) 2017/1132 Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹¹⁾ vsebujejo pravila o zaščiti delničarjev in upnikov podjetij, ki spadajo na področje uporabe navedenih direktiv. Kadar bi morali organi za reševanje ukrepati hitro, bi jih lahko ta pravila ovirala pri učinkovitem ukrepanju za reševanje, uporabi instrumentov za reševanje in izvajanju pooblastil za reševanje. Odstopanja na podlagi Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹²⁾ in Uredbe (EU) 2021/23 Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹³⁾ bi bilo zato treba razširiti na ukrepe, sprejete v okviru reševanja zavarovalnic in pozavarovalnic. Da bi deležnikom zagotovili najvišjo stopnjo pravne varnosti, bi morala biti takšna odstopanja jasno in ozko opredeljena, uporabljati pa bi se morala samo zaradi javnega interesa in ob izpolnitvi pogojev za reševanje.
- (91) Da se za vse zadevne organe zagotovi ustrezna izmenjava informacij in dostop do njih, je treba poskrbeti, da so organi za reševanje zastopani v vseh ustreznih forumih in da ima EIOPA na voljo strokovno znanje, potrebno za izvajanje nalog v zvezi s sanacijo in reševanjem zavarovalnic in pozavarovalnic. Zato bi bilo treba Uredbo (EU) št. 1094/2010 spremeniti, da se organi za reševanje določijo kot pristojni organi iz navedene uredbe. Takšno zблиževanje med organi za reševanje in pristojnimi organi je skladno s funkcijami, ki so na podlagi člena 25 Uredbe (EU) št. 1094/2010 dodeljeni EIOPA, da prispeva in dejavno sodeluje pri pripravi in usklajevanju načrtov sanacije in reševanja.
- (92) Treba je zagotoviti, da zavarovalnice in pozavarovalnice, tisti, ki učinkovito nadzorujejo njihovo poslovanje, ter njihov upravni, upravljalni ali nadzorni organ izpolnjujejo svoje obveznosti v zvezi z reševanjem takšnih podjetij. Prav tako je treba zagotoviti, da se navedena podjetja, tisti, ki učinkovito nadzorujejo njihovo poslovanje, ter njihov upravni, upravljalni ali nadzorni organ obravnavajo podobno po vsej Uniji. Države članice bi morale zato določiti

⁽⁹⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2004/25/ES z dne 21. aprila 2004 o ponudbah za prevzem (UL L 142, 30.4.2004, str. 12).

⁽¹⁰⁾ Direktiva 2007/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. julija 2007 o uveljavljanju določenih pravic delničarjev družb, ki kotirajo na borzi (UL L 184, 14.7.2007, str. 17).

⁽¹¹⁾ Direktiva (EU) 2017/1132 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o določenih vidikih prava družb (UL L 169, 30.6.2017, str. 46).

⁽¹²⁾ Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190).

⁽¹³⁾ Uredba (EU) 2021/23 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2020 o okviru za sanacijo in reševanje centralnih nasprotnih strank ter spremembi uredb (EU) št. 1095/2010, (EU) št. 648/2012, (EU) št. 600/2014, (EU) št. 806/2014 in (EU) 2015/2365 ter direktiv 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU in (EU) 2017/1132 (UL L 22, 22.1.2021, str. 1).

upravne sankcije in druge upravne ukrepe, ki bodo učinkoviti, sorazmerni in odvračilni. Takšne upravne sankcije in drugi upravni ukrepi bi morali izpolnjevati nekatere bistvene zahteve v zvezi z naslovniki, merili, ki jih je treba upoštevati pri uporabi upravne sankcije ali drugega upravnega ukrepa, objavo upravnih sankcij ali drugih upravnih ukrepov, ključnimi pristojnostmi za kaznovanje in višino glob. EIOPA bi moral ob doslednem spoštovanju poslovne skrivnosti vzdrževati osrednjo podatkovno bazo o vseh upravnih sankcijah ali drugih upravnih ukrepih in informacijah o pritožbah, ki so mu jih sporočili nadzorni organi in organi za reševanje.

- (93) Od držav članic se ne bi smelo zahtevati, da določijo pravila za upravne sankcije ali druge upravne ukrepe v zvezi s kršitvami te direktive, za katere velja nacionalno kazensko pravo. Vendar dejstvo, da se za kršitve namesto upravnih sankcij ali drugih upravnih ukrepov ohranijo kazenske sankcije, ne bi smelo zmanjšati ali vplivati na zmožnost organov za reševanje in nadzornih organov, da pravočasno sodelujejo z organi za reševanje in nadzornimi organi v drugih državah članicah, imajo dostop do njihovih informacij ter z njimi izmenjujejo informacije, tudi po prijavi kršitve pravosodnim organom, pristojnim za pregon.
- (94) Ker cilja te direktive, in sicer uskladitve predpisov in postopkov za reševanje zavarovalnic in pozavarovalnic, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi posledic propada katerega koli takšnega podjetja za celotno Unijo lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (95) Nadzorni organi in organi za reševanje bi morali pri sprejemanju odločitev ali ukrepov na podlagi te direktive vedno ustrezno upoštevati njihov učinek na imetnike polic, realno gospodarstvo in finančno stabilnost v drugih državah članicah, pa tudi pomen vsakega hčerinskega podjetja ali čezmejnih dejavnosti za imetnike polic, finančni sektor in gospodarstvo države članice, v kateri ima takšno hčerinsko podjetje sedež ali se izvajajo dejavnosti, tudi kadar so zadevno hčerinsko podjetje ali zadevne čezmejne dejavnosti manj pomembne za skupino.
- (96) Pet let po začetku veljavnosti te direktive bi morala Komisija na podlagi pridobljenih izkušenj in po posvetovanju z EIOPA podrobneje oceniti uporabo te direktive ter o tem poročati Evropskemu parlamentu in Svetu, s posebnim poudarkom na izbranih vidikih te uporabe –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

NASLOV I

PREDMET UREJANJA IN PODROČJE UPORABE, OPREDELITEV POJMOV IN DOLOČITEV ORGANOV ZA REŠEVANJE

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

1. Ta direktiva določa pravila in postopke v zvezi s sanacijo in reševanjem naslednjih subjektov:
 - (a) zavarovalnic in pozavarovalnic, ki imajo sedež v Uniji in spadajo na področje uporabe člena 2 Direktive 2009/138/ES;
 - (b) matičnih zavarovalnic in pozavarovalnic, ki imajo sedež v Uniji;
 - (c) zavarovalnih holdingov in mešanih finančnih holdingov, ki imajo sedež v Uniji;
 - (d) matičnih zavarovalnih holdingov v državi članici in matičnih mešanih finančnih holdingov v državi članici;
 - (e) matičnih zavarovalnih holdingov v Uniji in matičnih mešanih finančnih holdingov v Uniji;
 - (f) podružnic zavarovalnic in pozavarovalnic, ki imajo sedež v tretji državi in izpolnjujejo pogoje iz členov 75 do 80.

Ta direktiva določa tudi pravila in postopke v zvezi s izvajalci ključnih storitev, kadar se za zadevno zavarovalnico ali pozavarovalnico začne postopek reševanja.

Organi za reševanje in nadzorni organi pri določanju in uporabi zahtev iz te direktive ter pri uporabi različnih instrumentov, ki so jim na voljo v zvezi s subjektom iz prvega ali drugega pododstavka, upoštevajo naravo poslovanja tega subjekta, njegovo lastniško strukturo, pravno obliko, profil tveganja, velikost, pravni status in medsebojno povezanost z drugimi institucijami ali finančnim sistemom na splošno ter obseg in kompleksnost njegovih dejavnosti.

2. Države članice lahko poleg pravil v tej direktivi ter v delegiranih in izvedbenih aktih, sprejetih na njeni podlagi, sprejmejo ali ohranijo strožja ali dodatna pravila pod pogojem, da se ta pravila splošno uporabljajo in niso v nasprotju s to direktivo ter z delegiranimi in izvedbenimi akti, sprejetimi na njeni podlagi.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „reševanje“ pomeni uporabo instrumenta za reševanje ali instrumenta iz člena 26(7), da se doseže en ali več ciljev reševanja iz člena 18(2);
- (2) „zavarovalnica“ pomeni zavarovalnico, kakor je opredeljena v členu 13, točka 1, Direktive 2009/138/ES;
- (3) „pozavarovalnica“ pomeni pozavarovalnico, kakor je opredeljena v členu 13, točka 4, Direktive 2009/138/ES;
- (4) „zavarovalni holding“ pomeni zavarovalni holding, kakor je opredeljen v členu 212(1), točka (f), Direktive 2009/138/ES;
- (5) „mešani finančni holding“ pomeni mešani finančni holding, kakor je opredeljen v členu 2, točka 15, Direktive 2002/87/ES;
- (6) „matični zavarovalni holding v državi članici“ pomeni zavarovalni holding, ki je ustanovljen v državi članici in ni hčerinsko podjetje zavarovalnice ali pozavarovalnice, zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, ki je pridobil dovoljenje ali je ustanovljen v isti državi članici;
- (7) „matični zavarovalni holding v Uniji“ pomeni matični zavarovalni holding v državi članici, ki ni hčerinsko podjetje zavarovalnice ali pozavarovalnice, drugega zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, ki je pridobil dovoljenje ali je ustanovljen v kateri koli državi članici;
- (8) „matični mešani finančni holding v državi članici“ pomeni mešani finančni holding, ki je ustanovljen v državi članici in sam ni hčerinsko podjetje zavarovalnice ali pozavarovalnice, zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, ki je pridobil dovoljenje ali je ustanovljen v isti državi članici;
- (9) „matični mešani finančni holding v Uniji“ pomeni matični mešani finančni holding v državi članici, ki ni hčerinsko podjetje podjetja z dovoljenjem v kateri koli državi članici ali drugega zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, ustanovljenega v kateri koli državi članici;
- (10) „skupina“ pomeni skupino, kakor je opredeljena v členu 212(1), točka (c), Direktive 2009/138/ES;
- (11) „cilji reševanja“ pomeni cilje reševanja iz člena 18(2);
- (12) „organ za reševanje“ pomeni organ, ki ga v skladu s členom 3 določi država članica;
- (13) „nadzorni organ“ pomeni nadzorni organ, kakor je opredeljen v členu 13, točka 10, Direktive 2009/138/ES;
- (14) „instrument za reševanje“ pomeni instrument za reševanje iz člena 26(3);
- (15) „pooblastilo za reševanje“ pomeni pooblastilo iz členov 42 do 54;

- (16) „pristojna ministrstva“ pomeni finančna ali druga ministrstva držav članic, ki so odgovorna za ekonomske, finančne in proračunske odločitve na nacionalni ravni v skladu z nacionalnimi pristojnostmi in ki so bila določena v skladu s členom 3(7);
- (17) „višje vodstvo“ pomeni osebo ali osebe, ki dejansko vodijo podjetje in so pristojne za njegovo vsakodnevno vodenje ter v zvezi s tem odgovorne upravnemu, upravljalnemu ali nadzornemu organu;
- (18) „čezmejna skupina“ pomeni skupino, ki vključuje subjekte v skupini, ki imajo sedež v več kot eni državi članici;
- (19) „izredna javnofinančna pomoč“ pomeni državno pomoč v smislu člena 107(1) PDEU ali drugo javnofinančno pomoč na nadnacionalni ravni, ki bi pomenila državno pomoč, če bi bila dodeljena na nacionalni ravni, in ki je predvidena za ohranitev ali ponovno vzpostavitev uspešnega poslovanja, likvidnosti ali solventnosti subjekta iz člena 1(1), točke (a) do (e), ali skupine, katere del je takšen subjekt;
- (20) „subjekt v skupini“ pomeni pravno osebo, ki je del skupine;
- (21) „nadzornik skupine“ pomeni nadzornika skupine, kakor je opredeljen v členu 212(1), točka (d), Direktive 2009/138/ES;
- (22) „preventivni načrt sanacije“ pomeni preventivni načrt sanacije, ki se pripravi in vzdržuje v skladu s členom 5;
- (23) „preventivni načrt sanacije skupine“ pomeni preventivni načrt sanacije skupine, ki se pripravi in vzdržuje v skladu s členom 7;
- (24) „pomembne čezmejne dejavnosti“ pomeni pomembne čezmejne dejavnosti, kakor so opredeljene v členu 152aa(1) Direktive 2009/138/ES;
- (25) „kritične funkcije“ pomeni dejavnosti, storitve ali posle, ki jih zavarovalnica ali pozavarovalnica opravlja za tretje osebe in jih ni mogoče nadomestiti v razumnem času ali po razumni ceni, nesposobnost zavarovalnice ali pozavarovalnice, da jih opravlja, pa bi verjetno znatno vplivala na finančni sistem ali realno gospodarstvo v eni ali več državah članicah, med drugim zlasti zaradi učinkov na socialno blaginjo velikega števila imetnikov polic, upravičencev ali oškodovancev ali zaradi sistemskih motenj ali izgube splošnega zaupanja v zagotavljanje zavarovalniških storitev;
- (26) „glavna poslovna področja“ pomeni poslovna področja in z njimi povezane storitve, ki predstavljajo bistvene vire prihodka, dobička ali vrednosti franšize za zavarovalnico, pozavarovalnico ali skupino, katere del je zavarovalnica ali pozavarovalnica;
- (27) „shema financiranja“ pomeni shemo, ki jo država članica vzpostavi v skladu s členom 81 za zagotovitev, da organ za reševanje učinkovito uporablja instrumente za reševanje in učinkovito izvaja pooblastila za reševanje;
- (28) „lastna sredstva“ pomeni lastna sredstva, kakor so zagotovljena s členom 87 Direktive 2009/138/ES;
- (29) „ukrep za reševanje“ pomeni odločitev, da se kateri koli subjekt iz člena 1(1), točke (a) do (e), začne reševati na podlagi člena 19 ali 20, uporabo instrumenta za reševanje ali izvajanje enega ali več pooblastil za reševanje;
- (30) „načrt reševanja“ pomeni načrt reševanja za zavarovalnico ali pozavarovalnico, ki je pripravljen v skladu s členom 9;
- (31) „reševanje skupine“ pomeni:
- (a) sprejemanje ukrepov za reševanje na ravni matičnega podjetja ali na ravni zavarovalnice ali pozavarovalnice, nad katero se izvaja nadzor skupine, ali
 - (b) usklajevanje uporabe instrumentov za reševanje in izvajanje pooblastil za reševanje s strani organov za reševanje v zvezi s subjekti v skupini;
- (32) „načrt reševanja skupine“ pomeni načrt za reševanje skupine, pripravljen v skladu s členoma 10 in 11;

- (33) „organ za reševanje, pristojen na ravni skupine“ pomeni organ za reševanje v državi članici, v kateri se nahaja nadzornik skupine;
- (34) „shema za reševanje skupine“ pomeni načrt, pripravljen v skladu s členom 73 za namene reševanja skupine;
- (35) „kolegij za reševanje“ pomeni kolegij, ustanovljen v skladu s členom 70;
- (36) „evropski kolegij za reševanje“ pomeni kolegij, ustanovljen v skladu s členom 71;
- (37) „mešani zavarovalni holding“ pomeni mešani zavarovalni holding, kakor je opredeljen v členu 212(1), točka (g), Direktive 2009/138/ES;
- (38) „običajni insolvenčni postopek“ pomeni vse insolvenčne postopke, katerih posledica je delna ali popolna prodaja dolžnikovega premoženja in imenovanje likvidacijskega upravitelja ali upravitelja in ki se običajno uporabljajo za zavarovalnice in pozavarovalnice na podlagi nacionalnega prava, pri čemer so lahko specifični za ta podjetja ali pa se splošno uporablja za katero koli fizično ali pravno osebo;
- (39) „dolžniški instrumenti“ pomeni obveznice in druge oblike prenosljivega dolga, instrumente, ki ustvarjajo ali priznavajo dolg, in instrumente ki dajejo pravice do pridobivanja dolžniških instrumentov;
- (40) „zavarovalni zahtevek“ pomeni zavarovalni zahtevek, kakor je opredeljen v členu 268(1), točka (g), Direktive 2009/138/ES;
- (41) „matično podjetje“ pomeni matično podjetje, kakor je opredeljeno v členu 13, točka 15, Direktive 2009/138/ES;
- (42) „okvir Unije za državne pomoči“ pomeni okvir, vzpostavljen s členi 107, 108 in 109 PDEU ter s predpisi in vsemi akti Unije, vključno s smernicami, sporočili in obvestili, pripravljenimi ali sprejetimi na podlagi člena 108(4) ali člena 109 PDEU;
- (43) „prenehanje“ pomeni unovčenje sredstev subjekta iz člena 1(1), točke (a) do (e);
- (44) „instrument izločitve sredstev in obveznosti“ pomeni mehanizem, s katerim organ za reševanje v skladu s členom 30 izvede prenos sredstev, pravic ali obveznosti podjetja v postopku reševanja na nosilca upravljanja sredstev in obveznosti;
- (45) „nosilec upravljanja sredstev in obveznosti“ pomeni pravno osebo, ki izpolnjuje vse zahteve iz člena 30(2);
- (46) „instrument za odpis ali konverzijo“ pomeni mehanizem, s katerim organ za reševanje v skladu s členom 35 izvaja pooblastila za odpis ali konverzijo v zvezi z obveznostmi podjetja v postopku reševanja;
- (47) „instrument prodaje poslovanja“ pomeni mehanizem, s katerim organ za reševanje v skladu s členom 31 izvede prenos delnic ali drugih lastniških instrumentov, ki jih je izdalo podjetje v postopku reševanja, ali sredstev, pravic ali obveznosti tega podjetja na kupca, ki ni premostitveno podjetje;
- (48) „premostitveno podjetje“ pomeni pravno osebo, ki izpolnjuje zahteve iz člena 32(2);
- (49) „instrument premostitvenega podjetja“ pomeni mehanizem za prenos delnic ali drugih lastniških instrumentov, ki jih je izdalo podjetje v postopku reševanja, ali sredstev, pravic ali obveznosti tega podjetja na premostitveno podjetje v skladu s členom 32;
- (50) „instrument solventnega izteka“ pomeni mehanizem, s katerim se podjetju v postopku reševanja prepove sklepanje novih zavarovalnih ali pozavarovalnih pogodb ter se njegova dejavnost omeji izključno na upravljanje njegovega obstoječega portfelja do prekinitve njegovih dejavnosti in njegovega prenehanja po običajnem insolvenčnem postopku v skladu s členom 27;
- (51) „lastniški instrumenti“ pomeni delnice, druge instrumente, s katerimi se prenese lastništvo, instrumente, ki jih je mogoče konvertirati v delnice ali druge lastniške instrumente ali ki dajejo pravico za njihovo pridobitev, in instrumente, ki predstavljajo deleže v delnicah ali drugih lastniških instrumentih;

- (52) „delničar“ pomeni imetnika lastniških instrumentov;
- (53) „pooblastila za prenos“ pomeni pooblastila iz člena 42(1), točka (e) ali (f), za prenos delnic, drugih lastniških instrumentov, dolžniških instrumentov, sredstev, pravic ali obveznosti ali katere koli njihove kombinacije s podjetja v postopku reševanja na prejemnika;
- (54) „centralna nasprotna stranka“ (CNS) pomeni CNS, kakor je opredeljena v členu 2, točka 1, Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁴⁾.
- (55) „izvedeni finančni instrument“ pomeni izvedeni finančni instrument, kakor je opredeljen v členu 2, točka 5, Uredbe (EU) št. 648/2012;
- (56) „pooblastila za odpis ali konverzijo“ pomeni pooblastila iz člena 35(2) in člena 42(1), točke (g) do (k);
- (57) „zavarovana obveznost“ pomeni obveznost, pri kateri je pravica upnika do plačila ali druge oblike izvršitve zavarovana z zastavno pravico, jamstvom ali pravico do zaplembe ali dogovorom o zavarovanju s premoženjem, vključno z obveznostmi, ki izhajajo iz poslov začasne prodaje ali začasnega odkupa in drugih dogovorov o prenosu lastniške pravice na zavarovanjih;
- (58) „instrumenti prvega reda“ pomeni postavke osnovnih lastnih virov sredstev, ki izpolnjujejo pogoje iz člena 94(1) Direktive 2009/138/ES;
- (59) „instrumenti drugega reda“ pomeni postavke osnovnih in pomožnih lastnih virov sredstev, ki izpolnjujejo pogoje iz člena 94(2) Direktive 2009/138/ES;
- (60) „instrumenti tretjega reda“ pomeni postavke osnovnih in pomožnih lastnih virov sredstev, ki izpolnjujejo pogoje iz člena 94(3) Direktive 2009/138/ES;
- (61) „kvalificirane obveznosti“ pomeni obveznosti in kapitalske instrumente, ki niso kvalificirani kot instrumenti prvega, drugega ali tretjega reda subjekta iz člena 1(1), točke (a) do (e), in ki niso izključeni iz področja uporabe instrumenta za odpis ali konverzijo na podlagi člena 35(5) do (8);
- (62) „zavarovalna jamstvena shema“ pomeni shemo, ki jo uradno priznava država članica in se financira s prispevki zavarovalnic ali pozavarovalnic ali imetnikov polic in ki delno ali v celoti jamči za plačilo upravičenih zavarovalnih zahtevkov upravičenim imetnikom polic, zavarovancem in upravičencem ali zagotavlja kontinuiteto zavarovalnih polic, če zavarovalnica ne more ali verjetno ne bo mogla izpolniti svojih obveznosti in zavez, ki izhajajo iz njenih zavarovalnih pogodb;
- (63) „ustrezni kapitalski instrumenti“ pomeni instrumente prvega, drugega ali tretjega reda;
- (64) „menjalno razmerje“ pomeni dejavnik, ki določa število delnic ali drugih lastniških instrumentov, v katere se konvertirajo obveznosti določenega razreda, s sklicevanjem na en instrument zadevnega razreda ali na določeno enoto vrednosti dolžniške terjatve;
- (65) „zadevni upnik“ pomeni upnika, katerega terjatev je povezana z obveznostjo, ki je zmanjšana ali konvertirana v delnice ali druge lastniške instrumente z izvajanjem pooblastila za odpis ali konverzijo na podlagi uporabe instrumenta za odpis ali konverzijo;
- (66) „prejemnik“ pomeni subjekt, na katerega se iz podjetja v postopku reševanja prenesejo delnice, drugi lastniški instrumenti, dolžniški instrumenti, sredstva, pravice ali obveznosti ali katera koli njihova kombinacija;
- (67) „delovni dan“ pomeni kateri koli dan, razen sobote, nedelje in državnih praznikov v zadevni državi članici;
- (68) „pravica do odpovedi“ pomeni pravico do odpovedi pogodbe, pravico do takojšnje zapadlosti, predčasnega prenehanja pogodbe s pobotom, poravnave ali pobota obveznosti ali katero koli podobno določbo, na podlagi katere se odloži, spremeni ali ukine obveznost pogodbene stranke, ali določbo, ki preprečuje nastanek obveznosti v okviru pogodbe, ki bi sicer nastala;
- (69) „podjetje v postopku reševanja“ pomeni kateri koli subjekt iz člena 1(1), točke (a) do (e), v zvezi s katerim se je sprejel ukrep za reševanje;

⁽¹⁴⁾ Uredba (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o izvedenih finančnih instrumentih OTC, centralnih nasprotnih strankah in repozitorijih sklenjenih poslov (UL L 201, 27.7.2012, str. 1).

- (70) „končno matično podjetje“ pomeni matično podjetje v državi članici skupine, nad katero se izvaja nadzor skupine v skladu s členom 213(2), točka (a) ali (b), Direktive 2009/138/ES, ki ni hčerinsko podjetje druge zavarovalnice ali pozavarovalnice, zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, ki je pridobil dovoljenje in je ustanovljen v kateri koli državi članici;
- (71) „zavarovalnica ali pozavarovalnica v tretji državi“ pomeni zavarovalnico v tretji državi ali pozavarovalnico v tretji državi, kakor je opredeljena v členu 13, točki 3 in 6, Direktive 2009/138/ES;
- (72) „postopek tretje države za reševanje“ pomeni ukrep po pravu tretje države, s katerim se upravlja propad zavarovalnice ali pozavarovalnice v tretji državi ali matičnega podjetja v tretji državi in ki je glede ciljev in pričakovanih rezultatov primerljiv z ukrepi za reševanje po tej direktivi;
- (73) „podružnica podjetja iz tretje države v Uniji“ pomeni podružnico, ki se nahaja v državi članici in je del zavarovalnice ali pozavarovalnice iz tretje države;
- (74) „ustrezni organ v tretji državi“ pomeni organ v tretji državi, ki je odgovoren za izvajanje funkcij, primerljivih s funkcijami organov za reševanje ali nadzornih organov na podlagi te direktive;
- (75) „dogovor o prenosu lastniške pravice na finančnem zavarovanju“ pomeni dogovor o prenosu lastniške pravice na finančnem zavarovanju, kakor je opredeljen v členu 2(1), točka (b), Direktive 2002/47/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁵⁾;
- (76) „dogovor o pobotu“ pomeni dogovor, po katerem se več terjatev ali obveznosti lahko konvertira v enotno neto terjatev, vključno z dogovori o pobotu zaradi predčasnega prenehanja, v skladu s katerimi se obveznosti strank ob nastopu (kakor koli in kjer koli določenega) dogodka izvršitve pospešijo tako, da takoj zapadejo v plačilo ali prenehajo, in se v vsakem primeru konvertirajo v enotno neto terjatev ali pa se z njo nadomestijo, vključno z „določili o realizirani neto izravnavi“, kakor so opredeljena v členu 2(1), točka (n)(i), Direktive 2002/47/ES, in „medsebojnim poračunavanjem“, kakor je opredeljeno v členu 2, točka (k), Direktive 98/26/ES;
- (77) „dogovor o poravnavi“ pomeni dogovor, po katerem se lahko med sabo poravnata dve ali več terjatvi ali obveznosti, ki si ju medsebojno dolgujeta podjetje v postopku reševanja in nasprotna stranka;
- (78) „finančne pogodbe“ pomeni finančne pogodbe, kakor so opredeljene v členu 2(1), točka 100, Direktive 2014/59/EU;
- (79) „ukrep za preprečevanje krize“ pomeni izvajanje pooblastil, s katerimi se podjetju naroči, naj obravnava pomanjkljivosti ali ovire za izterljivost na podlagi člen 6(5) te direktive, izvajanje pooblastil za obravnavo ali odpravo ovir za rešljivost na podlagi člena 15 ali 16 te direktive, uporabo vseh ukrepov na podlagi člena 137, člena 138(3) in (5), člena 139(3) in člena 140 Direktive 2009/138/ES ter uporabo preventivnega ukrepa na podlagi člena 141 Direktive 2009/138/ES;
- (80) „ukrep kriznega upravljanja“ pomeni ukrep za reševanje ali imenovanje izrednega upravitelja na podlagi člena 44 ali osebe na podlagi člena 54(1);
- (81) „imenovani nacionalni makrobonitetni organ“ pomeni organ, pristojen za makrobonitetno politiko iz priporočila B1 Priporočila Evropskega odbora za sistemska tveganja o makrobonitetnem mandatu nacionalnih organov z dne 22. decembra 2011 (ESRB/2011/3);
- (82) „regulirani trg“ pomeni regulirani trg, kakor je opredeljen členu 4(1), točka 21, Direktive 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁶⁾;
- (83) „kreditna institucija“ pomeni kreditno institucijo, kakor je opredeljena v členu 4(1), točka 1, Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁷⁾;
- (84) „investicijsko podjetje“ pomeni investicijsko podjetje, kakor je opredeljeno v členu 4(1), točka 2, Uredbe (EU) št. 575/2013;

⁽¹⁵⁾ Direktiva 2002/47/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. junija 2002 o dogovorih o finančnem zavarovanju (UL L 168, 27.6.2002, str. 43).

⁽¹⁶⁾ Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (UL L 173, 12.6.2014, str. 349).

⁽¹⁷⁾ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

- (85) „malo in nekompleksno podjetje“ pomeni malo in nekompleksno podjetje, kakor je opredeljeno v členu 13, točka 10a, Direktive 2009/138/ES;
- (86) „izvajalec ključnih storitev“ pomeni subjekt, ki zagotavlja blago ali storitve, kot so storitve informacijske tehnologije, komunalne storitve ter najem, servisiranje in vzdrževanje prostorov, ki so potrebni za ohranitev neprekinjenega izvajanja poslov zavarovalnice ali pozavarovalnice ali za zagotovitev kontinuitete zavarovalnega kritja, in ki je del iste skupine kot ta zavarovalnica ali pozavarovalnica;
- (87) „hčerinsko podjetje“ pomeni hčerinsko podjetje, kakor je opredeljeno v členu 13, točka 16, Direktive 2009/138/ES;
- (88) „hčerinsko podjetje v Uniji“ pomeni zavarovalnico ali pozavarovalnico s sedežem v državi članici, ki je hčerinsko podjetje zavarovalnice ali pozavarovalnice iz tretje države ali matičnega podjetja iz tretje države;
- (89) „podružnica“ pomeni podružnico, kakor je opredeljena v členu 13, točka 11, Direktive 2009/138/ES;
- (90) „upravni, upravljalni ali nadzorni organ“ pomeni upravni, upravljalni ali nadzorni organ, kakor je opredeljen v členu 1, točka 43, Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/35⁽¹⁸⁾;
- (91) „finančni konglomerat“ pomeni finančni konglomerat, kakor je opredeljen v členu 2, točka 14, Direktive 2002/87/ES.

Člen 3

Določitev organov za reševanje in pristojnih ministrstev

1. Vsaka država članica določi enega ali, izjemoma, več organov za reševanje, ki so pooblaščen za uporabo instrumentov za reševanje in izvajanje pooblastil za reševanje.
2. Organi za reševanje so nacionalne centralne banke, pristojna ministrstva ali javni upravni organi ali organi s pooblastili na področju javnega upravljanja.
3. Kadar so organu za reševanje dodeljene druge funkcije, vključno z nadzornimi, se vzpostavijo ustrezne strukturne ureditve, da se preprečijo nasprotja interesov med funkcijami, ki so mu dodeljene na podlagi te direktive, in nadzornimi ali drugimi funkcijami, brez poseganja v obveznosti izmenjave informacij in sodelovanja, ki se zahtevajo v skladu z odstavkom 6.

Države članice poskrbijo, da se s temi ureditvami zagotovi dejanska operativna neodvisnost, vključno z osebjem, linijami poročanja in postopki odločanja organa za reševanje, ki so ločeni od vseh njegovih nadzornih ali drugih funkcij.

4. Zahteve iz odstavka 3 ne izključujejo, da:
 - (a) se linije poročanja združujejo na najvišji ravni ali na ravni višjega vodstva organizacije, ki vključuje različne funkcije ali organe;
 - (b) se osebje pod vnaprej določenimi pogoji zadolži za opravljanje funkcije reševanja in druge funkcije, vključno z nadzornimi, zaradi obvladovanja začasno povečanih delovnih obremenitev ali zato, da lahko organ za reševanje izkoristi strokovno znanje skupnega osebja.
5. Organi za reševanje sprejmejo in javno objavijo notranja pravila za preprečevanje nasprotij interesov skladno z zahtevami iz odstavkov 3 in 4, vključno s pravili o poslovnih skrivnostih in izmenjavi informacij med različnimi področji funkcij.
6. Države članice zahtevajo, da organi, ki opravljajo funkcije nadzora in reševanja, ter osebe, ki izvajajo te funkcije v njihovem imenu, pri pripravi, načrtovanju in izvajanju odločitev o reševanju tesno sodelujejo, tako v primeru, ko sta organ za reševanje in nadzorni organ ločena subjekta, kot v primeru, ko obe funkciji izvaja en sam subjekt.

⁽¹⁸⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/35 z dne 10. oktobra 2014 o dopolnitvi Direktive 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) (UL L 12, 17.1.2015, str. 1).

7. Vsaka država članica določi eno ministrstvo kot pristojno ministrstvo na podlagi te direktive. Države članice po potrebi zagotovijo, da se vzpostavi ustrezen usklajevalni mehanizem z drugimi vključenimi ministrstvi.
8. Kadar v državi članici organ za reševanje ni pristojno ministrstvo, organ za reševanje pristojno ministrstvo brez nepotrebne odlašanja obvesti o odločitvah, sprejetih na podlagi te direktive, in, razen če v nacionalnem pravu ni določeno drugače, pred izvajanjem odločitev z neposrednim finančnim učinkom pridobi odobritev zadevnega pristojnega ministrstva.
9. Kadar država članica določi več kot en organ za reševanje, Komisiji in organu EIOPA v zvezi s tem predloži izčrpno obrazloženo obvestilo ter tem organom jasno dodeli funkcije in odgovornosti, zagotovi ustrezno usklajevanje med njimi in določi en sam organ kot kontaktni organ za namene sodelovanja in usklajevanja z zadevnimi organi iz drugih držav članic.
10. Države članice obvestijo EIOPA o nacionalnem organu ali organih, določenih za organe za reševanje, in, kadar je ustrezno, o kontaktnem organu ter njihovih posebnih funkcijah in odgovornostih. EIOPA objavi seznam teh organov za reševanje in kontaktnih organov.
11. Brez poseganja v člen 67 lahko države članice v skladu z nacionalnim pravom omejijo odgovornost organa za reševanje, nadzornega organa in njunega osebja za dejanja in opustitev dejanj pri opravljanju svojih funkcij na podlagi te direktive.

NASLOV II

PRIPRAVA

POGLAVJE I

Preventivno načrtovanje sanacije in načrtovanje reševanja

Oddelek 1

Splošne določbe

Člen 4

Poenostavljene obveznosti za določena podjetja

1. Ob upoštevanju vpliva, ki bi ga lahko imel propad zavarovalnice ali pozavarovalnice zaradi narave njenega poslovanja, lastniške strukture, pravne oblike, profila tveganja, velikosti in pravnega statusa, medsebojne povezanosti z drugimi reguliranimi podjetji ali finančnim sistemom na splošno, obsega in zapletenosti njenih dejavnosti ter verjetnosti, da bi njen propad in poznejše prenehanje po običajnem insolvenčnem postopku znatno negativno vplivala na finančne trge, druga podjetja, imetnike polic, pogoje financiranja ali širše gospodarstvo, države članice zagotovijo, da nadzorni organi in organi za reševanje določijo, ali se za določene zavarovalnice in pozavarovalnice ter skupine uporabljajo poenostavljene obveznosti v zvezi z:
- (a) vsebino in podrobnostmi preventivnih načrtov sanacije iz členov 5 do 8 in načrtov reševanja iz členov 9 do 12;
 - (b) datumom, do katerega se pripravijo prvi preventivni načrti sanacije in načrti reševanja, ter tem, kako pogosto se posodablajo, kar je lahko manj pogosto kot v členu 5(4), členu 7(3), členu 9(5) in členu 11(3);
 - (c) vsebino in ravno podrobnosti informacij, ki se zahtevajo od podjetij na podlagi člena 5(6), člena 7(3), člena 10(2) in člena 12(1);
 - (d) ravno podrobnosti za oceno rešljivosti iz členov 13 in 14.
2. EIOPA do 29. julija 2027 izda smernice v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1094/2010, v katerih podrobneje določi merila iz odstavka 1, uvodni del, tega člena.

3. Države članice od nadzornih organov ali organov za reševanje, kot je ustrezno, zahtevajo, naj organu EIOPA vsako leto in za vsako državo članico posebej predložijo vse naslednje informacije:

- (a) število zavarovalnic in pozavarovalnic ter skupin, za katere veljata preventivno načrtovanje sanacije in načrtovanje reševanja na podlagi členov 5, 7, 9 in 10;
 - (b) število zavarovalnic in pozavarovalnic ter skupin, za katere veljajo poenostavljene obveznosti iz odstavka 1;
 - (c) kvantitativne informacije o uporabi meril iz odstavka 1, uvodni del;
 - (d) opis poenostavljenih obveznosti, ki se uporabljajo na podlagi meril iz odstavka 1, uvodni del, v primerjavi s celotnimi obveznostmi, skupaj z obsegom kapitalskih zahtev, premij, zavarovalno-tehničnih rezervacij in sredstev, izmerjenih kot odstotek skupnega obsega kapitalskih zahtev, premij, zavarovalno-tehničnih rezervacij oziroma sredstev zavarovalnic in pozavarovalnic držav članic ali vseh skupin, kot je ustrezno;
4. EIOPA vsako leto in za vsako državo članico posebej javno objavi informacije iz odstavka 3, točke (a) do (d), skupaj z oceno morebitnih razlik v zvezi z izvajanjem odstavka 1 na nacionalni ravni.

Oddelek 2

Preventivno načrtovanje sanacije

Člen 5

Preventivni načrti sanacije

1. Države članice zagotovijo, da zavarovalnice in pozavarovalnice, ki niso del skupine, za katero velja preventivni načrt sanacije na podlagi člena 7, in ki izpolnjujejo merila iz odstavka 2 ali 3 tega člena, pripravijo in posodablajo preventivni načrt sanacije. Navedeni preventivni načrt sanacije vsebuje ukrepe, ki jih mora zadevno podjetje sprejeti za obnovev svojega finančnega položaja, kadar se je ta znatno poslabšal.

Priprava, posodabljanje in uporaba preventivnih načrtov sanacije se štejejo za del sistema upravljanja v smislu člena 41 Direktive 2009/138/ES.

2. Države članice zagotovijo, da nadzorni organ določi, da za zavarovalnice in pozavarovalnice veljajo zahteve glede preventivnega načrtovanja sanacije na podlagi njihove velikosti, poslovnega modela, profila tveganja, medsebojne povezanosti in zamenljivosti, njihovega pomena za gospodarstvo držav članic, v katerih poslujejo, in njihovih čezmejnih dejavnosti, zlasti pa pomembnih čezmejnih dejavnosti.

Nadzorni organi zagotovijo, da za vsaj 60 % trga življenjskih zavarovanj in pozavarovanj države članice in vsaj 60 % njenega trga neživljenjskih zavarovanj in pozavarovanj – pri čemer tržni delež za življenjska zavarovanja temelji na bruto zavarovalno-tehničnih rezervacijah, tržni delež za neživljenjska zavarovanja pa na bruto obračunanih premijah – veljajo zahteve glede preventivnega načrtovanja sanacije na podlagi tega člena.

Pri izračunu ravni pokritosti trga iz drugega pododstavka se lahko upoštevajo hčerinske zavarovalnice ali pozavarovalnice skupine, kadar so te hčerinske zavarovalnice ali pozavarovalnice del skupine, za katero končno matično podjetje pripravlja in vzdržuje preventivni načrt sanacije skupine.

3. Za vsako zavarovalnico ali pozavarovalnico, za katero velja načrt reševanja, veljajo zahteve glede preventivnega načrtovanja sanacije.

Za mala in nekompleksna podjetja ne veljajo zahteve glede preventivnega načrtovanja sanacije, razen kadar nadzorni organ meni, da takšno podjetje predstavlja posebno tveganje na nacionalni ali regionalni ravni.

4. Nadzorni organi zagotovijo, da zavarovalnice in pozavarovalnice svoje preventivne načrte sanacije posodobijo vsaj vsaki dve leti, vsekakor pa:
- (a) po spremembi pravne ali organizacijske strukture podjetja, njegovega poslovanja ali njegovega finančnega položaja, ki bi lahko pomembno vplivala na preventivni načrt sanacije ali zaradi katere bi bila potrebna njegova bistvena sprememba;
 - (b) kadar se lahko predvidi bistvena sprememba finančnega položaja zadevnega podjetja, ki bi lahko pomembno vplivala na učinkovitost načrta ali zaradi katere bi bila sicer potrebna revizija preventivnega načrta sanacije.
5. Preventivni načrti sanacije ne smejo predvidevati dostopa do izredne javnofinančne pomoči ali prejema te pomoči.
6. Države članice zahtevajo, da preventivni načrti sanacije vsebujejo vse od naslednjega:
- (a) povzetek ključnih elementov načrta, vključno z bistvenimi spremembami zadnjega predloženega načrta;
 - (b) opis podjetja ali skupine, vključno s povzetkom morebitnih bistvenih sprememb od zadnjega predloženega načrta;
 - (c) okvir kazalnikov iz odstavka 8;
 - (d) opis, kako je bil pripravljen preventivni načrt sanacije, kako bo posodobljen in kako se bo uporabljal;
 - (e) vrsto popravilnih ukrepov;
 - (f) komunikacijsko strategijo;
 - (g) če je podjetje kršilo določbe o zahtevanem solventnostnem kapitalu iz naslova I, poglavje VI, oddelek 4, Direktive 2009/138/ES in v zadnjih desetih letih predložilo načrt sanacije v skladu s členom 138(2) Direktive 2009/138/ES, ta načrt sanacije in oceno ukrepov, sprejetih za ponovno vzpostavitev skladnosti podjetja z zahtevanim solventnostnim kapitalom.
7. Države članice zahtevajo, da zavarovalnice in pozavarovalnice ocenijo verodostojnost in izvedljivost svojih preventivnih načrtov sanacije, zlasti okvira kazalnikov iz odstavka 8 in popravilnih ukrepov, glede na različne scenarije resnih makroekonomskih in finančnih težav, ki so pomembni za posebne razmere zavarovalnice ali pozavarovalnice, vključno z dogodki na ravni celotnega sistema, posameznimi stresnimi dogodki, ki verjetno pomembno vplivajo na njihov profil sredstev in obveznosti, ter kombinacijami takšnih stresnih dogodkov.
8. Države članice zahtevajo, da zavarovalnice in pozavarovalnice zagotovijo, da njihovi preventivni načrti sanacije vsebujejo okvir kvalitativnih in kvantitativnih kazalnikov, ki določajo točke, pri katerih bi bilo treba razmisliti o popravilnih ukrepih ali jih sprejeti. Ti kazalniki lahko vključujejo merila, ki se med drugim nanašajo na kapital, likvidnost, kakovost sredstev, dobičkonosnost, tržne razmere, makroekonomske razmere in operativne dogodke. Kazalniki v zvezi s kapitalskim položajem vsebujejo najmanj vsako kršitev določb o zahtevanem solventnostnem kapitalu iz naslova I, poglavje VI, oddelek 4, Direktive 2009/138/ES.
- Države članice zahtevajo, da zadevno podjetje za vsako kršitev določb o zahtevanem solventnostnem kapitalu sprejme ustrezen popravilni ukrep v skladu s preventivnim načrtom sanacije.
- Države članice zahtevajo, da nadzorni organi zagotovijo, da zavarovalnice in pozavarovalnice vzpostavijo ustrezne ureditve za redno spremljanje kazalnikov iz prvega pododstavka.
9. Zavarovalnica ali pozavarovalnica, ki se odloči sprejeti popravne ukrepe iz svojega preventivnega načrta sanacije ali se odloči, da ne bo sprejela takšnih popravilnih ukrepov, čeprav je bil izpolnjen pogoj za kazalnik iz odstavka 8, prvi pododstavek, o takšni odločitvi brez odlašanja obvesti nadzorni organ.
10. Upravni, upravljalni ali nadzorni organ zavarovalnice ali pozavarovalnice iz odstavka 1 oceni in odobri preventivni načrt sanacije, preden ga predloži nadzornemu organu v pregled.

11. EIOPA do 29. januarja 2027 izda smernice v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1094/2010, v katerih podrobneje določi:

- (a) v sodelovanju z Evropskim odborom za sistemska tveganja vrsto scenarijev iz odstavka 7 tega člena;
- (b) kvalitativne in kvantitativne kazalnike iz odstavka 8 tega člena.

12. EIOPA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da podrobneje določi:

- (a) merila, zlasti v zvezi s čezmejno dejavnostjo, iz odstavka 2, prvi pododstavek;
- (b) metode, ki se uporabljajo pri določanju tržnih deležev iz odstavka 2, drugi in tretji pododstavek;
- (c) informacije, ki jih mora zavarovalnica ali pozavarovalnica vključiti v preventivni načrt sanacije, vključno s popravnimi ukrepi iz odstavka 6, točka (e), in njihovim izvajanjem.

EIOPA te osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do 29. julija 2026.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te direktive s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1094/2010.

Člen 6

Pregled in ocena preventivnih načrtov sanacije s strani nadzornih organov

1. Nadzorni organi vsak preventivni načrt sanacije v devetih mesecih po njegovi predložitvi pregledajo in ocenijo, v kolikšni meri izpolnjuje zahteve iz člena 5 in vse od naslednjega:

- (a) ali je verjetno, da bo izvajanje ureditev, predlaganih v načrtu, v ustreznem časovnem okviru ohranilo ali obnovilo uspešnost poslovanja in finančni položaj zavarovalnice ali pozavarovalnice;
- (b) ali je verjetno, da se bodo načrt in posebne možnosti v okviru načrta v primeru finančnih težav izvajali hitro in učinkovito;
- (c) ali je verjetno, da se bo z načrtom in posebnimi možnostmi v načrtu v največji možni meri izognilo kakršnemu koli pomembnemu negativnemu učinku na finančni sistem, tudi po scenarijih, zaradi katerih bi druge zavarovalnice in pozavarovalnice izvajale preventivne načrte sanacije v istem obdobju.

2. Nadzorni organi organom za reševanje zagotovijo vse preventivne načrte sanacije, ki so jih prejeli. Organi za reševanje lahko preučijo preventivni načrt sanacije, da bi v njem odkrili vse ukrepe, ki bi lahko negativno vplivali na rešljivost zadevnih zavarovalnic ali pozavarovalnic, in v zvezi s tem v obdobju iz odstavka 1 podajo priporočila nadzornemu organu.

3. Kadar zavarovalnica ali pozavarovalnica opravlja pomembne čezmejne dejavnosti, nadzorni organ iz matične države nadzornemu organu iz države gostiteljice na njegovo zahtevo predloži preventivni načrt sanacije. Nadzorni organ iz države gostiteljice lahko preuči preventivni načrt sanacije, da bi v njem odkril vse ukrepe, ki bi lahko negativno vplivali na imetnike polic, realno gospodarstvo ali finančno stabilnost v njegovi državi članici, in v zvezi s tem poda priporočila nadzornemu organu iz matične države. Nadzorni organ iz matične države poda obrazložen odgovor glede odločitve, da bo priporočila upošteval ali ne. Kadar nadzorni organ iz matične države ne upošteva ustrezno priporočil nadzornega organa iz države gostiteljice, lahko slednji zadevo predloži EIOPA v skladu s členom 31(2), točka (c), Uredbe (EU) št. 1094/2010.

4. Nadzorni organi, ki po oceni preventivnega načrta sanacije ugotovijo, da so v njem bistvene pomanjkljivosti ali bistvene ovire za njegovo izvajanje, obvestijo zadevno zavarovalnico ali pozavarovalnico o vsebini svoje ocene in od nje zahtevajo, naj v dveh mesecih predloži revidiran načrt, v katerem bo prikazano, kako se te pomanjkljivosti ali ovire zmanjšujejo. To dvomesečno obdobje se lahko na zahtevo zadevnega podjetja podaljša za en mesec, kadar se nadzorni organ s tem strinja.

Preden nadzorni organ od zavarovalnice ali pozavarovalnice zahteva, naj ponovno predloži preventivni načrt sanacije, ji da možnost, da izrazi svoje mnenje o tej zahtevi.

Nadzorni organ, ki ugotovi, da revidiran načrt pomanjkljivosti in ovir ne zmanjšuje ustrezno, lahko zadevnemu podjetju naroči, naj izvede določene spremembe načrta.

5. Kadar zavarovalnica ali pozavarovalnica ne predloži revidiranega preventivnega načrta sanacije ali če nadzorni organ ugotovi, da revidirani načrt preventivne sanacije ne odpravlja ustrezno pomanjkljivosti ali ovir, ugotovljenih v njegovi prvotni oceni, in kadar pomanjkljivosti ali ovir ni mogoče ustrezno odpraviti z navodilom za določene spremembe načrta, nadzorni organ od zadevnega podjetja zahteva, naj v razumnem času določi spremembe, ki jih lahko izvede pri poslovanju, da obravnava pomanjkljivosti v preventivnem načrtu sanacije ali ovire pri njegovem izvajanju.

Kadar zavarovalnica ali pozavarovalnica takšnih sprememb ne določi v roku, ki ga postavi nadzorni organ, ali kadar slednji ugotovi, da ukrepi, ki jih je predlagalo podjetje, ne bi ustrezno obravnavali pomanjkljivosti ali ovir, lahko nadzorni organ sprejme obrazložen sklep, s katerim podjetju naroči, naj sprejme ukrepe, ki so po mnenju nadzornega organa potrebni in sorazmerni, pri tem pa upošteva resnost pomanjkljivosti in ovir ter učinek ukrepov na poslovanje podjetja.

Ta sklep se pisno sporoči zavarovalnici ali pozavarovalnici, zoper njega pa se lahko vloži pritožba.

Člen 7

Preventivni načrti sanacije skupine

1. Države članice zagotovijo, da ima nadzornik skupine pooblastilo, da zahteva, da končno matično podjetje skupine pripravi načrt preventivne sanacije skupine in mu ga predloži.

Preventivni načrti sanacije skupine so sestavljeni iz preventivnega načrta sanacije za skupino, ki jo vodi končno matično podjetje. V preventivnem načrtu sanacije skupine se določijo popravni ukrepi, ki jih je morda treba izvesti na ravni navedenega končnega matičnega podjetja in na ravni njegovih posameznih hčerinskih podjetij, da se obnovi njihov finančni položaj, če se ta znatno poslabša.

Nadzornik skupine naloži zahtevo iz prvega pododstavka na podlagi meril iz člena 5(2) ali (3), kot je ustrezno.

2. Preventivni načrt sanacije skupine vsebuje popravne ukrepe za stabilizacijo skupine ali katere koli zavarovalnice ali pozavarovalnice v skupini, kadar je skupina ali katera koli njena zavarovalnica ali pozavarovalnica v težavah, da se obravnavajo ali odpravijo vzroki za težave in obnovi finančni položaj skupine ali podjetja, ki je del zadevne skupine, hkrati pa se upošteva finančni položaj drugih subjektov v skupini.

Preventivni načrt sanacije skupine vsebuje ureditve za zagotovitev uskladitve in doslednosti sorazmernih ukrepov, ki jih je treba sprejeti na ravni skupine in subjektov v skupini.

3. Preventivni načrt sanacije skupine in vsak načrt, pripravljen za posamezno hčerinsko zavarovalnico ali pozavarovalnico, se pripravi v skladu s členom 5(5) do (8) in posodobi v skladu s členom 5(4).

V skladu s členom 5(8), tretji pododstavek, se vzpostavijo ustrezne ureditve za redno spremljanje kazalnikov.

V preventivnem načrtu sanacije skupine je navedeno, ali obstajajo ovire za izvajanje popravnih ukrepov znotraj skupine, tudi na ravni posameznih subjektov, vključenih v načrt, in ali obstajajo bistvene praktične ali pravne ovire za takojšen prenos lastnih sredstev ali odplačilo obveznosti ali sredstev znotraj skupine.

4. Nadzorni organi lahko od hčerinskih zavarovalnic ali pozavarovalnic ali subjektov iz člena 1(1), točki (c) in (d), zahtevajo, naj pripravijo in predložijo preventivne načrte sanacije, kadar ne obstaja preventivni načrt sanacije skupine.

5. Kadar zadevni nadzorni organ oceni, da subjekt glede na njegovo pomembnost v zadevni državi članici in glede na obveznosti, ki veljajo za primerljiva podjetja v navedeni državi članici, ni zadostno obravnavan v preventivnem načrtu sanacije skupine, lahko nadzornika skupine na podlagi obrazloženega mnenja zaprosi, naj zahteva, da končno matično podjetje ali zavarovalni holding, ki vodi skupino, predloži revidiran preventivni načrt sanacije skupine, pri tem pa upošteva pomisleke, ki jih je izrazil zadevni nadzorni organ. Kadar je bil revidiran preventivni načrt sanacije skupine predložen in zadevni nadzorni organ oceni, da ta revidirani načrt ne obravnava v zadostni meri njegovih pomislekov, lahko od zadevnih hčerinskih zavarovalnic ali pozavarovalnic ali subjektov iz člena 1(1), točki (c) in (d), zahteva, naj pripravijo in predložijo preventivni načrt sanacije. V tem primeru nadzorni organ nadzorniku skupine predloži obrazloženo mnenje za to oceno. Nato nadzorniku skupine predloži preventivni načrt sanacije.

6. Če so izpolnjene zahteve glede zaupnosti iz člena 66, nadzornik skupine preventivne načrte sanacije skupine posreduje:

(a) organu EIOPA;

(b) zadevnim nadzornim organom, ki so člani kolegija nadzornikov ali v njem sodelujejo, kot je navedeno v členu 248(3) Direktive 2009/138/ES;

(c) organu za reševanje, pristojnemu na ravni skupine;

(d) organu za reševanje hčerinskih podjetij;

(e) kadar je skupina finančni konglomerat ali del njega, zadevnemu organu za reševanje, določenemu v skladu s členom 3 Direktive 2014/59/EU, in pristojnemu organu, kakor je opredeljen v členu 4(1), točka 40, Uredbe (EU) št. 575/2013.

7. Upravni, upravljalni ali nadzorni organ subjekta, ki pripravi načrt preventivne sanacije skupine na podlagi odstavka 1 ali preventivni načrt sanacije na podlagi odstavka 4 ali 5, oceni in odobri zadevni načrt, preden ga predloži nadzorniku skupine ali nadzornemu organu, kot je ustrezno, v pregled.

8. Hčerinsko podjetje v Uniji lahko pri pripravi preventivnih načrtov sanacije po potrebi upošteva vse načrte skupine za preventivno sanacijo, ki jih po potrebi pripravijo zavarovalnice ali pozavarovalnice iz tretjih držav ali matična podjetja iz tretjih držav, ki jim je to hčerinsko podjetje podrejeno.

Člen 8

Pregled in ocena preventivnih načrtov sanacije skupine s strani nadzornika skupine

1. Nadzornik skupine po posvetovanju z zadevnimi nadzornimi organi, ki so člani kolegija nadzornikov ali v njem sodelujejo, kot je navedeno v členu 248(3) Direktive 2009/138/ES, pregleda preventivni načrt sanacije skupine in oceni, v kolikšni meri izpolnjuje zahteve in merila iz člena 7. Navedena ocena se opravi v skladu s postopkom iz člena 6 in iz tega člena ter v obdobju iz člena 6(1), pri tem pa se upošteva morebitni učinek popravilnih ukrepov na imetnike polic, realno gospodarstvo in finančno stabilnost v vseh državah članicah, v katerih posluje skupina.

2. Nadzornik skupine si prizadeva, da v kolegiju nadzornikov, ustanovljenem v skladu s členom 248 Direktive 2009/138/ES, sprejme skupno odločitev iz člena 17 te direktive o:

(a) pregledu in oceni preventivnega načrta sanacije skupine;

(b) tem, ali je treba v skladu s členom 7(4) ali (5) te direktive pripraviti preventivni načrt sanacije na posamični podlagi za zavarovalnice in pozavarovalnice, ki so del skupine;

(c) uporabi ukrepov iz člena 6(4) in (5) te direktive.

Oddelek 3

Načrtovanje reševanja

Člen 9

Načrti reševanja

1. Države članice zagotovijo, da organi za reševanje po posvetovanju z nadzornim organom pripravijo načrt reševanja za vsako zavarovalnico ali pozavarovalnico, ki ni del skupine, za katero se uporablja načrtovanje reševanja na podlagi členov 10 in 11, in ki izpolnjuje pogoje iz odstavka 2 tega člena. V načrtu reševanja so navedeni ukrepi za reševanje, ki jih lahko sprejme organ za reševanje, kadar zavarovalnica ali pozavarovalnica izpolnjuje pogoje za reševanje iz člena 19(1) ali člena 20(3).

2. Organi za reševanje pripravijo načrte reševanja za zavarovalnice in pozavarovalnice, pri katerih je v primerjavi z drugimi podjetji v njihovi pristojnosti bolj verjetno, da bi bil v primeru njihovega propada ukrep za reševanje v javnem interesu, kot je navedeno v členu 19(5), ali za katere ocenijo, da opravljajo kritično funkcijo. Pri teh ocenah se upoštevajo vsaj potreba po doseganju ciljev reševanja ter velikost, poslovni model, profil tveganja, medsebojna povezanost, zamenljivost in zlasti čezmejna dejavnost podjetja.

Organi za reševanje na podlagi ocen iz prvega pododstavka zagotovijo, da za vsaj 40 % trga življenjskih zavarovanj in pozavarovanj države članice in vsaj 40 % njenega trga neživljenjskih zavarovanj in pozavarovanj – pri čemer tržni delež za življenjska zavarovanja temelji na bruto zavarovalno-tehničnih rezervacijah, tržni delež za neživljenjska zavarovanja pa na bruto obračunanih premijah – velja načrtovanje reševanja. Pri izračunu ravni pokritosti trga se lahko upoštevajo hčerinska podjetja skupine, kadar so ta zajeta v načrtu reševanja skupine.

Za mala in nekompleksna podjetja ne veljajo zahteve glede načrtovanja reševanja, razen če organ za reševanje meni, da takšno podjetje predstavlja posebno tveganje na nacionalni ali regionalni ravni.

3. Kadar zadevna zavarovalnica ali pozavarovalnica opravlja pomembne čezmejne dejavnosti, organi za reševanje iz matične države nadzornim organom ali organom za reševanje iz države gostiteljice predložijo osnutek načrta reševanja. Nadzorni organi ali organi za reševanje iz države gostiteljice lahko preučijo osnutek načrta reševanja, da bi v njem odkrili vse ukrepe, ki bi lahko negativno vplivali na imetnike polic, realno gospodarstvo ali finančno stabilnost v njihovi državi članici, in v zvezi s tem podajo priporočila organu za reševanje iz matične države. Nadzorni organ iz matične države poda obrazložen odgovor glede odločitve, da bo priporočila upošteval ali ne. Kadar nadzorni organ iz matične države ne upošteva ustrezno priporočil nadzornega organa ali organa za reševanje iz države gostiteljice, lahko slednji zadevo predloži EIOPA v skladu s členom 31(2), točka (c), Uredbe (EU) št. 1094/2010.

4. Pri določanju možnosti za uporabo instrumentov in pooblastil za reševanje se v načrtih reševanja upoštevajo ustrezni scenariji reševanja, vključno s scenarijem, v katerem je propad zavarovalnice ali pozavarovalnice omejen na posamezni primer, ali scenarijem, v katerem propad nastopi v času širše finančne nestabilnosti ali dogodkov na ravni celotnega sistema.

Načrti reševanja ne smejo predvideti nobene izredne javnofinančne pomoči, razen uporabe zavarovalnih jamstvenih shem ali morebitnih shem financiranja, če so na voljo.

5. Organi za reševanje pregledajo in po potrebi posodobijo načrte reševanja vsaj vsaki dve leti, vsekakor pa:

(a) po vsaki bistveni spremembi pravne ali organizacijske strukture zavarovalnice ali pozavarovalnice, njenega poslovanja ali njenega finančnega položaja, ki bi lahko pomembno vplivala na učinkovitost načrta ali zaradi katere bi bila sicer potrebna revizija načrta reševanja;

- (b) kadar se lahko predvidi bistvena sprememba finančnega položaja zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki bi lahko pomembno vplivala na učinkovitost načrta ali zaradi katere bi bila sicer potrebna revizija načrta reševanja.

Zavarovalnice in pozavarovalnice ter nadzorni organi nemudoma obvestijo organe za reševanje o vseh dogodkih, zaradi katerih bi bila potrebna revizija ali posodobitev načrta reševanja.

6. Brez poseganja v člen 4 se v načrtih reševanja določijo možnosti za uporabo instrumentov za reševanje in izvajanje pooblastil za reševanje v zvezi z zavarovalnico ali pozavarovalnico. Načrti reševanja vključujejo, skupaj s kvantitativno opredelitvijo, kjer je to ustrezno in mogoče, vse naslednje:

- (a) povzetek ključnih elementov načrta;
- (b) povzetek bistvenih sprememb podjetja, ki so se zgodile, odkar so bile nazadnje predložene informacije v zvezi z reševanjem;
- (c) prikaz, kako bi bili lahko kritične funkcije in glavna poslovna področja zakonito in ekonomsko ločeni od drugih funkcij v zadostnem obsegu, da bi se zagotovila njihova kontinuiteta v primeru propada podjetja;
- (d) opredelitev tistih sredstev, za katera se pričakuje, da bodo izpolnjevala pogoje za zavarovanje s premoženjem;
- (e) oceno časovnega okvira za izvršitev vseh bistvenih vidikov načrta;
- (f) podroben opis ocene rešljivosti, vključno z oceno izvedljivosti in verodostojnosti prenehanja po običajnem insolvenčnem postopku, izvedene v skladu s členom 13;
- (g) opis vseh ukrepov, ki so na podlagi člena 15 potrebni za obravnavo ali odpravo ovir za rešljivost, ugotovljenih na podlagi ocene, izvedene v skladu s členom 13;
- (h) pojasnilo, kako bi se lahko financirale možnosti reševanja, ne da bi se predvidela kakršna koli izredna javnofinančna pomoč, razen uporabe zavarovalnih jamstvenih shem ali morebitnih shem financiranja, če so na voljo;
- (i) podroben opis različnih strategij reševanja, ki bi se lahko uporabile glede na različne mogoče scenarije, in ustrezni časovni okvirji;
- (j) opis kritičnih odvisnosti;
- (k) analizo vpliva načrta reševanja na zaposlene v podjetju, vključno z oceno vseh povezanih stroškov, in opis predvidenih postopkov za posvetovanje z osebjem med procesom reševanja, pri čemer se po potrebi upoštevajo nacionalni sistemi dialoga s socialnimi partnerji;
- (l) načrt za obveščanje medijev in javnosti;
- (m) opis ključnih dejavnosti in sistemov za ohranitev nemotenega delovanja operativnih postopkov podjetja;
- (n) po potrebi, vsakršno mnenje, ki ga izrazi podjetje v zvezi z načrtom reševanja.

Povzetek ključnih elementov načrta se razkrije zavarovalnici ali pozavarovalnici.

7. Organ za reševanje pošlje načrte reševanja in njihove morebitne spremembe zadevnim nadzornim organom.

8. EIOPA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih podrobneje določi vsebino načrta reševanja.

EIOPA te osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do 29. julija 2026.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te direktive s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1094/2010.

9. EIOPA do 29. januarja 2027 izda smernice v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1094/2010, v katerih podrobneje določi merila za opredelitev kritičnih funkcij.

Člen 10

Načrti reševanja skupine

1. Države članice zagotovijo, da imajo organi za reševanje, pristojni na ravni skupine, pooblastilo za pripravo načrtov reševanja skupine za skupine, za katere se uporablja načrtovanje reševanja na podlagi pogojev iz člena 9(2).

2. V načrtu reševanja skupine:

- (a) so navedeni ukrepi za reševanje, ki jih je treba sprejeti v zvezi z vsakim subjektom, kadar bodo potrebni ukrepi za zagotavljanje kontinuitete kritičnih funkcij;
- (b) je preučeno, v kakšnem obsegu bi se lahko usklajeno uporabljali instrumenti za reševanje in izvajala pooblastila za reševanje, ter so navedene morebitne ovire za usklajeno reševanje;
- (c) so, kadar skupina vključuje subjekte, registrirane v tretjih državah, opredeljeni primerni dogovori za sodelovanje in usklajevanje z zadevnimi organi iz teh tretjih držav ter posledice za reševanje znotraj Unije;
- (d) so opredeljeni ukrepi, vključno s pravnim in gospodarskim ločevanjem posameznih funkcij ali poslovnih področij, ki so potrebni za omogočanje reševanja skupine, ob upoštevanju soodvisnosti znotraj skupine;
- (e) so opredeljeni razpoložljivi viri financiranja za financiranje ukrepov za reševanje skupine in, kadar bi bila potrebna uporaba zavarovalnih jamstvenih shem ali sheme financiranja, navedena načela za delitev odgovornosti za to financiranje med viri financiranja v različnih državah članicah, pri čemer se ne predvideva nikakršna izredna javnofinančna pomoč;
- (f) so vključeni elementi, določeni v členu 9(6).

3. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, pošlje načrte reševanja skupine in njegove morebitne spremembe zadevnim nadzornim organom in, kadar je skupina finančni konglomerat ali del njega, zadevnemu organu za reševanje, določenemu v skladu s členom 3 Direktive 2014/59/EU, in pristojnemu organu, kakor je opredeljen v členu 4(1), točka 40, Uredbe (EU) št. 575/2013.

4. Organi za reševanje lahko pripravijo načrte reševanja za hčerinske zavarovalnice ali pozavarovalnice ali subjekte iz člena 1(1), točki (c) in (d), kadar ne obstaja noben načrt reševanja skupine.

5. Organi za reševanje hčerinskih podjetij iz Unije lahko pri pripravi načrtov reševanja upoštevajo strategijo reševanja, ki jo zadevni organi iz tretjih držav izvajajo za skupine, za katere so ti organi za reševanje odgovorni.

Če organ za reševanje meni, da je takšna strategija reševanja verodostojna in izvedljiva, jo lahko skupaj z njenimi morebitnimi posledicami za zadevno hčerinsko podjetje v Uniji ustrezno upošteva v svojem načrtu reševanja. To ne sme ogrozati doseganja ciljev reševanja iz člena 18.

6. EIOPA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi vsebino načrtov reševanja skupine, pri tem pa upošteva raznolikost poslovnih modelov skupin na notranjem trgu.

EIOPA te osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do 29. julija 2026.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te direktive s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1094/2010.

Člen 11

Zahteve in postopek za načrte reševanja skupine

1. Države članice zagotovijo, da končna matična podjetja organu za reševanje, pristojnemu na ravni skupine, predložijo informacije, ki se lahko zahtevajo na podlagi člena 12. Te informacije zadevajo končno matično podjetje in v zahtevanem obsegu vsak subjekt v skupini, vključno s subjekti iz člena 1(1), točke (b) do (e).

Če so izpolnjene zahteve v zvezi z zaupnostjo iz te direktive, organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, zadevne informacije, pridobljene v skladu s tem odstavkom, posreduje:

- (a) organu EIOPA;
- (b) organom za reševanje, ki so člani kolegija za reševanje;
- (c) zadevnim nadzornim organom, ki so člani kolegija nadzornikov ali v njem sodelujejo, kot je navedeno v členu 248(3) Direktive 2009/138/ES.

2. Države članice zagotovijo, da organi za reševanje, pristojni na ravni skupine, v kolegijih za reševanje skupaj z organi za reševanje iz odstavka 1, drugi pododstavek, točka (b), in po posvetovanju z zadevnimi nadzornimi organi, ki so člani kolegija nadzornikov ali v njem sodelujejo, kot je navedeno v členu 248(3) Direktive 2009/138/ES, pripravijo in vzdržujejo načrte reševanja skupine. Organi za reševanje, pristojni na ravni skupine, lahko po lastni presoji in pod pogojem, da izpolnjujejo zahteve glede zaupnosti iz člena 80 te direktive, v pripravo in vzdrževanje načrtov reševanja skupine vključijo organe za reševanje iz tretjih držav, če je skupina ustanovila hčerinske zavarovalnice ali pozavarovalnice, zavarovalne holdinge ali pomembne podružnice, kakor so opredeljene na podlagi člena 248(8) Direktive 2009/138/ES, ki so pod jurisdikcijo teh organov.

3. Države članice zagotovijo, da se načrti reševanja skupine pregledajo in po potrebi posodobijo vsaj vsaki dve leti, vsekakor pa:

- (a) po vsaki spremembi pravne ali organizacijske strukture, poslovanja ali finančnega položaja skupine, vključno s katerim koli subjektom v skupini, ki bi lahko pomembno vplivala na načrt ali zaradi katere bi bila sicer potrebna njegova sprememba;
- (b) kadar se lahko predvidi bistvena sprememba njenega finančnega položaja, ki bi lahko pomembno vplivala na učinkovitost načrta ali zaradi katere bi bila sicer potrebna njegova sprememba.

4. Načrt reševanja skupine se sprejme v obliki skupne odločitve organa za reševanje, pristojnega na ravni skupine, in organov za reševanje hčerinskih zavarovalnic in pozavarovalnic ter subjektov iz člena 1(1), točke (b) do (e), kot je navedeno v členu 17.

Člen 12

Informacije za namene načrtov reševanja in sodelovanja zavarovalnice ali pozavarovalnice

1. Države članice zagotovijo, da imajo organi za reševanje pooblastilo, da od zavarovalnic in pozavarovalnic ali končnega matičnega podjetja, kakor je ustrezno, zahtevajo, naj:

- (a) kolikor je potrebno sodelujejo pri pripravi načrtov reševanja ali načrtov reševanja skupine;
- (b) jim neposredno ali prek nadzornega organa predložijo vse informacije, potrebne za pripravo in izvajanje načrtov reševanja ali načrtov reševanja skupine.

2. Nadzorni organi v zadevnih državah članicah sodelujejo z organi za reševanje, da bi preverili, ali so nekatere ali vse informacije iz odstavka 1 že na voljo, in te informacije posredujejo navedenim organom za reševanje. Preden organi za reševanje zahtevajo informacije od zavarovalnic in pozavarovalnic, vse takšne razpoložljive informacije pridobijo od nadzornih organov.

3. EIOPA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, v katerih določi postopke in minimalen sklop standardnih obrazcev in predlog za zagotavljanje informacij iz tega člena ter določi vsebino teh informacij.

EIOPA te osnutke izvedbenih tehničnih standardov Komisiji predloži do 29. julija 2026.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1094/2010.

POGLAVJE II

Rešljivost

Člen 13

Ocena rešljivosti

1. Države članice zagotovijo, da organi za reševanje po posvetovanju z nadzornim organom ocenijo, v kakšnem obsegu so zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki niso del skupine, rešljive, ne da bi se predvidela kakršna koli izredna javnofinančna pomoč, razen, če je ustrezno, uporabe zavarovalnih jamstvenih shem ali morebitnih shem financiranja, če so na voljo.

Zavarovalnica ali pozavarovalnica se šteje za rešljivo, kadar je izvedljivo in verjetno, da bo prenehala po običajnem insolvenčnem postopku ali da jo organ za reševanje reši z uporabo instrumentov za reševanje in izvajanjem pooblastil za reševanje.

2. Kadar organ za reševanje ugotovi, da bi bil lahko zaradi javnega interesa potreben ukrep za reševanje, ker s prenehanjem po običajnem insolvenčnem postopku cilji reševanja ne bi bili doseženi v enakem obsegu, ravna po naslednjem zaporedju:

- (a) izbere preferenčni ukrep za reševanje, ki je glede na strukturo in poslovni model zavarovalnice ali pozavarovalnice primeren za doseganje ciljev reševanja;
- (b) oceni, ali je mogoče učinkovito uporabiti izbrani ukrep za reševanje v ustreznem časovnem okviru, in opredeli morebitne ovire za njegovo izvajanje;
- (c) oceni verodostojnost izbranega ukrepa za reševanje, pri čemer upošteva verjetni učinek reševanja na finančne sisteme ali realna gospodarstva držav članic ali Unije ter zaščito kolektivnega interesa imetnikov polic, upravičencev in vložnikov škodnih zahtevkov, da se zagotovi kontinuiteta kritičnih funkcij, ki jih izvaja zavarovalnica ali pozavarovalnica.

3. Organi za reševanje oceno rešljivosti iz odstavka 1 izvedejo hkrati s pripravo in posodobitvijo načrta reševanja v skladu s členom 9 ter za namene te priprave in posodobitve. Organi za reševanje pri ocenjevanju iz odstavka 1 preučijo vsaj tiste razsežnosti rešljivosti, ki so določene v Prilogi.

4. Organi za reševanje lahko za namene ocene rešljivosti od zavarovalnic ali pozavarovalnic zahtevajo, naj predložijo vse potrebne informacije.

5. EIOPA do 29. januarja 2027 izda smernice v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1094/2010, v katerih podrobneje določi zadeve in merila za oceno rešljivosti zavarovalnic in pozavarovalnic ali skupin iz odstavka 1 tega člena in iz člena 14 te direktive.

Člen 14

Ocena rešljivosti za skupine

1. Države članice zagotovijo, da organi za reševanje, pristojni na ravni skupine, skupaj z organi za reševanje hčerinskih podjetij po posvetovanju z nadzornikom skupine in nadzornimi organi takšnih hčerinskih podjetij ocenijo, v kakšnem obsegu so skupine rešljive, ne da bi se predvidela kakršna koli izredna javnofinančna pomoč, razen, če je ustrezno, uporabe

zavarovalnih jamstvenih shem ali morebitnih shem financiranja, če so na voljo.

2. Skupina se šteje za rešljivo, kadar je izvedljivo in verjetno, da organi za reševanje subjekte v skupini likvidirajo po običajnem insolvenčnem postopku ali to skupino rešijo z uporabo instrumentov za reševanje in izvajanjem pooblastil za reševanje v zvezi s subjekti v skupini, kadar jih je mogoče enostavno in pravočasno ločiti, ali na kateri koli drug način, določen v nacionalnem pravu.

Kolegiji za reševanje iz člena 70 pri opravljanju svojih funkcij upoštevajo oceno rešljivosti skupine.

3. Kadar organ za reševanje ugotovi, da bi bil lahko zaradi javnega interesa potreben ukrep za reševanje, ker s prenehanjem po običajnem insolvenčnem postopku cilji reševanja ne bi bili doseženi v enakem obsegu, ravna po naslednjem zaporedju:

- (a) izbere preferenčne ukrepe za reševanje, ki so glede na strukturo in poslovni model skupine primerni za doseganje ciljev reševanja;
- (b) oceni, ali je mogoče učinkovito uporabiti izbrani ukrep za reševanje v ustreznem časovnem okviru, in opredeli morebitne ovire za njegovo izvajanje;
- (c) oceni verodostojnost izbranega ukrepa za reševanje, pri čemer upošteva verjetni učinek reševanja na finančne sisteme ali realna gospodarstva držav članic ali Unije ter zaščito kolektivnega interesa imetnikov polic, upravičencev in vložnikov škodnih zahtevkov, da se zagotovi kontinuiteta kritičnih funkcij, ki jih izvaja skupina.

4. Organi za reševanje, pristojni na ravni skupine, oceno rešljivosti skupine izvedejo hkrati s pripravo in posodobitvijo načrtov reševanja skupine v skladu s členom 10 ter za namene te priprave in posodobitve. Ocena se pripravi v skladu s postopkom odločanja iz člena 11. Organi za reševanje, pristojni na ravni skupine, pri ocenjevanju iz odstavka 1 preučijo vsaj tiste razsežnosti rešljivosti, ki so določene v Prilogi.

5. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, lahko za namene ocene rešljivosti zahteva, da subjekti v skupini zagotovijo vse potrebne informacije.

Člen 15

Pooblastilo za obravnavo ali odpravo ovir za rešljivost

1. Države članice zagotovijo, da organ za reševanje, kadar ocena, izvedena v skladu s členom 13 ali 14, razkrije, da obstajajo bistvene ovire za rešljivost zadevne zavarovalnice ali pozavarovalnice, o tem pisno obvesti to zavarovalnico ali pozavarovalnico in zadevni nadzorni organ.

2. Zahteva, da morajo organi za reševanje pripraviti načrte reševanja in da morajo ustrezni organi za reševanje v skladu s členom 17 sprejeti skupno odločitev o načrtih reševanja skupine iz člena 9(1) oziroma člena 11(4), se po obvestilu iz odstavka 1 tega člena začasno prekliče, dokler organ za reševanje na podlagi odstavka 3 tega člena ne odobri ukrepov za odpravo bistvenih ovir za rešljivost ali o njih ni odločeno na podlagi odstavka 4 tega člena.

3. Zavarovalnica ali pozavarovalnica v štirih mesecih od datuma prejema obvestila iz odstavka 1 organu za reševanje predlaga možne ukrepe za obravnavo ali odpravo bistvenih ovir, opredeljenih v obvestilu.

Pri časovnem okviru za izvajanje navedenih ukrepov, ki jih predlaga podjetje, se upoštevajo razlogi za bistvene ovire.

Organ za reševanje po posvetovanju z nadzornim organom oceni, ali ti ukrepi učinkovito obravnavajo ali odpravljajo bistvene ovire.

4. Organi za reševanje, ki ugotovijo, da ukrepi, ki jih je predlagala zavarovalnica ali pozavarovalnica v skladu z odstavkom 3, zadevne ovire ne zmanjšajo ali odpravijo učinkovito, neposredno ali posredno prek nadzornega organa od zavarovalnice ali pozavarovalnice zahtevajo, naj sprejme alternativne ukrepe iz odstavka 5, o katerih pisno obvestijo

navedeno podjetje, ki v enem mesecu po prejemu takšnega obvestila predlaga načrt za izpolnjevanje navedenih zahtev.

Pri opredelitvi alternativnih ukrepov organi za reševanje dokažejo, da z ukrepi, ki jih je predlagala zavarovalnica ali pozavarovalnica, ne bi bilo mogoče odpraviti ovir za rešljivost, in da so predlagani alternativni ukrepi pri odpravljanju teh ovir sorazmerni. Organi za reševanje upoštevajo učinek ukrepov na poslovanje zavarovalnice ali pozavarovalnice, njeno stabilnost in njeno zmožnost prispevanja h gospodarstvu.

5. Za namene odstavka 4 imajo organi za reševanje pooblastilo, da sprejmejo vsaj katerega od naslednjih alternativnih ukrepov:

- (a) zahtevajo, da zavarovalnica ali pozavarovalnica revidira vse sporazume o financiranju znotraj skupine oziroma preveri odsotnost teh sporazumov ali pripravi sporazume o opravljanju storitev znotraj skupine ali s tretjimi osebami;
- (b) zahtevajo, da zavarovalnica ali pozavarovalnica omeji svoje največje izpostavljenosti na posamični in skupni ravni;
- (c) uvedejo zahteve glede zagotavljanja specifičnih ali rednih dodatnih informacij, ki so potrebne za namene reševanja;
- (d) zahtevajo, da zavarovalnica ali pozavarovalnica odsvoji določena sredstva ali prestrukturira obveznosti;
- (e) zahtevajo, da zavarovalnica ali pozavarovalnica omeji ali preneha opravljati posamezne obstoječe ali predlagane dejavnosti;
- (f) omejijo ali preprečijo razvoj novih ali obstoječih poslovnih področij ali prodajo novih ali obstoječih produktov;
- (g) zahtevajo, da zavarovalnica ali pozavarovalnica spremeni pozavarovalno strategijo;
- (h) zahtevajo spremembe pravnih ali operativnih struktur zavarovalnice ali pozavarovalnice ali katerega koli subjekta v skupini, ki je posredno ali neposredno pod njenim nadzorom, da bi se zmanjšala zapletenost ter s tem zagotovila možnost pravne in operativne ločenosti kritičnih funkcij od drugih funkcij z uporabo instrumentov za reševanje;
- (i) zahtevajo, da zavarovalnica, pozavarovalnica ali matično podjetje ustanovi matični zavarovalni holding v državi članici ali v Uniji;
- (j) kadar je zavarovalnica ali pozavarovalnica hčerinsko podjetje mešanega zavarovalnega holdinga, zahtevajo, da mešani zavarovalni holding ustanovi ločen zavarovalni holding za nadzor zavarovalnice ali pozavarovalnice, kadar je to potrebno za lažje reševanje zavarovalnice ali pozavarovalnice in za preprečitev, da bi uporaba instrumentov za reševanje in izvajanje pooblastil za reševanje negativno vplivala na nefinančni del skupine.

6. Pred opredelitvijo kakršnega koli alternativnega ukrepa iz odstavka 5 organ za reševanje po posvetovanju z nadzornim organom ustrezno preuči možni učinek takšnega ukrepa na trdnost in stabilnost tekočega poslovanja zadevne zavarovalnice ali pozavarovalnice ter na notranji trg.

7. Obvestilo ali odločitev na podlagi odstavka 1 ali 4:

- (a) vključuje razloge za zadevno oceno ali ugotovitev;
- (b) se lahko na podlagi pravice do pritožbe izpodbija.

Poleg tega odločitev na podlagi odstavka 4 navaja, kako je skladna z zahtevo po sorazmerni uporabi iz odstavka 4, drugi pododstavek.

8. EIOPA do 29. julija 2027 izda smernice v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1094/2010, v katerih podrobneje določi ukrepe iz odstavka 5 tega člena in okoliščine, v katerih se lahko uporabi posamezen ukrep.

Člen 16

Pooblastilo za obravnavo ali odpravo ovir za rešljivost: obravnava skupine

1. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, skupaj z organi za reševanje hčerinskih podjetij po posvetovanju s kolegijem nadzornikov, ustanovljenem v skladu s členom 248 Direktive 2009/138/ES preuči oceno iz člena 14 v okviru kolegija za reševanje in sprejme vse razumne ukrepe za sprejetje skupne odločitve iz člena 17 o uporabi ukrepov, določenih v skladu s členom 15(4), v zvezi z vsemi zadevnimi subjekti v skupini.

2. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, v sodelovanju z nadzornikom skupine in EIOPA v skladu s členom 25 (1) Uredbe (EU) št. 1094/2010 pripravi poročilo in ga predloži končnemu matičnemu podjetju in organom za reševanje hčerinskih podjetij, ki to poročilo zagotovijo hčerinskim podjetjem v njihovi pristojnosti. Poročilo se pripravi po posvetovanju z nadzornimi organi, v njem pa se analizirajo bistvene ovire za učinkovito uporabo instrumentov za reševanje in učinkovito izvajanje pooblastil za reševanje v zvezi s skupino. V poročilu se priporočijo sorazmerni in ciljno usmerjeni ukrepi, ki so po mnenju organa za reševanje, pristojnega na ravni skupine, potrebni ali ustrezni za odpravo teh ovir, pri čemer se upošteva njihov učinek na poslovni model skupine.

3. Končno matično podjetje lahko v štirih mesecih po datumu prejema poročila predloži pripombe in organu za reševanje, pristojnemu na ravni skupine, predlaga alternativne ukrepe, s katerimi bi se lahko obravnavale ali odpravile ovire, ugotovljene v poročilu.

Organ za reševanje na ravni skupine po posvetovanju z nadzornikom skupine oceni, ali ti ukrepi učinkovito obravnavajo ali odpravljajo bistvene ovire.

4. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, vse ukrepe, ki jih predlaga končno matično podjetje, sporoči organom, ki so člani kolegija za reševanje ali v njem sodelujejo. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, in organi za reševanje hčerinskih podjetij po posvetovanju z nadzornimi organi storijo vse, kar je v njihovi moči, da v okviru kolegija za reševanje sprejmejo skupno odločitev iz člena 17 v zvezi z opredelitvijo bistvenih ovir in po potrebi v zvezi z oceno ukrepov, ki jih predlaga končno matično podjetje, in ukrepov, ki jih organi zahtevajo za obravnavo ali odpravo ovir. Pri tem upoštevajo morebitni učinek ukrepov v vseh državah članicah, v katerih posluje skupina.

POGLAVJE III

Skupne odločitve

Člen 17

Skupne odločitve

1. Nadzorniki skupine, nadzorni organi, organi za reševanje, pristojni na ravni skupine, in organi za reševanje si prizadevajo sprejeti skupne odločitve iz člena 8(2), člena 11(4) in člena 16(4), kot je ustrezno, v štirih mesecih od datuma:

(a) ko nadzornik skupine v skladu s členom 7(6) posreduje preventivni načrt sanacije skupine;

(b) ko organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, posreduje informacije iz člena 11(1), drugi pododstavek;

(c) ko končno matično podjetje predloži morebitne pripombe ali predlaga morebitne alternativne ukrepe ali od izteka obdobja iz člena 16(3), pri čemer se upošteva zgodnejši datum.

EIOPA lahko na zahtevo nadzornega organa ali organa za reševanje nadzornikom skupine, nadzornim organom, organom za reševanje, pristojnim na ravni skupine, in organom za reševanje pomaga pri sprejemanju skupne odločitve v skladu s členom 31(2), točka (c), Uredbe (EU) št. 1094/2010.

2. Če v obdobju iz odstavka 1, prvi pododstavek, uvodno besedilo, ni sprejeta skupna odločitev o naslednjih zadevah, nadzornik skupine ali organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, kot je ustrezno, sam sprejme odločitev o tem:

- (a) pregled in ocena preventivnega načrta sanacije skupine;
- (b) vsi ukrepi, ki jih mora sprejeti končno matično podjetje v skladu s členom 6(4) in (5);
- (c) načrt reševanja skupine;
- (d) ukrepi iz člena 16.

Odločitev nadzornika skupine ali organa za reševanje, pristojnega na ravni skupine, kot je ustrezno, je v celoti obrazložena ter upošteva stališča in pomisleke, ki so jih v obdobju iz odstavka 1, prvi pododstavek, uvodno besedilo, izrazili drugi nadzorni organi ali organi za reševanje, kot je ustrezno. Odločitev se posreduje končnemu matičnemu podjetju in drugim zadevnim organom.

3. Če nadzorni organi ali organi za reševanje v obdobju iz odstavka 1, prvi pododstavek, uvodno besedilo, ne sprejmejo skupne odločitve o naslednjih zadevah, vsak nadzorni organ ali organ za reševanje, kot je ustrezno, pri hčerinskem podjetju sam odloči o tem:

- (a) ali se za zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki so pod jurisdikcijo tega nadzornega organa ali organa za reševanje, pripravi preventivni načrt sanacije na posamični podlagi, kakor je navedeno v členu 8(2);
- (b) uporaba ukrepov iz člena 6(4) in (5) na ravni hčerinskih podjetij;
- (c) opredelitev bistvenih ovir in po potrebi ocena ukrepov, ki jih predlaga končno matično podjetje, in ukrepov, ki jih organi zahtevajo za obravnavo ali odpravo teh ovir, kot je navedeno v členu 16(1).

4. Če organi za reševanje v obdobju iz odstavka 1, prvi pododstavek, uvodno besedilo, tega člena ne sprejmejo skupne odločitve o sprejetju načrta reševanja skupine iz člena 11(4), vsak organ za reševanje, odgovoren za hčerinsko podjetje, odločitev sprejme sam ter pripravi in posodablja načrt reševanja za subjekte, ki so pod njegovo jurisdikcijo. Vsak organ za reševanje svojo odločitev sporoči drugim članom kolegija za reševanje.

5. Vsaka odločitev nadzornih organov ali organov za reševanje v skladu z odstavkom 3 ali 4 mora biti v celoti obrazložena ter mora upoštevati mnenja in pomisleke drugih nadzornih organov, organov za reševanje, nadzornikov skupine ali organov za reševanje, pristojnih na ravni skupine, kot je ustrezno.

6. Nadzorni organi ali organi za reševanje, ki ne nasprotujejo odločitvi iz odstavkov 3 in 4, lahko sprejmejo skupno odločitev o preventivnem načrtu sanacije skupine ali načrtu reševanja skupine, ki zajema subjekte v skupini pod njihovo jurisdikcijo

7. Kadar je do konca obdobja iz odstavka 1, prvi pododstavek, uvodno besedilo, kateri koli zadevni nadzorni organ ali organ za reševanje zadevo predložil EIOPA v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1094/2010, nadzornik skupine, organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, zadevni nadzorni organ ali zadevni organ za reševanje, kot je ustrezno, odloži svojo odločitev iz odstavkov 2, 3 in 4 tega člena, počaka na odločitev, ki jo lahko sprejme EIOPA v skladu s členom 19(3) navedene uredbe, in sprejme svojo odločitev v skladu z odločitvijo EIOPA. Obdobje iz odstavka 1, prvi pododstavek, uvodno besedilo, tega člena se šteje za obdobje za spravo iz člena 19(2) navedene uredbe. EIOPA sprejme svojo odločitev v enem mesecu. Zadeva se po koncu obdobja iz odstavka 1, prvi pododstavek, uvodno besedilo, ali po sprejetju skupne odločitve ne predloži EIOPA. Če EIOPA v enem mesecu po tem, ko mu je bila predložena zadeva, ne sprejme odločitve, se uporabi odločitev nadzornika skupine, organa za reševanje, pristojnega na ravni skupine, nadzornega organa ali organa za reševanje za skupino ali hčerinsko podjetje na posamični ravni, kot je ustrezno.

8. Skupne odločitve iz člena 8(2), člena 11(4), člena 16(4) in odstavka 6 tega člena ter odločitve iz odstavkov 2, 3 in 4 tega člena veljajo za dokončne, uporabijo pa jih nadzorni organi ali organi za reševanje v zadevnih državah članicah.

9. Kadar se sprejmejo skupne odločitve na podlagi člena 11(4), v zvezi z načrti reševanja skupine pa na podlagi odstavka 6 tega člena, in kadar organ za reševanje oceni, da vsebina zadeve, v zvezi s katero obstaja nestrinjanje glede načrtov reševanja skupine, posega v fiskalne pristojnosti njegove države članice, organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, začne ponovno oceno načrta reševanja skupine.

NASLOV III

REŠEVANJE

POGLAVJE I

Cilji reševanja, pogoji za reševanje in splošna načela

Člen 18

Cilji reševanja

1. Države članice zagotovijo, da organi za reševanje pri uporabi instrumentov za reševanje in izvajanju pooblastil za reševanje upoštevajo cilje reševanja iz odstavka 2 ter izberejo instrumente in pooblastila, s katerimi se najboljše dosežejo cilji, ki ustrezajo okoliščinam posameznega primera.

2. Cilji reševanja so:

- (a) zaščititi kolektivni interes imetnikov polic, upravičencev in vložnikov škodnih zahtevkov;
- (b) ohraniti finančno stabilnost, zlasti s preprečevanjem širjenja negativnih vplivov in ohranjanjem tržne discipline;
- (c) zagotavljati kontinuiteto kritičnih funkcij;
- (d) zaščititi javna sredstva in v ta namen čim bolj zmanjšati odvisnost od izredne javnofinančne pomoči.

Organi za reševanje pri uresničevanju cilja reševanja iz prvega pododstavka, točka (c), izberejo tiste pristope v zvezi s kritičnimi funkcijami, ki najboljše ohranjajo kontinuiteto zavarovalnega kritja za imetnike polic.

Organi za reševanje pri uresničevanju cilja reševanja iz prvega pododstavka, točka (d), v največji možni meri dajo prednost uporabi virov financiranja, ki niso proračuni držav članic, vključno s shemami financiranja iz člena 81 in zavarovalnimi jamstvenimi shemami, kadar so te v ta namen na voljo po veljavnem pravu.

Države članice zagotovijo, da si organi za reševanje pri uresničevanju ciljev reševanja prizadevajo čim bolj zmanjšati stroške reševanja in se izogniti zniževanju vrednosti, razen če je to potrebno za dosego navedenih ciljev reševanja.

3. Cilji reševanja so enako pomembni, države članice pa zagotovijo, da jih organi za reševanje usklajujejo, kot je ustrezno glede na naravo in okoliščine posameznega primera.

Člen 19

Pogoji za reševanje

1. Države članice zagotovijo, da organi za reševanje sprejmejo ukrep za reševanje v zvezi z zavarovalnico ali pozavarovalnico le, kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) nadzorni organ po posvetovanju z organom za reševanje ali organ za reševanje po posvetovanju z nadzornim organom ugotovi, da zavarovalnica ali pozavarovalnica propada ali bo verjetno propadla;

(b) ni upravičeno pričakovati, da bi alternativni ukrepi zasebnega sektorja ali nadzorni ukrepi, vključno s preventivnimi in popravnimi ukrepi, preprečili propad zadevnega podjetja v razumnem času;

(c) ukrep za reševanje je potreben zaradi javnega interesa.

2. Kadar organ za reševanje sprejme ukrep za reševanje, nadzorni organ do prenehanja tega ukrepa ne sprejema ukrepov v zvezi s podjetjem v postopku reševanja, razen če se organ za reševanje strinja s takšnimi ukrepi.

3. Države članice zagotovijo, da imajo organi za reševanje po posvetovanju z nadzornim organom na voljo potrebne instrumente, da pridejo do ugotovitve iz odstavka 1, točka (a), zlasti ustrezen dostop do vseh relevantnih informacij. Nadzorni organ organu za reševanje brez odlašanja predloži vse pomembne informacije, ki jih ta zahteva, zato da opravi svojo oceno.

4. Za zavarovalnico ali pozavarovalnico velja, da propada ali bo verjetno propadla, če nastopi katera koli od naslednjih okoliščin:

(a) zavarovalnica ali pozavarovalnica krši ali bo verjetno kršila določbe o zahtevanem minimalnem kapitalu iz naslova I, poglavje VI, oddelek 5, Direktive 2009/138/ES in ni upravičeno pričakovati, da bo ponovno dosežena skladnost;

(b) zavarovalnica ali pozavarovalnica ne izpolnjuje več pogojev za pridobitev dovoljenja ali resno krši svoje obveznosti iz zakonov in drugih predpisov, ki veljajo zanjo, ali pa obstajajo objektivni elementi, ki potrjujejo, da jih bo v bližnji prihodnosti resno kršila na način, ki bi upravičil odvzem dovoljenja;

(c) sredstva zavarovalnice ali pozavarovalnice so manjša od njenih obveznosti oziroma obstajajo objektivni elementi, ki potrjujejo ugotovitev, da bo v bližnji prihodnosti do tega prišlo;

(d) zavarovalnica ali pozavarovalnica ni zmožna plačevati svojih dolgov ali drugih obveznosti, vključno s plačili imetnikom polic ali upravičencem, ko ta zapadejo, oziroma obstajajo objektivni elementi, ki potrjujejo ugotovitev, da se bo podjetje v bližnji prihodnosti znašlo v takšnem položaju;

(e) potrebna je izredna javnofinančna pomoč.

5. Za namene odstavka 1, točka (c), je ukrep za reševanje v javnem interesu, kadar je potreben za dosego enega ali več ciljev reševanja in je sorazmeren z njimi ter se s prenehanjem podjetja po običajnem insolvenčnem postopku, tudi z uporabo zavarovalnih jamstvenih shem, ki se za to podjetje uporabljajo, če so izpolnjeni pogoji za običajni insolvenčni postopek, ti cilji reševanja ne bi dosegli v enaki meri.

Člen 20

Pogoji za reševanje v zvezi z matičnimi podjetji in holdingi

1. Države članice zagotovijo, da lahko organi za reševanje sprejmejo ukrep za reševanje *mutatis mutandis* v zvezi s katerim koli subjektom iz člena 1(1), točke (b) do (e), kadar ta subjekt izpolnjuje pogoje iz člena 19(1).

2. Kadar so hčerinske zavarovalnice ali pozavarovalnice mešanega zavarovalnega holdinga v neposredni ali posredni lasti vmesnega zavarovalnega holdinga, države članice zagotovijo, da se za namene reševanja skupine ukrepi za reševanje sprejmejo v zvezi z vmesnim zavarovalnim holdingom, in ne sprejemajo ukrepov za reševanje za namene reševanja skupine v zvezi z mešanim zavarovalnim holdingom.

3. Organi za reševanje lahko ob upoštevanju odstavka 2 sprejmejo ukrep za reševanje v zvezi s katerim koli subjektom iz člena 1(1), točke (c) do (e), tudi če ta ne izpolnjuje pogojev iz odstavka 1 tega člena, kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) ena ali več hčerinskih zavarovalnic ali pozavarovalnic izpolnjuje pogoje iz člena 19(1);

- (b) sredstva in obveznosti hčerinskih zavarovalnic ali pozavarovalnic so takšna, da njihov propad ogroža drugo zavarovalnico ali pozavarovalnico skupine ali skupino kot celoto, ali insolvenčno pravo države članice zahteva, da se skupine obravnavajo kot celota;
- (c) ukrep za reševanje v zvezi s subjekti iz člena 1(1), točke (c) do (e), je potreben za reševanje hčerinskih zavarovalnic ali pozavarovalnic ali za reševanje skupine kot celote.

Člen 21

Postopki v zvezi s podjetji, za katera ne veljajo ukrepi za reševanje

Države članice zagotovijo, da za zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki izpolnjujejo pogoje iz člena 19(1), točki (a) in (b), vendar ne izpolnjujejo pogoja iz člena 19(1), točka (c), velja postopek prenehanja, kakor je opredeljen v členu 268(1), točka (d), Direktive 2009/138/ES, ali drug postopek po nacionalnem pravu, ki ga uvedejo in spremljajo pristojni organi, kakor so opredeljeni v členu 268(1), točka (a), Direktive 2009/138/ES, s čimer se poskrbi za urejen izstop s trga.

Člen 22

Splošna načela v zvezi z reševanjem

1. Države članice zagotovijo, da organi za reševanje pri uporabi instrumentov za reševanje in izvajanju pooblastil za reševanje sprejmejo vse ustrezne ukrepe za zagotovitev, da se ukrep za reševanje sprejme v skladu z naslednjimi načeli:

- (a) delničarji podjetja v postopku reševanja prvi prevzamejo izgube;
- (b) po delničarjih podjetja v postopku reševanja prevzamejo izgube upniki, in sicer glede na prednost njihovih terjatev po običajnem insolvenčnem postopku, razen če je v tej direktivi izrecno določeno drugače;
- (c) upravni, upravljalni ali nadzorni organ in višje vodstvo podjetja v postopku reševanja se zamenjajo, razen če se oceni, da je treba za doseg ciljev reševanja organ ali višje vodstvo v celoti ali delno ohraniti;
- (d) upravni, upravljalni ali nadzorni organ in višje vodstvo podjetja v postopku reševanja zagotavljajo vso potrebno pomoč za doseg ciljev reševanja;
- (e) fizične in pravne osebe nosijo odgovornost za propad podjetja v postopku reševanja na podlagi civilnega ali kazenskega prava;
- (f) razen če ta direktiva določa drugače, se upniki istega razreda obravnavajo enako;
- (g) noben delničar ali upnik v skladu z zaščitnimi ukrepi iz členov 55 do 57 ne utrpí večjih izgub, kot bi jih utrpel, če bi zavarovalnica ali pozavarovalnica prenehala po običajnem insolvenčnem postopku;
- (h) ukrep za reševanje se sprejme v skladu z zaščitnimi ukrepi iz te direktive.

2. Kadar je zavarovalnica ali pozavarovalnica del skupine, organi za reševanje uporabijo instrumente za reševanje in izvajajo pooblastila za reševanje na tak način, da zlasti v državah, kjer skupina posluje, čim bolj zmanjšajo:

- (a) vpliv na druge subjekte v skupini in skupino kot celoto;
- (b) negativne vplive na imetnike polic, realno gospodarstvo in finančno stabilnost v Uniji in državah članicah.

3. Države članice pri uporabi instrumentov za reševanje in izvajanju pooblastil za reševanje zagotovijo skladnost z okvirom Unije za državne pomoči.

4. Kadar se uporabijo instrumenti za reševanje, se subjekt, za katerega se ti instrumenti uporabijo, za namene člena 5(1) Direktive Sveta 2001/23/ES ⁽¹⁹⁾ šteje, da je v stečajnem ali podobnem insolvenčnem postopku.

5. Organi za reševanje pri uporabi instrumentov za reševanje in izvajanju pooblastil za reševanje po potrebi obvestijo predstavnike zaposlenih zadevnega podjetja ter se z njimi posvetujejo.

6. Organi za reševanje uporabljajo instrumente za reševanje in izvajajo pooblastila za reševanje brez poseganja v določbe, ki v nacionalnem pravu ali v praksi urejajo zastopanost zaposlenih v upravljalnih organih.

POGLAVJE II

Vrednotenje

Člen 23

Vrednotenje za namene reševanja

1. Organi za reševanje zagotovijo, da se vsi ukrepi za reševanje sprejmejo na podlagi vrednotenja, ki zagotavlja pošteno, preudarno in realno oceno sredstev, obveznosti, pravic in obvez subjekta iz člena 1(1), točke (a) do (e).

2. Preden organ za reševanje začne postopek reševanja subjekta iz člena 1(1), točke (a) do (e), zagotovi izvedbo prvega vrednotenja, da se ugotovi, ali so izpolnjeni pogoji za reševanje na podlagi člena 19(1) ali člena 20(3).

3. Potem ko se organ za reševanje odloči začeti postopek reševanja subjekta iz člena 1(1), točke (a) do (e), zagotovi izvedbo drugega vrednotenja, s katerim se:

(a) omogoči informirana odločitev o ustreznem ukrepu za reševanje, ki ga je treba sprejeti;

(b) zagotovi, da so vse izgube navedenega subjekta v celoti pripoznane v trenutku uporabe instrumentov za reševanje;

(c) omogoči informirana odločitev o obsegu razveljavitve ali razvodenitve lastniških instrumentov;

(d) omogoči informirana odločitev o obsegu odpisa ali konverzije vseh nezavarovanih obveznosti, vključno z dolžniškimi instrumenti;

(e) v primeru uporabe instrumenta premostitvenega podjetja omogoči informirana odločitev o sredstvih, obveznostih, pravicah in obvezah ali lastniških instrumentih, ki se lahko prenesejo na premostitveno podjetje, ter informirana odločitev o vrednosti morebitnega nadomestila, ki se lahko plača podjetju v postopku reševanja ali, kadar je ustrezno, imetnikom lastniških instrumentov;

(f) v primeru uporabe instrumenta prodaje poslovanja omogoči informirana odločitev o sredstvih, obveznostih, pravicah in obvezah ali lastniških instrumentih, ki se lahko prenesejo na tretjega kupca, organu za reševanje pa pomaga do informiranega razumevanja tržnih pogojev za namene člena 31.

4. Vrednotenje iz odstavka 3 mora biti skladno s členom 75 Direktive 2009/138/ES. Vendar se lahko to vrednotenje po potrebi prilagodi kot odraz dejstva, da predpostavka, v skladu s katero podjetje posluje kot delujoče podjetje, ni izpolnjena, in kot odraz posebnih okoliščin, povezanih z uporabo instrumentov za reševanje.

5. Zoper vrednotenji iz odstavkov 2 in 3 je pritožba v skladu s členom 67 dopustna samo skupaj z odločitvijo o uporabi instrumenta za reševanje ali izvajanju pooblastila za reševanje.

⁽¹⁹⁾ Direktiva Sveta 2001/23/ES z dne 12. marca 2001 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z ohranjanjem pravic delavcev v primeru prenosa podjetij, obratov ali delov podjetij ali obratov (UL L 82, 22.3.2001, str. 16).

Člen 24

Zahteve za vrednotenje

1. Države članice zagotovijo, da vrednotenja iz člena 23 opravi:
 - (a) oseba, neodvisna od vseh javnih organov in od subjekta iz člena 1(1), točke (a) do (e),
 - (b) ali organ za reševanje, kadar teh vrednotenj ne more opraviti oseba iz točke (a).
2. Vrednotenja iz člena 23 se štejejo za dokončna, kadar jih opravi oseba iz odstavka 1, točka (a), tega člena in so izpolnjene vse zahteve iz odstavkov 3 do 5 tega člena.
3. Dokončno vrednotenje se pripravi brez poseganja v okvir Unije za državne pomoči na podlagi preudarnih predpostavk in od trenutka, ko se sprejme ukrep za reševanje, ne predvideva morebitne prihodnje odobritve izredne javnofinančne pomoči.
4. Dokončno vrednotenje se dopolni z naslednjimi informacijami, ki jih poseduje subjekt iz člena 1(1), točke (a) do (e):
 - (a) posodobljenim računovodskim izkazom in posodobljenim ekonomskim vrednotenjem subjekta v skladu z Direktivo 2009/138/ES;
 - (b) poročilom o finančnem položaju subjekta, po potrebi vključno z oceno zavarovalno-tehničnih rezervacij subjekta iz naslova I, poglavje VI, oddelek 2, Direktive 2009/138/ES, ki se opravi v okviru neodvisne aktuarske funkcije;
 - (c) vsemi dodatnimi informacijami o tržni in knjigovodski vrednosti sredstev, zavarovalno-tehničnih rezervacij iz naslova I, poglavje VI, oddelek 2, Direktive 2009/138/ES, in drugih obveznosti subjekta.
5. Dokončno vrednotenje prikazuje nadaljnjo delitev upnikov na razrede glede na njihove prednostne razvrstitve v skladu z veljavnim insolvenčnim pravom. Vključuje tudi oceno obravnave, ki bi je bil predvidoma deležen posamezen razred delničarjev in upnikov, če bi zadevni subjekt prenehal po običajnem insolvenčnem postopku.

Ocena iz prvega pododstavka ne vpliva na vrednotenje iz člena 56.

6. EIOPA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da določi:
 - (a) okoliščine, v katerih se za namene odstavka 1 tega člena šteje, da je oseba neodvisna od organa za reševanje in subjekta iz člena 1(1), točke (a) do (e);
 - (b) metodologije za ocenjevanje vrednosti sredstev in obveznosti zavarovalnice ali pozavarovalnice v zvezi z reševanjem;
 - (c) ločitev vrednotenj na podlagi členov 23 in 56 te direktive.

EIOPA te osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do 29. julija 2027.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te direktive s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1094/2010.

Člen 25

Začasna in dokončna vrednotenja

1. Vrednotenja iz člena 23, ki ne izpolnjujejo zahtev iz člena 24(2), se štejejo za začasna vrednotenja.

Začasna vrednotenja vključujejo blažilnik za dodatne izgube in njegovo ustrezno utemeljitev.

2. Organi za reševanje, ki sprejmejo ukrep za reševanje na podlagi začasnega vrednotenja, zagotovijo, da se dokončno vrednotenje opravi čim prej.

Ti organi za reševanje zagotovijo, da dokončno vrednotenje iz prvega pododstavka:

- (a) omogoča polno priznanje morebitnih izgub subjekta iz člena 1(1), točke (a) do (e), v njegovih poslovnih knjigah;
- (b) omogoča informirano odločitev o zvišanju vrednosti terjatev upnikov ali zvišanju plačanega nadomestila v skladu z odstavkom 3.

3. Kadar je ocena čiste vrednosti sredstev subjekta iz člena 1(1), točke (a) do (e), pri dokončnem vrednotenju višja kot pri začasnem vrednotenju, lahko organ za reševanje:

- (a) zviša vrednost terjatev prizadetih upnikov, ki so bile znižane ali prestrukturirane;
- (b) od premostitvenega podjetja zahteva, naj podjetju v postopku reševanja oziroma lastnikom lastniških instrumentov plača dodatno nadomestilo v zvezi s sredstvi, obveznostmi, pravicami in obvezami.

4. EIOPA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih za namene odstavka 1 tega člena določi metodologijo za izračun blažilnika za dodatne izgube, ki se vključijo v začasna vrednotenja.

EIOPA te osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do 29. julija 2027.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te direktive s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1094/2010.

POGLAVJE III

Instrumenti za reševanje

Oddelek 1

Splošna načela

Člen 26

Splošna načela o instrumentih za reševanje

1. Države članice zagotovijo, da imajo organi za reševanje potrebna pooblastila za uporabo instrumentov za reševanje za subjekt iz člena 1(1), točke (a) do (e), ki izpolnjuje pogoje za reševanje iz člena 19(1) ali člena 20(3).

2. Kadar se organ za reševanje odloči, da bo v zvezi s subjektom iz člena 1(1), točke (a) do (e), uporabil instrument za reševanje, in če bi ukrep za reševanje povzročil, da bi upniki, zlasti imetniki polic, krili izgube ali da bi se njihove terjatve prestrukturirale ali konvertirale, uporabi pooblastilo za odpis ali konverzijo kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu s členom 35 tik pred ali skupaj z uporabo instrumenta za reševanje.

Vse prihodke, ustvarjene z izterjavo morebitnih razumnih izdatkov, ki so dejansko nastali pri uporabi instrumentov za reševanje ali izvajanju pooblastil za reševanje zaradi uporabe katerega koli instrumenta za reševanje v skladu z odstavkom 5, prejmejo kot nadomestilo najprej imetniki polic subjekta in drugi upniki, kolikor so bile njihove terjatve odpisane, ne da bi bile v celoti izplačane.

Konverzija kvalificiranih obveznosti v kapitalske instrumente se lahko uporabi za zavarovalne zahtevke le v primerih, kadar organ za reševanje utemelji, da ciljev reševanja ni mogoče doseči z drugimi instrumenti za reševanje ali da bi konverzija zavarovalnih zahtevkov imetnikom polic omogočila boljše zaščito v primerjavi z uporabo katerega koli drugega instrumenta za reševanje in z odpisom njihovih zahtevkov.

3. Instrumenti za reševanje so naslednji:

- (a) instrument solventnega izteka;
- (b) instrument prodaje poslovanja;
- (c) instrument premostitvenega podjetja;
- (d) instrument izločitve sredstev in obveznosti;
- (e) instrument za odpis ali konverzijo.

Organi za reševanje lahko uporabijo instrumente za reševanje posamično ali v kateri koli kombinaciji, razen instrumenta izločitve sredstev in obveznosti, ki se uporabi samo v kombinaciji z drugim instrumentom za reševanje.

4. Kadar se uporabita samo instrument prodaje poslovanja in instrument premostitvenega podjetja ter se ta instrumenta uporabita za prenos zgolj dela sredstev, pravic ali obveznosti podjetja v postopku reševanja, preneha preostali del zavarovalnice, pozavarovalnice ali preostali del subjekta iz člena 1(1), točke (b) do (e), iz katerega so bile sredstva, pravice ali obveznosti prenesene, po običajnem insolvenčnem postopku. Tako prenehanje se izvrši v razumnem času, ob upoštevanju potrebe, da ta preostali del zavarovalnice, pozavarovalnice ali preostali del subjekta iz člena 1(1), točke (b) do (e), zagotavlja storitve ali podporo na podlagi člena 45, da se prejemniku omogoči izvajanje dejavnosti ali storitev, ki jih je pridobil s tem prenosom, in ob upoštevanju vseh drugih razlogov, v skladu s katerimi je nadaljnji obstoj preostalega dela zavarovalnice, pozavarovalnice ali preostali del subjekta iz člena 1(1), točke (b) do (e), potreben, da se dosežejo cilji reševanja ali upoštevajo načela iz člena 22.

5. Vse razumne izdatke, ki so dejansko nastali pri uporabi instrumentov za reševanje ali izvajanju pooblastil za reševanje, lahko na enega ali več od naslednjih načinov izterja organ za reševanje, tudi v imenu sheme financiranja na podlagi člena 81, ali se lahko izterjajo v okviru te sheme:

- (a) v obliki odbitka od morebitnega nadomestila, ki ga prejemnik plača podjetju v postopku reševanja oziroma lastnikom delnic ali drugih lastniških instrumentov;
- (b) kot prednostni upnik od podjetja v postopku reševanja;
- (c) kot prednostni upnik od morebitnih prihodkov, ustvarjenih s prenehanjem dejavnosti premostitvenega podjetja, nosilca upravljanja sredstev in obveznosti ali zavarovalnice ali pozavarovalnice v solventnem izteku.

6. Države članice zagotovijo, da se pravila nacionalnega insolvenčnega prava glede izpodbojnosti ali neizvršljivosti pravnih aktov, ki so v škodo upnikov, ne uporabljajo za prenos sredstev, pravic ali obveznosti s podjetja v postopku reševanja na drug subjekt z uporabo instrumenta za reševanje ali izvajanjem pooblastila za reševanje.

7. Države članice lahko organom za reševanje podelijo dodatne instrumente in pooblastila, ki jih lahko uporabijo oziroma izvajajo, kadar subjekt iz člena 1(1), točke (a) do (e), izpolnjuje pogoje za reševanje iz člena 19(1) ali člena 20(3), pod pogojem, da:

- (a) ti dodatni instrumenti in pooblastila – kadar se uporabijo v zvezi s čezmejno skupino – niso ovira za učinkovito reševanje skupine in
- (b) so ti instrumenti in pooblastila skladni s cilji reševanja in splošnimi načeli, ki urejajo reševanje, iz člena 22.

8. Če se za subjekt, za katerega velja člen 1(1), zaradi njegove posebne pravne oblike – ker je družba za vzajemno zavarovanje ali zadruga – ne uporablja kateri od instrumentov za reševanje, države članice zagotovijo, da imajo organi za reševanje potrebna pooblastila za uporabo instrumentov, ki so čim bolj podobni instrumentom iz odstavka 3 tega člena, tudi v smislu njihovega učinka.

Oddelek 2

Instrument solventnega izteka

Člen 27

Instrument solventnega izteka

1. Države članice zagotovijo, da imajo organi za reševanje pooblastilo, da za podjetje v postopku reševanja začnejo postopek solventnega izteka zaradi prenehanja njegovih dejavnosti ter da mu prepovejo sklepanje novih zavarovalnih ali pozavarovalnih poslov.
2. Države članice zagotovijo, da ima, kadar ji nadzorni organ odvzame dovoljenje, zavarovalnica ali pozavarovalnica, za katero se uporablja instrument solventnega izteka, takoj po začetku uporabe navedenega instrumenta na razpolago zahtevani minimalni kapital iz naslova I, poglavje VI, oddelek 5, Direktive 2009/138/ES.
3. Kadar nadzorni organ odvzame dovoljenje, države članice zagotovijo, da za zavarovalnico ali pozavarovalnico, za katero se uporablja instrument solventnega izteka, še naprej veljajo splošna pravila in cilji zavarovalniškega nadzora iz naslova I, poglavje III, Direktive 2009/138/ES, do prenehanja njenih dejavnosti v skladu z odstavkom 8 tega člena.
4. Organi za reševanje zagotovijo, da je zavarovalnica ali pozavarovalnica v postopku reševanja s solventnim iztekom zmožna obdržati ustrezno usposobljeno in kompetentno osebje, da lahko zagotovi pravilno nadaljevanje svojih zavarovalniških dejavnosti v izteku do likvidacije.
5. Organi za reševanje v tesnem sodelovanju z nadzornimi organi spremljajo denarni tok ter stroške in izdatke zavarovalnice ali pozavarovalnice v postopku reševanja, da bi ohranili njeno vrednost in tržljivost.
6. Organi za reševanje v tesnem sodelovanju z nadzornimi organi ocenijo načrtovane spremembe sestave sredstev, pozorno spremljajo dogovore o pozavarovanju in vsaj vsako četrtoletje zahtevajo neodvisne aktuarske preglede zavarovalno-tehničnih rezervacij in rezerv.
7. Organi za reševanje lahko pri uporabi instrumenta solventnega izteka omejijo ali prepovejo vsakršna plačila iz naslova lastniškega kapitala in instrumentov, ki se obravnavajo kot lastniški kapital, vključno z izplačili dividend, ter lahko omejijo ali prepovejo vsakršna izplačila variabilnih prejemkov in posebnih pokojninskih ugodnosti.
8. Organi za reševanje odločijo, da mora podjetje v postopku reševanja s solventnim iztekom prenehati, ko se zgodi karkoli od naslednjega:
 - (a) vsa ali skoraj vsa sredstva, pravice ali obveznosti podjetja v postopku reševanja s solventnim iztekom se prodajo tretjemu kupcu;
 - (b) sredstva podjetja v postopku reševanja s solventnim iztekom so v celoti razvrednotena in njegove obveznosti so v celoti poravnane.
9. Kadar se uporabi instrument solventnega izteka in kadar čista vrednost sredstev podjetja v postopku reševanja s solventnim iztekom postane negativna, organ za reševanje oceni, ali naj podjetje likvidira v skladu z običajnim insolvenčnim postopkom ali je treba uporabiti drug instrument za reševanje.

Ob neskladnosti z zahtevanim minimalnim kapitalom iz naslova I, poglavje VI, oddelek 5, Direktive 2009/138/ES, organ za reševanje v tesnem sodelovanju z nadzornim organom oceni, ali bi moralo podjetje prenehati v skladu z običajnim insolvenčnim postopkom ali bi bilo treba uporabiti drug instrument za reševanje.

Oddelek 3

Instrument izločitve sredstev in obveznosti, instrument prodaje poslovanja in instrument premostitvenega podjetja

Člen 28

Načela za uporabo instrumenta izločitve sredstev in obveznosti, instrumenta prodaje poslovanja in instrumenta premostitvenega podjetja

1. Države članice zagotovijo, da so organi za reševanje ob upoštevanju člena 31(5) in (6) ter člena 67 pooblaščen za uporabo instrumenta izločitve sredstev in obveznosti, instrumenta prodaje poslovanja in instrumenta premostitvenega podjetja, ne da bi pridobili soglasje delničarjev podjetja v postopku reševanja ali katere koli tretje osebe, razen kupca ali premostitvenega podjetja, in ne da bi izpolnili kakršne koli postopkovne zahteve na podlagi prava družb ali vrednostnih papirjev, razen tistih iz člena 29.
2. Ob upoštevanju člena 26(2) in (5) se vsakršno nadomestilo, ki ga plača kupec ali premostitveno podjetje, pripiše:
 - (a) lastnikom delnic ali drugih lastniških instrumentov, kadar so bile te delnice ali drugi lastniški instrumenti, ki jih je izdalo podjetje v postopku reševanja, preneseni z imetnikov teh delnic ali instrumentov na kupca ali premostitveno podjetje;
 - (b) podjetju v postopku reševanja, kadar so bila nekatera ali vsa sredstva ali nekatere ali vse obveznosti podjetja v postopku reševanja prenesene na kupca ali premostitveno podjetje.
3. Ob upoštevanju člena 26(2) in (5) se vsakršno nadomestilo, ki ga v zvezi s sredstvi, pravicami ali obveznostmi, pridobljenimi neposredno od podjetja v postopku reševanja, plača nosilec upravljanja sredstev in obveznosti iz člena 30(2), pripiše podjetju v postopku reševanja. Nadomestilo se lahko plača v obliki dolžniških instrumentov, ki jih izda nosilec upravljanja sredstev in obveznosti.
4. Za prenose, opravljene z uporabo instrumenta izločitve sredstev in obveznosti, instrumenta prodaje poslovanja ali instrumenta premostitvenega podjetja, veljajo zaščitni ukrepi iz naslova III, poglavje V.
5. Organi za reševanje lahko instrument izločitve sredstev in obveznosti, instrument prodaje poslovanja in instrument premostitvenega podjetja uporabijo več kot enkrat, da opravijo dodatne prenose, kadar je to potrebno, da se dosežejo cilji reševanja.
6. Države članice zagotovijo, da lahko kupec ali premostitveno podjetje iz odstavka 1 še naprej uveljavlja pravice do članstva in, kadar je ustrezno, do dostopa do plačilnih, klirinških in poravnalnih sistemov, borz in zavarovalnih jamstvenih shem podjetja v postopku reševanja, če navedeni kupec ali premostitveno podjetje izpolnjuje merila za članstvo in sodelovanje v teh sistemih.

V primerih, ko niso izpolnjena vsa merila iz prvega pododstavka, države članice po potrebi zagotovijo, da:

- (a) se članstvo ali sodelovanje v plačilnih, klirinških in poravnalnih sistemih, borzah in zavarovalnih jamstvenih shemah ne zavrne, ker kupec ali premostitveno podjetje nima bonitetne ocene bonitetne agencije ali ker ta ocena ni sorazmerna z bonitetnimi ocenami, ki se zahtevajo za dostop do takšnih sistemov;
 - (b) kadar kupec ali premostitveno podjetje ne izpolnjuje meril za članstvo ali sodelovanje v plačilnem, klirinškem ali poravnalnem sistemu, borzi ali zavarovalni jamstveni shemi, se pravice iz prvega pododstavka uveljavljajo v obdobju, ki ga določijo organi za reševanje in ne presega 24 mesecev ter se lahko podaljša, če kupec ali premostitveno podjetje za to zaprosi organ za reševanje.
7. Brez poseganja v naslov III, poglavje V, delničarji ali upniki podjetja v postopku reševanja in druge tretje osebe, katerih sredstva, pravice ali obveznosti se ne prenesejo z uporabo instrumenta izločitve sredstev in obveznosti, instrumenta prodaje poslovanja ali instrumenta premostitvenega podjetja, nimajo nobenih pravic ali terjatev v zvezi s prenesenimi sredstvi,

pravicami ali obveznostmi ali v zvezi z upravnim, upravljalnim ali nadzornim organom ali višjim vodstvom premostitvenega podjetja ali nosilca upravljanja sredstev in obveznosti.

Člen 29

Postopkovne zahteve v zvezi s prodajo poslovanja, sredstev, pravic ali obveznosti v postopku reševanja

1. Države članice ob upoštevanju odstavka 3 zagotovijo, da se, kadar želijo organi za reševanje uporabiti instrument prodaje poslovanja ali prodati premostitveno podjetje oziroma prodati sredstva, pravice ali obveznosti, podjetje v postopku reševanja, premostitveno podjetje oziroma zadevna sredstva, pravice, obveznosti, delnice ali drugi lastniški instrumenti tržijo v skladu z zahtevami iz odstavka 2. Paketi pravic, sredstev in obveznosti se lahko tržijo ločeno.
2. Brez poseganja v okvir Unije za državne pomoči se trženje iz odstavka 1 izvaja v skladu z naslednjimi zahtevami:
 - (a) je čim bolj pregledno in sredstev, pravic, obveznosti, delnic ali drugih lastniških instrumentov podjetja ali premostitvenega podjetja, ki jih namerava organ za reševanje prenesti, ne predstavlja napačno;
 - (b) neupravičeno ne favorizira ali diskriminira morebitnih kupcev;
 - (c) ni v nasprotju interesov;
 - (d) potencialnemu kupcu ne daje nepravilnih prednosti;
 - (e) upošteva potrebo po hitri izvedbi ukrepov za reševanje;
 - (f) njegov cilj je iztržiti kar najvišjo prodajno ceno zadevnih delnic ali drugih lastniških instrumentov, sredstev, pravic ali obveznosti.

Te zahteve organom za reševanje ne preprečujejo privabljanja določenih potencialnih kupcev.

Vsako javno razkritje trženja subjekta iz člena 1(1), točke (a) do (e), ali premostitvenega podjetja, ki bi se sicer zahtevalo v skladu s členom 17(1) Uredbe (EU) št. 596/2014, se lahko odloži v skladu s členom 17(4) ali (5) navedene uredbe.

3. Organi za reševanje lahko sprejmejo obrazložen sklep, da ne bodo izpolnili zahteve glede trženja prodaje, kadar ugotovijo, da bi skladnost z zahtevami iz odstavka 2 verjetno ogrozila enega ali več ciljev reševanja.

Člen 30

Instrument izločitve sredstev in obveznosti

1. Države članice zagotovijo, da imajo organi za reševanje pooblastilo za prenos sredstev, pravic ali obveznosti podjetja v postopku reševanja ali premostitvenega podjetja na enega ali več nosilcev upravljanja sredstev in obveznosti.
2. Za namene instrumenta izločitve sredstev in obveznosti je nosilec upravljanja sredstev in obveznosti pravna oseba, ki:
 - (a) je v celoti ali delno v lasti enega ali več javnih organov, med katerimi je lahko tudi organ za reševanje, in je pod nadzorom organa za reševanje ter
 - (b) je bila ustanovljena za namen prejemanja nekaterih ali vseh sredstev, pravic in obveznosti enega ali več podjetij v postopku reševanja ali premostitvenega podjetja.
3. Nosilec upravljanja sredstev in obveznosti upravlja portfelje, ki so bili nanj preneseni, da bi dosegel čim višjo vrednost teh portfeljev z njihovo prodajo ali prenehanjem v skladu s predpisi.

4. Države članice zagotovijo, da nosilec upravljanja sredstev in obveznosti posluje v skladu z naslednjimi zahtevami:

- (a) zadevni organ za reševanje je odobril ustanovitvene dokumente nosilca upravljanja sredstev in obveznosti;
- (b) zadevni organ za reševanje glede na lastniško strukturo nosilca upravljanja sredstev in obveznosti imenuje ali potrdi upravni, upravljalni ali nadzorni organ nosilca;
- (c) zadevni organ za reševanje potrdi plačila članov upravnega, upravljalnega ali nadzornega organa in določi njihove odgovornosti;
- (d) zadevni organ za reševanje odobri strategijo in profil tveganja nosilca upravljanja sredstev in obveznosti.

5. Organi za reševanje lahko pooblastilo iz odstavka 1 za prenos sredstev, pravic ali obveznosti izvajajo le v povezavi z drugimi instrumenti za reševanje in v katerem koli od naslednjih primerov:

- (a) stanje na določenem trgu za ta sredstva, pravice ali obveznosti je takšno, da bi likvidacija teh sredstev, pravic ali obveznosti v skladu z običajnim insolvenčnim postopkom lahko negativno vplivala na enega ali več finančnih trgov;
- (b) takšen prenos je potreben za lažjo uporabo instrumenta solventnega izteka ali za zagotovitev nemotenega delovanja podjetja v postopku reševanja ali premostitvenega podjetja;
- (c) takšen prenos je potreben, da se zagotovijo čim višji prihodki iz likvidacije.

6. Pri uporabi instrumenta izločitve sredstev in obveznosti organi za reševanje v skladu s členom 23 in v skladu z okvirom Unije za državne pomoči določijo nadomestilo, za katero se sredstva, pravice in obveznosti prenesejo na nosilca upravljanja sredstev in obveznosti. Nadomestilo ima lahko nominalno ali negativno vrednost.

7. Kadar so organi za reševanje uporabili instrument premostitvenega podjetja, lahko nosilci upravljanja sredstev in obveznosti po uporabi instrumenta premostitvenega podjetja pridobijo sredstva, pravice ali obveznosti od premostitvenega podjetja.

8. Organi za reševanje lahko sredstva, pravice ali obveznosti s podjetja v postopku reševanja več kot enkrat prenesejo na enega ali več nosilcev upravljanja sredstev in obveznosti ter sredstva, pravice ali obveznosti z enega ali več nosilcev upravljanja sredstev in obveznosti prenesejo nazaj na podjetje v postopku reševanja v katerem koli od naslednjih primerov:

- (a) možnost, da se sredstva, pravice ali obveznosti prenesejo nazaj, je izrecno navedena v instrumentu, s katerim je bil izveden prenos;
- (b) sredstva, pravice ali obveznosti ne spadajo v razrede sredstev, pravic ali obveznosti, navedene v instrumentu, s katerim je bil izveden prenos, ali ne izpolnjujejo pogojev za ta prenos.

V vsakem od primerov iz prvega pododstavka, točki (a) in (b), se lahko prenos nazaj izvede kadar koli in je v skladu z vsemi morebitnimi drugimi pogoji, ki so navedeni v tem instrumentu za zadevni namen.

Podjetje v postopku reševanja je dolžno ponovno prevzeti vsa sredstva, pravice ali obveznosti, prenesene v skladu s prvim pododstavkom, točki (a) in (b).

9. Cilji nosilca upravljanja sredstev in obveznosti ne pomenijo nobene dolžnosti ali odgovornosti do delničarjev ali upnikov podjetja v postopku reševanja. Člani upravnega, upravljalnega ali nadzornega organa ali višjega vodstva nosilca upravljanja sredstev in obveznosti tem delničarjem ali upnikom ne odgovarjajo za dejanja ali opustitve dejanj pri opravljanju svojih dolžnosti, razen če so bila taka dejanja ali opustitve dejanj povezana s hudo malomarnostjo ali resno kršitvijo v skladu z nacionalnim pravom, ki neposredno vpliva na pravice teh delničarjev ali upnikov.

Države članice lahko dodatno omejijo odgovornost nosilca upravljanja sredstev in obveznosti ter odgovornost članov njegovega upravnega, upravljalnega ali nadzornega organa ali višjega vodstva za dejanja in opustitve dejanj pri opravljanju njihovih dolžnosti.

Člen 31

Instrument prodaje poslovanja

1. Države članice zagotovijo, da imajo organi za reševanje pooblastilo, da na kupca, ki ni premostitveno podjetje, prenesejo:

(a) delnice ali druge lastniške instrumente, ki jih je izdalo podjetje v postopku reševanja;

(b) vsa ali katera koli sredstva, pravice ali obveznosti podjetja v postopku reševanja.

2. Prenos na podlagi odstavka 1 se opravi pod tržnimi pogoji, ob upoštevanju okoliščin in v skladu z okvirom Unije za državne pomoči.

Organi za reševanje sprejmejo vse razumne ukrepe, da bi zagotovili tržne pogoje za prenos, ki so skladni z vrednotenjem, opravljenim na podlagi člena 23, ob upoštevanju okoliščin primera.

3. Organi za reševanje lahko s soglasjem kupca izvršene prenose vrnejo v prejšnje stanje, kadar to upravičujejo okoliščine primera. Podjetje v postopku reševanja ali prvotni lastniki so dolžni ponovno prevzeti vse prenesene delnice ali druge lastniške instrumente oziroma sredstva, pravice ali obveznosti.

4. Od kupcev se zahteva, da imajo ob prenosu iz odstavka 1 ustrezno dovoljenje za opravljanje dejavnosti, ki jih pridobijo. Nadzorni organi zagotovijo, da se vloga za takšno dovoljenje obravnava skupaj s prenosom in pravočasno.

5. Z odstopanjem od členov 57 do 62 Direktive 2009/138/ES v primeru, da bi prenos delnic ali drugih lastniških instrumentov na podlagi uporabe instrumenta prodaje poslovanja povzročil pridobitev ali povečanje kvalificiranega deleža v zavarovalnici ali pozavarovalnici iz člena 57(1) Direktive 2009/138/ES, nadzorni organ te zavarovalnice ali pozavarovalnice pravočasno opravi oceno, ki se zahteva na podlagi navedenih členov, tako da se ne zavleče uporaba instrumenta prodaje poslovanja ali se ne prepreči, da bi se z ukrepom za reševanje dosegli cilji reševanja.

6. Države članice zagotovijo, da v primerih, ko nadzorni organ ocene iz odstavka 5 ne opravi do datuma prenosa, velja naslednje:

(a) takšen prenos delnic ali drugih lastniških instrumentov na pridobitelja ima takojšen pravni učinek;

(b) v obdobju ocenjevanja in morebitnem obdobju prodaje premoženja iz točke (f) se glasovalne pravice pridobitelja, vezane na takšne delnice ali druge lastniške instrumente, začasno odvzamejo in prenesejo izključno na organ za reševanje, ki teh glasovalnih pravic ni zavezan izvajati in za njihovo izvajanje ali neizvajanje nikakor ni odgovoren;

(c) v obdobju ocenjevanja in morebitnem obdobju prodaje premoženja iz točke (f) se za takšen prenos delnic ali drugih lastniških instrumentov ne uporabljajo kazni in drugi ukrepi, določeni v členu 62 Direktive 2009/138/ES za kršitve zahtev glede pridobitve ali odsvojitve kvalificiranih deležev;

(d) nadzorni organ takoj po opravljeni oceni organ za reševanje in pridobitelja pisno obvesti, ali bo odobril takšen prenos delnic ali drugih lastniških instrumentov na pridobitelja ali mu bo v skladu s členom 58(4) Direktive 2009/138/ES nasprotoval;

(e) kadar nadzorni organ odobri takšen prenos delnic ali drugih lastniških instrumentov na pridobitelja, se glasovalne pravice, vezane na takšne delnice ali druge lastniške instrumente, v celoti prenesejo na pridobitelja, takoj ko organ za reševanje in pridobitelj od nadzornega organa prejmeta navedeno obvestilo o odobritvi;

- (f) kadar nadzorni organ nasprotuje takšnemu prenosu delnic ali drugih lastniških instrumentov na pridobitelja:
- (i) glasovalne pravice, vezane na takšne delnice ali druge lastniške instrumente, iz točke (b) v celoti ohranijo veljavnost in učinek;
 - (ii) lahko organ za reševanje od pridobitelja zahteva, da takšne delnice ali druge lastniške instrumente proda v obdobju prodaje premoženja, ki ga določi organ za reševanje ob upoštevanju prevladujočih tržnih pogojev;
 - (iii) kadar pridobitelj ne izpolni zahteve iz točke (ii), lahko nadzorni organ s soglasjem organa za reševanje pridobitelju za kršitve zahtev za pridobitve ali odsvojitve kvalificiranih deležev izreče kazni in druge ukrepe iz člena 62 Direktive 2009/138/ES.

7. Za namen uveljavljanja pravic do opravljanja storitev ali ustanovitve v drugi državi članici v skladu z Direktivo 2009/138/ES se kupec šteje za pravnega naslednika podjetja v postopku reševanja in lahko še naprej uveljavlja vse pravice, ki jih je podjetje v postopku reševanja uveljavljalo v zvezi s prenesenimi sredstvi, pravicami ali obveznostmi.

Člen 32

Instrument premostitvenega podjetja

1. Države članice zagotovijo, da imajo organi za reševanje pooblastilo, da na premostitveno podjetje prenesejo:

- (a) delnice ali druge lastniške instrumente, ki jih je izdalo eno ali več podjetij v postopku reševanja;
- (b) vsa ali katera koli sredstva, pravice ali obveznosti enega ali več podjetij v postopku reševanja.

2. Premostitveno podjetje je pravna oseba, ki izpolnjuje vse naslednje zahteve:

- (a) je v celoti ali delno v lasti enega ali več javnih organov, kar lahko vključuje tudi organ za reševanje ali, če je ustrezno, zavarovalno jamstveno shemo, in je pod nadzorom organa za reševanje;
- (b) ustanovljeno je z namenom prejema in posedovanja nekaterih ali vseh delnic ali drugih lastniških instrumentov, ki jih je izdalo podjetje v postopku reševanja, oziroma nekaterih ali vseh sredstev, pravic in obveznosti enega ali več podjetij v postopku reševanja, da bi se dosegli cilji reševanja in prodalo podjetje v postopku reševanja.

3. Pri uporabi instrumenta premostitvenega podjetja organi za reševanje zagotovijo, da skupna vrednost obveznosti, prenesenih na premostitveno podjetje, ne presega skupne vrednosti pravic in sredstev, ki so bila prenesena s podjetja v postopku reševanja.

4. Po uporabi instrumenta premostitvenega podjetja lahko organi za reševanje, kadar okoliščine to upravičujejo, vrnejo izvedene prenose v prejšnje stanje, pri čemer so podjetja v postopku reševanja ali prvotni lastniki dolžni ponovno prevzeti vsa prenesena sredstva, pravice ali obveznosti oziroma delnice ali druge lastniške instrumente, če okoliščine primera to upravičujejo, v katerem koli od naslednjih primerov:

- (a) možnost, da bi lahko bile posamezne delnice ali drugi lastniški instrumenti, sredstva, pravice ali obveznosti prenesene nazaj, je izrecno navedena v instrumentu, s katerim je bil izveden prenos;
- (b) posamezne delnice ali drugi lastniški instrumenti, sredstva, pravice ali obveznosti ne spadajo v razrede delnic ali drugih lastniških instrumentov, sredstev, pravic ali obveznosti, navedenih v instrumentu, s katerim je bil izveden prenos, ali ne izpolnjujejo pogojev za prenos lastniških instrumentov, sredstev, pravic ali obveznosti, določenih v tem instrumentu.

Prenos nazaj iz prvega pododstavka se lahko izvede kadar koli in je v skladu z vsemi morebitnimi drugimi pogoji, ki so navedeni v instrumentu, s katerim je bil izveden prenos.

5. Po uporabi instrumenta premostitvenega podjetja lahko organi za reševanje prenesejo delnice ali druge lastniške instrumente oziroma sredstva, pravice ali obveznosti s premostitvenega podjetja na tretjega kupca.

6. Premostitveno podjetje se šteje za pravnega naslednika podjetja v postopku reševanja in lahko še naprej uveljavlja vse pravice, ki jih je podjetje v postopku reševanja uveljavljalo v zvezi s prenesenimi sredstvi, pravicami ali obveznostmi.

7. Cilji premostitvenega podjetja ne pomenijo nobene dolžnosti ali odgovornosti do delničarjev ali upnikov podjetja v postopku reševanja. Člani upravnega, upravljalnega ali nadzornega organa ali višjega vodstva premostitvenega podjetja tem delničarjem ali upnikom ne odgovarjajo za dejanja ali opustitve dejanj pri opravljanju svojih dolžnosti, razen če so bila taka dejanja ali opustitve dejanj povezana s hudo malomarnostjo ali resno kršitvijo v skladu z nacionalnim pravom, ki neposredno vpliva na pravice teh delničarjev ali upnikov.

Države članice lahko v skladu z nacionalnim pravom dodatno omejijo odgovornost premostitvenega podjetja in njegovega upravnega, upravljalnega ali nadzornega organa ali višjega vodstva za dejanja in opustitve dejanj pri opravljanju njihovih dolžnosti.

Člen 33

Delovanje premostitvenega podjetja

1. Države članice zagotovijo, da premostitveno podjetje posluje v skladu z naslednjimi zahtevami:
 - (a) organ za reševanje je odobril ustanovitvene dokumente premostitvenega podjetja;
 - (b) organ za reševanje glede na lastniško strukturo premostitvenega podjetja imenuje ali potrdi upravni, upravljalni ali nadzorni organ premostitvenega podjetja;
 - (c) organ za reševanje potrdi plačila članov upravnega, upravljalnega ali nadzornega organa in določi njihove odgovornosti;
 - (d) organ za reševanje potrdi strategijo in profil tveganja premostitvenega podjetja;
 - (e) premostitveno podjetje ima dovoljenje v skladu z Direktivo 2009/138/ES in potrebno dovoljenje na podlagi veljavnega nacionalnega prava, da opravlja dejavnosti ali storitve, ki jih pridobi s prenosom, opravljenim na podlagi člena 42 te direktive;
 - (f) premostitveno podjetje izpolnjuje zahteve iz Direktive 2009/138/ES in je nadzorovano v skladu z njo;
 - (g) premostitveno podjetje posluje v skladu z okvirom Unije za državne pomoči in organ za reševanje lahko za njegovo poslovanje določi ustrezne omejitve.

Ne glede na določbe iz prvega pododstavka, točki (e) in (f), in kadar je potrebno za izpolnitev ciljev reševanja, se lahko premostitveno podjetje za krajše obdobje na začetku njegovega poslovanja ustanovi in pridobi dovoljenje brez da izpolnjuje zahteve iz Direktive 2009/138/ES. Organ za reševanje v ta namen nadzornemu organu predloži ustrezno zahtevo. Kadar nadzorni organ izda dovoljenje, navede obdobje, v katerem premostitvenemu podjetju ni treba izpolnjevati zahtev iz Direktive 2009/138/ES. To obdobje ne sme biti daljše od 24 mesecev.

2. Ob upoštevanju morebitnih omejitev, ki jih določajo pravila o konkurenci na ravni Unije ali nacionalni ravni, uprava premostitvenega podjetja slednje upravlja za uresničitev ciljev reševanja ter za prodajo podjetja v postopku reševanja ali prenesenih sredstev, pravic ali obveznosti enemu ali več kupcem iz zasebnega sektorja, takoj ko so tržne razmere primerne.

3. Organi za reševanje odločijo, da subjekt ni več premostitveno podjetje, ko se zgodi kar koli od naslednjega:

- (a) premostitveno podjetje se združi z drugim subjektom;
- (b) premostitveno podjetje ne izpolnjuje več zahtev iz člena 32(2);
- (c) vsa ali praktično vsa sredstva, pravice ali obveznosti premostitvenega podjetja se prodajo tretjemu kupcu;

(d) sredstva premostitvenega podjetja so v celoti razvrednotena, njegove obveznosti pa v celoti poravnane.

4. Ob upoštevanju člena 26(2) in (5) se vsi prihodki, ustvarjeni s prenehanjem poslovanja premostitvenega podjetja, pripišejo delničarjem premostitvenega podjetja.

Člen 34

Prenos na zavarovalne jamstvene sheme

1. Z odstopanjem od členov 32 in 33 lahko države članice določijo, da se dolžnosti in pravice premostitvenega podjetja dodelijo ustrezni zavarovalni jamstveni shemi. Države članice lahko, kolikor poskrbijo za interese imetnikov polic, kontinuiteto zavarovalnih razmerij, poravnavo terjatev, pa tudi za ustrezno doseganje ciljev te direktive, na zadevno zavarovalno jamstveno shemo zagotovijo prenos:

(a) delnic ali drugih lastniških instrumentov, ki jih je izdalo eno ali več podjetij v postopku reševanja, ali

(b) vseh ali katerih koli sredstev, pravic ali obveznosti enega ali več podjetij v postopku reševanja.

Organi za reševanje zagotovijo, da skupna vrednost obveznosti, prenesenih na zavarovalno jamstveno shemo, ne presega skupne vrednosti pravic in sredstev, prenesenih s podjetja v postopku reševanja.

2. Države članice zagotovijo, da zavarovalna jamstvena shema, ki so ji bile dodeljene dolžnosti in pravice premostitvenega podjetja, izpolnjuje naslednje zahteve:

(a) organ za reševanje je odobril ustanovitvene dokumente premostitvenega podjetja;

(b) organ za reševanje potrdi plačila članov upravnega, upravljalnega ali nadzornega organa in določi njihove odgovornosti;

(c) premostitveno podjetje ne sklepa novih zavarovalnih pogodb oziroma ne spreminja obstoječih zavarovalnih pogodb na način, ki bi lahko povečal zavarovalne zahtevke zoper premostitveno podjetje;

(d) za zavarovalno jamstveno shemo veljajo splošna pravila in cilji zavarovalniškega nadzora, da se zagotovi ustrezna raven zaščite imetnikov polic.

Točka (b) prvega pododstavka se ne uporablja za zavarovalno jamstveno shemo, ki so ji bile dodeljene dolžnosti in pravice premostitvenega podjetja, če so vsa prenesena sredstva, pravice, obveznosti ali lastninske pravice ločene od drugih sredstev, pravic in obveznosti zavarovalne jamstvene sheme ter se plačila ne izplačujejo iz prenesenih sredstev.

3. Države članice zagotovijo, da je financiranje zavarovalne jamstvene sheme, ki so ji bile dodeljene dolžnosti in pravice premostitvenega podjetja, zadostno, da se nadaljujejo zavarovalniška razmerja in da je zajamčena poravnava zavarovalnih zahtevkov.

Oddelek 4

Instrument za odpis ali konverzijo

Člen 35

Cilj in področje uporabe instrumenta za odpis ali konverzijo

1. Države članice zagotovijo, da lahko organi za reševanje uporabijo instrument za odpis ali konverzijo, da se izpolnijo cilji reševanja za katerega koli od naslednjih namenov:

- (a) dokapitalizacijo subjekta iz člena 1(1), točke (a) do (e), ki izpolnjuje pogoje za reševanje iz člena 19(1) in člena 20(3) v zadostnem obsegu, da se uporabi instrument solventnega izteka in ohrani dovoljenje na podlagi Direktive 2009/138/ES;
- (b) konverzijo v lastniški kapital ali zmanjšanje glavnice terjatev, vključno z zavarovalnimi zahtevki, ali dolžniških instrumentov, ki so preneseni:
 - (i) na premostitveno podjetje ali
 - (ii) v okviru instrumenta izločitve sredstev in obveznosti ali instrumenta prodaje poslovanja.

Organi za reševanje lahko pri uporabi instrumenta za odpis ali konverzijo za zavarovalne zahtevke prestrukturirajo tudi pogoje povezanih zavarovalnih pogodb, da bi učinkoviteje dosegli cilje reševanja. Organi za reševanje pri tem upoštevajo vpliv na kolektivni interes imetnikov polic.

2. Države članice zagotovijo, da organi za reševanje na podlagi vrednotenja, opravljenega v skladu s členom 23, določijo znesek, za katerega je treba kapitalske instrumente, dolžniške instrumente in druge kvalificirane obveznosti odpisati ali konvertirati za namene iz odstavka 1.

3. Države članice zagotovijo, da lahko organi za reševanje uporabijo instrument za odpis ali konverzijo za vse obveznosti subjektov iz člena 1(1), točke (a) do (e), pri čemer ohranijo njihovo trenutno pravno obliko ali po potrebi razmislijo o spremembi njihove pravne oblike.

4. Države članice zagotovijo, da se instrument za odpis ali konverzijo lahko uporabi za vse kapitalske instrumente in vse obveznosti subjekta iz člena 1(1), točke (a) do (e), ki na podlagi odstavkov 5 do 8 tega člena niso izključeni s področja uporabe tega instrumenta.

5. Organi za reševanje ne uporabijo instrumenta za odpis ali konverzijo v zvezi z naslednjimi obveznostmi, če zanje velja pravo države članice ali tretje države:

- (a) zavarovanimi obveznostmi;
- (b) obveznostmi do kreditnih institucij, investicijskih podjetij ter zavarovalnic ali pozavarovalnic, razen subjektov, ki so del iste skupine, s prvotno zapadlostjo, krajšo od sedem dni;
- (c) obveznostmi do sistemov ali operaterjev sistemov, določenih v skladu z Direktivo 98/26/ES, ali njihovih udeležencev, ki izhajajo iz sodelovanja v takšnem sistemu in katerih preostala zapadlost je krajša od sedem dni, ali do CNS, ki jim je bilo v Uniji izdano dovoljenje na podlagi člena 14 Uredbe (EU) št. 648/2012, in CNS iz tretjih držav, ki jih priznava Evropski nadzorni organ (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) (ESMA), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta⁽²⁰⁾, na podlagi člena 25 Uredbe (EU) št. 648/2012;
- (d) obveznostjo do:
 - (i) zaposlenega v povezavi z obračunano plačo, pokojninskimi prejemki ali drugimi fiksnimi nadomestili, razen spremenljivega dela nadomestila, ki ga ne ureja kolektivna pogodba;
 - (ii) komercialnega ali trgovinskega upnika, izhajajočo iz zagotavljanja blaga ali storitev subjektu iz člena 1(1), točke (a) do (e), kot so storitve informacijske tehnologije, komunalne storitve ter najem, servisiranje in vzdrževanje prostorov, ki so potrebne za ohranjanje neprekinjenega izvajanja poslov navedenega subjekta ali za zagotavljanje kontinuitete zavarovalnega kritja;
 - (iii) davčnih organov in organov za socialno varstvo, če imajo te obveznosti prednost v skladu z veljavnim pravom;

⁽²⁰⁾ Uredba (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/77/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 84).

- (iv) zavarovalnih jamstvenih shem, izhajajočo iz prispevkov, ki jih je treba plačati v skladu z veljavnim nacionalnim pravom;
- (e) obveznostmi, izhajajočimi iz obveznega zavarovanja civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil v skladu z Direktivo 2009/103/ES.
6. Države članice lahko določijo, da organi za reševanje ne smejo uporabiti instrumenta za odpis ali konverzijo v zvezi z:
- (a) obveznostmi, izhajajočimi iz trenutnih ali prihodnjih zavarovalnih zahtevkov, ki so kriti s sredstvi v skladu s členom 275(1), točka (a), Direktive 2009/138/ES;
- (b) obveznostmi, izhajajočimi iz zasebnih zdravstveno zavarovalnih pogodb ali zasebnih zavarovalnih pogodb za dolgotrajno oskrbo, ki so alternativa obveznemu zdravstvenemu kritju ali kritju za dolgotrajno oskrbo, ki se zagotavljata v okviru obveznega sistema socialnega varstva; izključen je samo tisti del zadevne obveznosti, ki nadomešča obvezno komponento obveznega sistema socialnega varstva.
7. Odstavek 5, točka (a), in odstavek 6, točka (a), organom za reševanje, kadar je primerno, ne preprečujeta uporabe instrumenta za odpis ali konverzijo za kateri koli del zavarovane obveznosti ali obveznosti, zajamčene z zavarovanjem, ki presega vrednost sredstev, jamstva, pravice do zaplembe ali premoženja, s katerimi je zavarovana, ali kateri koli del obveznosti iz odstavka 6, točka (a), ki presega vrednost sredstev, vpisanih v poseben register iz člena 276(1) Direktive 2009/138/ES.
8. Organi za reševanje lahko, kadar se uporablja instrument za odpis ali konverzijo, v izjemnih okoliščinah iz uporabe instrumenta za odpis ali konverzijo izključijo ali delno izključijo določene obveznosti v katerem koli od naslednjih primerov:
- (a) navedene obveznosti ni mogoče odpisati ali konvertirati v razumnem času, kljub dobrovernim prizadevanjem organa za reševanje;
- (b) izključitev je nujno potrebna in sorazmerna za doseganje kontinuitete kritičnih funkcij in glavnih poslovnih področij na način, ki podjetju v postopku reševanja omogoča, da nadaljuje ključne dejavnosti, storitve in transakcije;
- (c) izključitev je nujno potrebna in sorazmerna, da bi preprečili obsežno širjenje negativnih vplivov na način, ki bi lahko povzročil resno motnjo v gospodarstvu države članice ali Unije;
- (d) uporaba instrumenta za odpis ali konverzijo teh obveznosti bi povzročila takšno zmanjšanje vrednosti, da bi bile izgube drugih upnikov večje, kot če bi te obveznosti izključili iz uporabe instrumenta za odpis ali konverzijo, ali
- (e) izključitev je nujno potrebna in sorazmerna, da se zagotovi, da tretje osebe dobijo nadomestilo za osebne poškodbe ali škodo, zajeto v zavarovalnih pogodbah v zvezi z odgovornostjo tretjih oseb, kadar so takšne pogodbe obvezne po veljavnem pravu.
9. Kadar je uporabljen instrument za odpis ali konverzijo, organi za reševanje upoštevajo, da zavarovalne pogodbe, katerih pogoji so bili prestrukturirani na podlagi odstavka 1, drugi pododstavek, po prestrukturiranju izpolnjujejo obvezne minimalne ravni za pokritost po veljavnem pravu.

Člen 36

Obravnavanje delničarjev pri uporabi instrumenta za odpis ali konverzijo

1. Države članice zagotovijo, da organi za reševanje pri uporabi instrumenta za odpis ali konverzijo v zvezi z delničarji sprejmejo enega ali oba od naslednjih ukrepov:
- (a) razveljavijo obstoječe delnice ali druge lastniške instrumente ali jih prenesejo na upnike, katerih terjatve so bile konvertirane;
- (b) pod pogojem, da ima glede na vrednotenje, opravljeno na podlagi člena 23, podjetje v postopku reševanja pozitivno neto vrednost, razvedenijo obstoječe imetništvo delnic ali drugih lastniških instrumentov s konverzijo zadevnih kapitalskih instrumentov, dolžniških instrumentov, ki jih je izdalo podjetje v postopku reševanja, ali drugih kvalificiranih obveznosti podjetja v postopku reševanja v delnice ali druge lastniške instrumente na podlagi uporabe instrumenta za odpis ali konverzijo.

V zvezi s točko (b) prvega pododstavka se konverzija opravi po menjalnem razmerju, ki močno razvodeni obstoječe imetništvo delnic ali drugih lastniških instrumentov.

2. Ko se organi za reševanje odločajo, kateri ukrep iz odstavka 1 naj sprejmejo, upoštevajo:

(a) vrednotenje, opravljeno v skladu s členom 23;

(b) znesek, na podlagi katerega je organ za reševanje ocenil, da morajo biti postavke prvega reda znižane ter ustrezni kapitalski instrumenti odpisani ali konvertirani na podlagi člena 38(1).

3. Z odstopanjem od členov 57 do 62 Direktive 2009/138/ES v primeru, da bi konverzija kapitalskih instrumentov, dolžniških instrumentov, ki jih je izdalo podjetje v postopku reševanja, ali drugih kvalificiranih obveznosti podjetja v postopku reševanja povzročila pridobitev ali povečanje kvalificiranega deleža v zavarovalnici ali pozavarovalnici iz člena 57(1) navedene direktive, nadzorni organi pravočasno izvedejo oceno, ki se zahteva na podlagi navedenih členov, tako da se konverzija kapitalskih instrumentov ne zavleče ali se ne prepreči, da bi bili z ukrepom za reševanje doseženi relevantni cilji reševanja.

4. Kadar nadzorni organ tega podjetja ocene, zahtevane v odstavku 3, ne konča do datuma konverzije kapitalskih instrumentov, se za vsakršno pridobitev ali povečanje kvalificiranega deleža s strani pridobitelja, ki je posledica konverzije kapitalskih instrumentov, uporabi člen 31(6).

Člen 37

Menjalno razmerje za konverzijo dolga v lastniški kapital

Države članice zagotovijo, da lahko organi za reševanje, kadar uporabljajo instrument za odpis ali konverzijo in izvajajo pooblastilo iz člena 42(1), točka (h), uporabijo različna menjalna razmerja za različne razrede kapitalskih instrumentov in obveznosti v skladu z enim ali obema naslednjima načeloma:

(a) menjalno razmerje predstavlja ustrezno nadomestilo za prizadetega upnika za katero koli izgubo, ki jo je utrpel zaradi izvajanja pooblastil za odpis ali konverzijo;

(b) menjalno razmerje, ki se uporabi za obveznosti, ki se na podlagi veljavnega insolvenčnega prava štejejo kot prednostne, je višje od menjalnega razmerja, ki se uporabi za podrejene obveznosti.

Člen 38

Dodatne določbe, ki urejajo instrument za odpis ali konverzijo

1. Organi za reševanje uporabijo instrument za odpis ali konverzijo v skladu s prednostno razvrstitvijo terjatev v običajnih insolvenčnih postopkih, in sicer na način, ki daje naslednje rezultate:

(a) postavke prvega reda se sorazmerno z izgubami in do njihove zmogljivosti najprej zmanjšajo, organ za reševanje pa v zvezi z imetniki instrumentov prvega reda sprejme en ali oba ukrepa iz člena 36(1);

(b) glavnica instrumentov drugega reda se glede na to, katera vrednost je nižja, v obsegu, ki je potreben za uresničitev ciljev reševanja, ali do zmogljivosti relevantnih kapitalskih instrumentov odpiše ali konvertira v instrumente prvega reda ali oboje;

(c) glavnica instrumentov tretjega reda se glede na to, katera vrednost je nižja, v obsegu, ki je potreben za uresničitev ciljev reševanja, ali do zmogljivosti ustreznih kapitalskih instrumentov odpiše ali konvertira v instrumente prvega reda ali oboje;

(d) glavnica ali preostali neporavnani znesek v zvezi s preostalimi kvalificiranimi obveznostmi v skladu s hierarhijo terjatev v običajnih insolvenčnih postopkih, vključno z razvrstitvijo zavarovalnih zahtevkov iz člena 275(1) Direktive 2009/138/ES, se v obsegu, ki je potreben za uresničitev ciljev reševanja, odpiše ali konvertira v instrumente prvega reda ali oboje.

Kadar se ugotovi, da raven odpisa na podlagi začasnega vrednotenja iz člena 25 presega zahteve, ocenjene glede na dokončno vrednotenje iz člena 24(2), se lahko uporabi mehanizem za povečanje vrednosti, da se upnikom in potem delničarjem povrnejo sredstva v ustreznem obsegu.

Ko organi za reševanje odločajo o tem, ali naj se obveznosti odpišejo ali konvertirajo v lastniški kapital, ne konvertirajo enega razreda obveznosti, medtem ko se razred obveznosti, ki je podrejen prvemu, ne konvertira v lastniški kapital oziroma se ne odpiše.

Države članice zagotovijo, da imajo vse terjatve, ki izhajajo iz postavk lastnih sredstev, v skladu z njihovim nacionalnim pravom o običajnih insolvenčnih postopkih nižjo prednostno razvrstitev kot katera koli terjatev, ki ne izhaja iz postavke lastnih sredstev. Za namene tega pododstavka, kolikor je instrument le delno pripoznan kot postavka lastnih sredstev, je celoten instrument obravnavan kot terjatev, ki izhaja iz postavk lastnih sredstev, in je razvrščen nižje kot katera koli terjatev, ki ne izhaja iz postavke lastnih sredstev.

2. Kadar se znesek glavnice ustreznega kapitalskega instrumenta ali znesek glavnice dolžniškega instrumenta ali druge kvalificirane obveznosti zniža, velja naslednje:

- (a) znižanje, ki izhaja iz uporabe instrumenta za odpis ali konverzijo, je trajno, pri čemer se upošteva morebitno zvišanje vrednosti v skladu z mehanizmom povrnitve iz odstavka 1;
- (b) v okviru zneska instrumenta, ki je bil odpisan, ali v zvezi z njim ne ostane nobena obveznost do imetnika zadevnega kapitalskega instrumenta, dolžniškega instrumenta ali druge kvalificirane obveznosti, razen že obračunanih obveznosti in obveznosti za odškodnine, ki lahko nastanejo zaradi pritožbe, s katero se izpodbija zakonitost izvajanja pooblastila za odpis;
- (c) razen nadomestil v skladu z odstavkom 3, se nobeno nadomestilo ne izplača nobenemu imetniku zadevnega kapitalskega instrumenta, dolžniškega instrumenta ali druge kvalificirane obveznosti.

3. Organi za reševanje lahko za konverzijo zadevnih kapitalskih instrumentov, dolžniških instrumentov ali drugih kvalificiranih obveznosti v skladu z odstavkom 1, točki (b) in (c), od subjektov iz člena 1(1), točke (a) do (e), zahtevajo, da zadevnim imetnikom kapitalskih instrumentov, dolžniških instrumentov ali drugih kvalificiranih obveznosti izdajo instrumente prvega reda.

Zadevni kapitalski instrumenti, dolžniški instrumenti in druge kvalificirane obveznosti se lahko konvertirajo, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) instrumente prvega reda izda zavarovalnica ali pozavarovalnica, subjekt iz člena 1(1), točke (b) do (e), ali matično podjetje s soglasjem zadevnega organa za reševanje;
- (b) instrumenti prvega reda se izdajo, preden zadevni subjekt iz člena 1(1), točke (a) do (e), izda delnice ali druge lastniške instrumente, da bi se zagotovila lastna sredstva s strani države ali vladnega subjekta;
- (c) instrumenti prvega reda se dodelijo in prenesejo takoj po uveljavitvi pooblastila za konverzijo;
- (d) menjalno razmerje, ki določa število instrumentov prvega reda, ki se zagotovijo za vsak zadevni kapitalski instrument, dolžniški instrument ali drugo kvalificirano obveznost, je v skladu s členom 37.

4. Za namene zagotovitve instrumentov prvega reda v skladu z odstavkom 3 lahko organi za reševanje od subjektov iz člena 1(1), točke (a) do (e), zahtevajo, da imajo vedno na voljo potrebno predhodno dovoljenje za izdajo ustreznega števila instrumentov prvega reda.

Člen 39

Učinek odpisa ali konverzije

1. Kadar organ za reševanje uporabi instrument za odpis ali konverzijo in izvaja pooblastila za odpis ali konverzijo v skladu s členom 35(1) in členom 42(1), točke (g) do (k), države članice zagotovijo, da začne zmanjšanje glavnice ali preostalega zapadlega zneska, konverzija ali razveljavitev učinkovati in je takoj zavezujoča za podjetje v postopku reševanja ter prizadete upnike in delničarje.

2. Organ za reševanje dokonča vsa upravna in postopkovna opravila, potrebna za začetek učinkovanja instrumenta za odpis ali konverzijo, ali zahteva njihovo dokončanje, pri čemer ta opravila vključujejo tudi:

- (a) spremembo vseh zadevnih registrov;
- (b) umik ali izločitev delnic, drugih lastniških instrumentov ali dolžniških instrumentov iz trgovanja;
- (c) uvrstitev ali sprejem novih delnic ali drugih lastniških instrumentov v trgovanje;
- (d) ponovno uvrstitev ali ponovni sprejem vseh odpisanih dolžniških instrumentov, ne da bi bila potrebna objava prospekta, kot zahteva Uredba (EU) 2017/1129 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²¹⁾.

3. Kadar organ za reševanje glavnico obveznosti ali preostali neporavnani znesek v zvezi z obveznostjo s pooblastilom iz člena 42(1), točka (g), zmanjša na nič, se ta obveznost in katere koli obveze ali terjatve v zvezi z njo, ki niso obračunane v času izvajanja pooblastila, obravnavajo kot poravnane za vse namene in niso dokazljive v nobenem nadaljnjem postopku v zvezi s podjetjem v postopku reševanja ali katerim koli subjektom naslednikom v katerem koli nadaljnjem prenehanju.

4. Kadar organ za reševanje glavnico obveznosti ali preostali neporavnani znesek v zvezi z obveznostjo na podlagi pooblastila iz člena 42(1), točka (g), delno, ampak ne v celoti, zmanjša:

- (a) je obveznost poravnana v višini zmanjšanega zneska;
- (b) se zadevni instrument ali sporazum, ki je ustvaril prvotno obveznost, še naprej uporablja v zvezi s preostankom glavnice ali preostalim neporavnanim zneskom v zvezi z obveznostjo, ob upoštevanju kakršne koli spremembe zneska zapadlih obresti, da se odrazi zmanjšanje glavnice, in kakršne koli nadaljnje spremembe pogojev, ki jo organ za reševanje lahko sprejme z uporabo pooblastila iz člena 42(1), točka (l).

Člen 40

Odpis ali konverzija obveznosti, ki izhajajo iz izvedenih finančnih instrumentov

1. Države članice zagotovijo, da organi za reševanje izvajajo pooblastila za odpis in konverzijo v zvezi z obveznostjo, ki izhaja iz izvedenega finančnega instrumenta, le ob predčasnem prenehanju tovrstnih instrumentov s pobotom ali po njem. Organi za reševanje so ob začetku reševanja pooblašteni, da v ta namen odpovejo vse pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih oziroma izvedejo njihovo predčasno prenehanje s pobotom. Kadar je bila obveznost izključena iz uporabe instrumenta za odpis ali konverzijo na podlagi člena 35(8), organi za reševanje niso zavezani odpovedati pogodbe o izvedenem finančnem instrumentu ali izvesti njenega predčasnega prenehanja s pobotom.

2. Kadar za transakcije z izvedenimi finančnimi instrumenti velja sporazum o pobotu, organ za reševanje ali neodvisni cenilec v sklopu vrednotenja na podlagi člena 23 določi obveznost, ki izhaja iz teh transakcij, na neto osnovi v skladu s pogoji sporazuma o pobotu.

3. Organi za reševanje določijo vrednost obveznosti, ki izhajajo iz izvedenih finančnih instrumentov, v skladu z vsem naslednjim:

- (a) ustreznimi metodologijami za določanje vrednosti razredov izvedenih finančnih instrumentov, vključno s transakcijami, za katere veljajo sporazumi o pobotu;
- (b) načeli za opredelitev ustreznega trenutka, ko je treba določiti vrednost pozicije v izvedenih finančnih instrumentih;
- (c) ustreznimi metodologijami za primerjavo zmanjšanja vrednosti zaradi predčasnega prenehanja izvedenih finančnih instrumentov s pobotom in njihovega odpisa ali konverzije z zneskom izgub, ki bi pri odpisu ali konverziji bremenile tovrstne izvedene finančne instrumente.

⁽²¹⁾ Uredba (EU) 2017/1129 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o prospektu, ki se objavi ob ponudbi vrednostnih papirjev javnosti ali njihovi uvrstitvi v trgovanje na reguliranem trgu, in razveljavitvi Direktive 2003/71/ES (UL L 168, 30.6.2017, str. 12).

4. EIOPA po posvetovanju z ESMA oblikuje osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli metodologije in načela iz odstavka 3 o vrednotenju obveznosti, ki izhajajo iz izvedenih finančnih instrumentov. Pri transakcijah z izvedenimi finančnimi instrumenti, za katere se uporablja sporazum o pobotu, EIOPA upošteva metodologijo za predčasno prenehanje s pobotom iz tega sporazuma.

EIOPA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 29. julija 2027.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te direktive s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1094/2010.

Člen 41

Odprava postopkovnih ovir za odpis ali konverzijo

1. Kadar se uporabi instrument za odpis ali konverzijo, države članice po potrebi zahtevajo, da imajo subjekti iz člena 1(1), točke (a) do (e), v vsakem trenutku dovolj odobrenega osnovnega kapitala ali drugih instrumentov prvega reda, da zagotovijo, da tem podjetjem in subjektom ni onemogočeno, da izdajo zadostno količino novih delnic ali drugih lastniških instrumentov, s čimer se zagotovi, da se lahko učinkovito izvede konverzija obveznosti v delnice ali druge lastniške instrumente.

Organi za reševanje ocenijo skladnost z zahtevo iz prvega pododstavka v okviru priprave in vzdrževanja načrtov reševanja v skladu s členoma 9 in 10.

2. Države članice zagotovijo, da ni nobenih postopkovnih ovir za konverzijo obveznosti v delnice ali druge lastniške instrumente, ki obstajajo zaradi ustanovitvenih aktov družb ali njihovih statutov, vključno s predkupnimi pravicami za delničarje ali zahtevami za soglasje delničarjev k povečanju kapitala.

POGLAVJE IV

Pooblastila za reševanje

Člen 42

Splošna pooblastila

1. Države članice zagotovijo, da imajo organi za reševanje vsa potrebna pooblastila za uporabo instrumentov za reševanje za subjekte iz člena 1(1), točke (a) do (e), ki izpolnjujejo pogoje za reševanje iz člena 19(1) oziroma 20(3), kot je ustrezno. Organi za reševanje imajo zlasti naslednja pooblastila za reševanje, ki jih lahko izvajajo posamično ali v kombinaciji:

- (a) pooblastilo, da od katere koli osebe zahtevajo predložitev vseh informacij, ki jih organ za reševanje potrebuje, da se odloči o ukrepu za reševanje in ga pripravi, vključno s posodobitvami in dopolnitvami informacij, navedenih v načrtih reševanja, zahtevajo pa lahko tudi, naj se informacije pridobijo z inšpekcijskimi pregledi na kraju samem;
- (b) pooblastilo za prevzem nadzora nad podjetjem v postopku reševanja in uveljavljanje vseh pravic in pooblastil, ki jih imajo delničarji, drugi lastniki in upravni, upravljalni ali nadzorni organ podjetja v postopku reševanja;
- (c) pooblastilo za prepoved sklepanja novih zavarovalnih ali pozavarovalnih poslov ter za uvedbo postopka urejenega solventnega izteka za podjetje v postopku reševanja in za prenehanje njegovih dejavnosti;
- (d) pooblastilo, da premostitvenemu podjetju, ki je bilo za kratek čas iz člena 33(1), drugi pododstavek, te direktive ustanovljeno in je pridobilo dovoljenje, ne da bi bilo skladno z Direktivo 2009/138/ES, podelijo dovoljenje, da sklene nov zavarovalni in pozavarovalni posel ali obnovi obstoječi posel;
- (e) pooblastilo za prenos delnic ali drugih lastniških instrumentov, ki jih je izdalo podjetje v postopku reševanja;

- (f) pooblastilo za prenos pravic, sredstev ali obveznosti podjetja v postopku reševanja na drug subjekt s soglasjem tega subjekta;
- (g) pooblastilo za prestrukturiranje zavarovalnih zahtevkov ali za zmanjšanje, vključno z zmanjšanjem na nič, glavnice ali preostalega zapadlega zneska v zvezi z dolžniškimi instrumenti in kvalificiranimi obveznostmi, vključno z zavarovalnimi zahtevki, podjetja v postopku reševanja;
- (h) pooblastilo za konverzijo dolžniških instrumentov in kvalificiranih obveznosti, vključno z zavarovalnimi zahtevki, podjetja v postopku reševanja v navadne delnice ali druge lastniške instrumente subjekta iz člena 1(1), točke (a) do (e), zadevnega matičnega podjetja ali premostitvenega podjetja, na katero se prenesejo sredstva, pravice ali obveznosti subjekta iz člena 1(1), točke (a) do (e);
- (i) pooblastilo za razveljavitev dolžniških instrumentov, ki jih je izdalo podjetje v postopku reševanja, z izjemo zavarovanih obveznosti, za katere velja člen 35(5);
- (j) pooblastilo za zmanjšanje, vključno z zmanjšanjem na nič, nominalne vrednosti delnic ali drugih lastniških instrumentov podjetja v postopku reševanja in razveljavitev teh delnic ali drugih lastniških instrumentov;
- (k) pooblastilo, da od podjetja v postopku reševanja ali ustreznega matičnega podjetja zahtevajo, da izda nove delnice ali druge lastniške instrumente ali druge kapitalske instrumente, vključno s prednostnimi delnicami in pogojno zamenljivimi instrumenti;
- (l) pooblastilo za dopolnitev ali spremembo zapadlosti dolžniških instrumentov in drugih kvalificiranih obveznosti, ki jih je izdalo podjetje v postopku reševanja, ali popravek zneska obresti, ki se plačujejo za takšne instrumente in druge kvalificirane obveznosti, ali datuma zapadlosti obresti, vključno z začasno ustavitvijo plačil;
- (m) pooblastilo za izvedbo predčasnega prenehanja finančnih pogodb ali izvedenih finančnih instrumentov;
- (n) pooblastilo za odstranitev ali nadomestitev upravnega, upravljalnega ali nadzornega organa ter višjega vodstva podjetja v postopku reševanja;
- (o) pooblastilo, da od nadzornega organa zahtevajo, naj pravočasno z odstopanjem od rokov iz člena 58 Direktive 2009/138/ES oceni kupca kvalificiranega deleža.

2. Države članice zagotovijo, da se ukrepi nadzornega organa ukinejo, če bi njihovo nadaljnje izvajanje oviralo uporabo instrumentov za reševanje.

3. Države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da za organe za reševanje pri uporabi instrumentov za reševanje in izvajanju pooblastil za reševanje ne veljajo naslednje zahteve, ki bi sicer veljale na podlagi nacionalnega prava ali pogodbe ali drugače:

- (a) ob upoštevanju člena 3(8) in člena 67(1), zahteve za pridobitev dovoljenja ali soglasja javnih ali zasebnih oseb, vključno z delničarji, upniki ali imetniki polic podjetja v postopku reševanja;
- (b) pred izvajanjem pooblastila, postopkovne zahteve o obveščanju oseb, vključno z vsemi zahtevami po objavi obvestil ali prospektov ali po vložitvi ali registraciji dokumentov pri drugih organih.

Točka (b) prvega pododstavka ne posega v zahteve iz členov 63 in 65 ter zahteve glede obveščanja v okviru Unije za državne pomoči.

4. Če se za subjekt, za katerega velja člen 1(1), zaradi njegove posebne pravne oblike družbe za vzajemno zavarovanje ali zadruga ne uporablja katero od pooblastil iz odstavka 1 tega člena, države članice zagotovijo, da imajo organi za reševanje pooblastila, ki so čim bolj podobna pooblastilom iz odstavka 1 tega člena, tudi v smislu njihovega učinka.

5. Ko organi za reševanje izvajajo pooblastila iz odstavka 4, države članice zagotovijo, da se zaščitni ukrepi iz poglavja V te direktive ali zaščitni ukrepi, ki imajo enak učinek, uporabljajo za prizadete osebe, vključno z delničarji, upniki, imetniki polic in nasprotnimi strankami.

Člen 43

Dodatna pooblastila

1. Države članice zagotovijo, da imajo organi za reševanje pri izvajanju pooblastila za reševanje pooblastilo, da storijo vse od naslednjega:
 - (a) ob upoštevanju člena 60 zagotovijo, da se prenos izvede brez obveznosti ali obremenitev, ki vplivajo na prenesene finančne instrumente, pravice, sredstva ali obveznosti;
 - (b) odpravijo pravice za pridobitev dodatnih delnic ali drugih lastniških instrumentov;
 - (c) od zadevnega organa zahtevajo, naj popolnoma ali začasno prekine sprejemanje finančnih instrumentov v trgovanje na regulirani trg ali njihovo uradno kotacijo na podlagi Direktive 2001/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²²⁾;
 - (d) zagotovijo, da se prejemnik za namene vseh pravic ali obveznosti podjetja v postopku reševanja ali ukrepov, ki jih je sprejelo to podjetje, vključno z vsemi pravicami ali obveznostmi, povezanimi s sodelovanjem v infrastrukturi trga ob uporabi instrumenta prodaje poslovanja in instrumenta premostitvenega podjetja iz členov 31 in 32, obravnava tako, kot če bi bil podjetje v postopku reševanja;
 - (e) zahtevajo, da si podjetje v postopku reševanja in prejemnik zagotovita informacije in pomoč;
 - (f) razveljavijo ali spremenijo pogoje pogodbe, katere pogodbeni stranka je podjetje v postopku reševanja, ali nadomestijo prejemnika kot pogodbeno stranko;
 - (g) prenesejo vse pravice pozavarovanja, ki krijejo prenesene zavarovalne ali pozavarovalne zahtevke, brez soglasja pozavarovalnice, če organ za reševanje sredstva in obveznosti podjetja v postopku reševanja, povezane s temi pravicami pozavarovanja, v celoti ali delno prenese na drug subjekt.

Za namene prvega pododstavka, točka (a), se morebitna pravica do nadomestila, zagotovljena v skladu s to direktivo, ne šteje za obveznost ali obremenitev.

2. Organi za reševanje izvajajo pooblastila iz odstavka 1, kadar menijo, da je to ustrezno za zagotovitev učinkovitosti ukrepa za reševanje ali za uresničitev enega ali več ciljev reševanja.

3. Države članice zagotovijo, da imajo organi za reševanje pri izvajanju pooblastila za reševanje pooblastilo, da poskrbijo za kontinuiteto poslovanja, ki je potrebna, da se zagotovi učinkovitost ukrepa za reševanje in da se po potrebi zagotovi, da lahko prenesene poslovne dejavnosti upravlja prejemnik. Za kontinuiteto poslovanja se poskrbi zlasti s:

- (a) kontinuiteto pogodb, ki jih je sklenilo podjetje v postopku reševanja, tako da prejemnik prevzame pravice in obveznosti podjetja v postopku reševanja v zvezi s katerim koli finančnim instrumentom, pravico, sredstvom ali obveznostjo, ki so bili preneseni, ter izrecno ali implicitno nadomesti podjetje v postopku reševanja v vseh ustreznih pogodbenih dokumentih;
- (b) nadomestitvijo podjetja v postopku reševanja s prejemnikom v vseh pravnih postopkih v zvezi s katerim koli finančnim instrumentom, pravico, sredstvom ali obveznostjo, ki so bili preneseni.

4. Pooblastili iz odstavka 1, prvi pododstavek, točka (d), in odstavka 3, točka (b), ne vplivata na:

- (a) pravico zaposlenega v podjetju v postopku reševanja, da odpove pogodbo o zaposlitvi;
- (b) ob upoštevanju členov 49, 50 in 51, katero koli pravico pogodbene stranke, da uveljavlja pravice v skladu s pogodbo, vključno s pravico do odpovedi, kadar je do tega upravičena v skladu s pogoji pogodbe na podlagi dejanja ali opustitve dejanja s strani podjetja v postopku reševanja pred zadevnim prenosom ali s strani prejemnika po zadevnem prenosu.

⁽²²⁾ Direktiva 2001/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. maja 2001 o sprejemu vrednostnih papirjev v uradno kotacijo na borzi in o informacijah, ki jih je treba objaviti v zvezi s temi vrednostnimi papirji (UL L 184, 6.7.2001, str. 1).

Člen 44

Izredna uprava

1. Države članice zagotovijo, da lahko organi za reševanje imenujejo izrednega upravitelja, ki zamenja upravni, upravljalni ali nadzorni organ podjetja v postopku reševanja. Države članice tudi zagotovijo, da ima izredni upravitelj kvalifikacije, sposobnosti in znanje za opravljanje svojih funkcij. Države članice lahko določijo, da lahko organ za reševanje imenujejo več izrednih upraviteljev.

2. Izredni upravitelj ima vsa pooblastila delničarjev in upravnega, upravljalnega ali nadzornega organa podjetja v postopku reševanja. Navedena pooblastila izvaja pod nadzorom organa za reševanje. Organ za reševanje lahko omeji ukrepe izrednega upravitelja ali za nekatera dejanja zahteva predhodno soglasje.

Organ za reševanje javno objavi imenovanje iz odstavka 1 in z njim povezane pogoje.

3. Izredni upravitelj ima zakonsko predpisano dolžnost, da sprejme vse ukrepe, ki so potrebni za spodbujanje ciljev reševanja in izvajanje ukrepov za reševanje, ki jih sprejme organ za reševanje. V primeru neskladnosti ali nasprotja s katero koli drugo dolžnostjo upravljanja, določeno v statutu podjetja ali v nacionalnem pravu, ta zakonsko predpisana dolžnost prevlada nad takšno drugo dolžnostjo.

4. Države članice zahtevajo, da izredni upravitelj organu za reševanje, ki ga je imenoval, v rednih časovnih presledkih, ki jih določi organ za reševanje, ter ob začetku in koncu svojega mandata pripravi poročila. V teh poročilih podrobno opiše finančno stanje podjetja v postopku reševanja ter navede razloge za sprejete ukrepe.

5. Izredni upravitelj je imenovan za največ eno leto. To obdobje se lahko obnovi, če organ za reševanje ugotovi, da so pogoji za imenovanje izrednega upravitelja še vedno izpolnjeni.

6. Organ za reševanje lahko izrednega upravitelja kadar koli odpokliče.

Člen 45

Pooblastila glede zagotavljanja operativnih storitev in prostorov

1. Države članice zagotovijo, da imajo organi za reševanje pooblastilo, da od podjetja v postopku reševanja ali od katerega koli subjekta v skupini zahtevajo, da zagotovi vse operativne storitve ali prostore, ki so potrebni, da se prejemniku omogoči učinkovito upravljanje poslovnih dejavnosti, ki so bile nanj prenesene, tudi če je bil za podjetje v postopku reševanja ali relevantni subjekt v skupini uveden običajen insolvenčni postopek.

2. Države članice zagotovijo, da imajo organi za reševanje potrebna pooblastila, da poskrbijo, da lahko izvajalec ključnih storitev, ki podjetju v postopku reševanja neposredno ali posredno zagotavlja blago in storitve, to še naprej počne po sprejetju ukrepa za reševanje, kadar:

(a) so sredstva izvajalca ključnih storitev manjša od njegovih obveznosti oziroma obstajajo objektivni elementi, ki potrjujejo ugotovitev, da bo tako v bližnji prihodnosti, ali

(b) izvajalec ključnih storitev ni sposoben plačevati svojih dolgov ali drugih obveznosti, ko zapadejo, oziroma obstajajo objektivni elementi, ki potrjujejo ugotovitev, da se bo v bližnji prihodnosti znašel v takšnem položaju.

3. Države članice zagotovijo, da imajo njihovi organi za reševanje pooblastila za izvrševanje obveznosti, ki so jih na podlagi odstavka 1 organi za reševanje s sedežem v drugih državah članicah naložili subjektom v skupini s sedežem na njihovem ozemlju.

4. Operativne storitve in prostori v skladu z odstavkoma 1 in 3 se zagotovijo pod naslednjimi pogoji:

(a) kadar so bili operativne storitve in prostori podjetju v postopku reševanja zagotovljeni na podlagi sporazuma pred sprejetjem ukrepa za reševanje in za čas trajanja tega sporazuma, pod enakimi pogoji;

(b) kadar ni sporazuma ali je ta potekel, pod razumnimi pogoji.

Člen 46

Pooblastilo za izvrševanje ukrepov kriznega upravljanja s strani drugih držav članic

1. Kadar prenos delnic, drugih lastniških instrumentov ali sredstev, pravic ali obveznosti vključuje sredstva, ki se nahajajo v drugi državi članici, kot je država članica organa za reševanje, ali vključuje pravice ali obveznosti po pravu druge države članice, kot je država članica organa za reševanje, države članice zagotovijo, da prenos učinkuje v tej drugi državi članici ali na podlagi njenega prava.

2. Države članice zagotovijo organu za reševanje, ki je izvedel prenos ali ga namerava izvesti, vso razumno pomoč za zagotovitev, da se delnice ali drugi lastniški instrumenti ali sredstva, pravice ali obveznosti prenesejo na prejemnika v skladu z veljavnimi zahtevami nacionalnega prava.

3. Države članice zagotovijo, da delničarji, upniki in tretje osebe, ki jih prizadene prenos delnic, drugih lastniških instrumentov, sredstev, pravic ali obveznosti, navedenih v odstavku 1, nimajo pravice preprečiti, izpodbijati ali razveljaviti prenosa na podlagi katere koli določbe prava države članice, v kateri so sredstva, ali prava, ki ureja delnice, druge lastniške instrumente, pravice ali obveznosti.

4. Države članice zagotovijo, da se znesek glavnice kapitalskih instrumentov, dolžniških instrumentov ali drugih kvalificiranih obveznosti zmanjša ali da se te obveznosti oziroma instrumenti konvertirajo v skladu z izvajanjem pooblastil za odpis ali konverzijo s strani organa za reševanje druge države članice v zvezi s podjetjem v postopku reševanja, kadar za zadevne obveznosti ali instrumente velja naslednje:

(a) zanje velja pravo druge države članice kot je država članica organa za reševanje, ki je izvajal pooblastila za odpis ali konverzijo;

(b) dolgujejo se upnikom v državi članici, ki ni država članice organa za reševanje, ki je izvajal pooblastila za odpis ali konverzijo.

5. Države članice zagotovijo, da delničarji in upniki, ki so prizadeti zaradi izvajanja pooblastil za odpis ali konverzijo iz odstavka 4, nimajo pravice izpodbijati zmanjšanja zneska glavnice instrumenta ali obveznosti oziroma njihove konverzije na podlagi katere koli določbe prava države članice, ki ni država članica organa za reševanje, ki je izvajal pooblastila za odpis ali konverzijo.

6. Vsaka država članica zagotovi, da se v skladu s pravom države članice organa za reševanje določi vse naslednje:

(a) pravica delničarjev, upnikov in tretjih oseb, da z vložitvijo pritožbe v skladu s členom 67 izpodbijajo prenos delnic, drugih lastniških instrumentov, sredstev, pravic ali obveznosti iz odstavka 1 tega člena;

(b) pravica upnikov, da z vložitvijo pritožbe v skladu s členom 67 izpodbijajo zmanjšanje zneska glavnice ali konverzijo instrumenta ali obveznosti iz odstavka 4, točka (a) ali (b), tega člena;

(c) zaščitni ukrepi za delne prenose iz poglavja V v zvezi s sredstvi, pravicami ali obveznostmi iz odstavka 1.

Člen 47

Pooblastilo v zvezi s sredstvi, pravicami, obveznostmi, delnicami ali drugimi lastniškimi instrumenti, ki se nahajajo v tretjih državah ali jih ureja pravo tretjih držav

1. Države članice zagotovijo, da lahko v primerih, ko ukrep za reševanje vključuje ukrep, sprejet v zvezi s sredstvi, ki se nahajajo v tretji državi, ali delnicami, drugimi lastniškimi instrumenti, pravicami ali obveznostmi, ki jih ureja pravo tretje države, organi za reševanje zahtevajo, naj:

- (a) oseba, ki izvaja nadzor nad podjetjem v postopku reševanja, in prejemnik sprejmeta vse potrebno za zagotovitev, da ukrep za reševanje začne učinkovati;
- (b) oseba, ki izvaja nadzor nad podjetjem v postopku reševanja, poseduje delnice, druge lastniške instrumente, sredstva ali pravice oziroma poravna obveznosti v imenu prejemnika, dokler ukrep za reševanje ne začne učinkovati;
- (c) se razumni izdatki prejemnika, ki so dejansko nastali pri izvajanju ukrepov, zahtevanih v točkah (a) in (b), poravnajo na enega od načinov iz člena 26(5).

2. Da bi olajšale morebitne ukrepe na podlagi odstavka 1 tega člena, države članice od subjektov iz člena 1(1), točke (a) do (e), zahtevajo, naj v povezane sporazume vključijo pogodbene pogoje, na podlagi katerih delničarji, upniki ali pogodbeni stranke sporazuma, ki ustvarja obveznost, priznajo, da za obveznost lahko veljajo pooblastila za odpis ali konverzijo, ter soglašajo, da jih zavezuje vsakršno znižanje zneska glavnice ali preostalega neporavnane zneska, konverzija ali razveljavitev, ki izhaja iz izvajanja teh pooblastil s strani organa za reševanje.

Države članice zagotovijo, da lahko organi za reševanje od subjektov iz člena 1(1), točke (a) do (e), zahtevajo, da jim predložijo obrazloženo pravno mnenje neodvisnega pravnega strokovnjaka, ki potrjuje pravno izvršljivost in učinkovitost takih pogodbenih pogojev.

3. Kadar organ za reševanje oceni, da je kljub vsem potrebnim ukrepom, ki jih je oseba, ki izvaja nadzor nad podjetjem v postopku reševanja, sprejela v skladu z odstavkom 1, točka (a), zelo malo verjetno, da bo ukrep za reševanje začel učinkovati v zvezi z določenimi sredstvi, ki se nahajajo v tretji državi, ali določenimi delnicami, drugimi lastniškimi instrumenti, pravicami ali obveznostmi, ki jih ureja pravo tretje države, organ za reševanje ne izvede ukrepa za reševanje. Kadar je organ za reševanje že odredil ukrep za reševanje, je ta odreditev neveljavna v zvezi z zadevnimi sredstvi, delnicami, lastniškimi instrumenti, pravicami ali obveznostmi.

Člen 48

Izključitev nekaterih pogodbenih pogojev

1. Ukrep za preprečevanje krize ali ukrep kriznega upravljanja, sprejet v zvezi s subjektom, vključno z dogodkom, ki je neposredno povezan z izvajanjem takšnega ukrepa, se v okviru pogodbe, ki jo je sklenil zadevni subjekt, sam po sebi ne šteje za dogodek izvršitve v smislu Direktive 2002/47/ES ali za postopek zaradi nesolventnosti v smislu Direktive 98/26/ES, če se bistvene obveznosti iz pogodbe, vključno z obveznostmi plačila in izročitve ter zagotavljanjem zavarovanja s premoženjem, še naprej izpolnjujejo.

Hkrati se ukrep za preprečevanje krize ali ukrep kriznega upravljanja sam po sebi ne šteje za dogodek izvršitve v smislu Direktive 2002/47/ES ali postopek zaradi nesolventnosti v smislu Direktive 98/26/ES v okviru pogodbe, ki jo je sklenilo:

(a) hčerinsko podjetje, kadar za obveznosti iz zadevne pogodbe jamči ali jih drugače podpira matično podjetje ali kateri koli subjekt v skupini, ali

(b) kateri koli subjekt v skupini, če pogodba vsebuje klavzule o navzkrižni kršitvi obveznosti.

2. Kadar se postopki tretje države za reševanje priznajo na podlagi člena 76 ali, kadar takšnega priznanja ni, kadar tako odloči organ za reševanje, se za namene tega člena postopki tretje države za reševanje štejejo za ukrep kriznega upravljanja.

3. Če se bistvene obveznosti iz pogodbe, vključno z obveznostmi plačila in izročitve ter zagotavljanjem zavarovanja s premoženjem, še naprej izpolnjujejo, ukrep za preprečevanje krize ali ukrep kriznega upravljanja, vključno z morebitnim dogodkom, neposredno povezanim z izvajanjem takšnega ukrepa, sam po sebi ne omogoča, da bi kdor koli:

(a) uveljavljal pravice do odpovedi, mirovanja, spremembe, pobota ali poravnave, tudi v zvezi s pogodbo, ki jo je sklenilo:

(i) hčerinsko podjetje, kadar za pogodbene obveznosti jamči ali jih drugače podpira subjekt v skupini;

- (ii) kateri koli subjekt v skupini, kadar pogodba vsebuje klavzule o navzkrižni kršitvi obveznosti;
- (b) pridobil lastništvo, izvajal nadzor ali uveljavljal jamstvo nad premoženjem katerega koli zadevnega subjekta iz člena 1(1), točke (a) do (e), ali katerega koli subjekta v skupini v zvezi s pogodbo, ki vključuje klavzule o navzkrižni kršitvi obveznosti;
- (c) vplival na pogodbene pravice katerega koli zadevnega subjekta iz člena 1(1), točke (a) do (e), ali katerega koli subjekta v skupini v zvezi s pogodbo, ki vključuje klavzule o navzkrižni kršitvi obveznosti.
4. Odstavki 1, 2 in 3 ne vplivajo na pravico posameznika, da izvede ukrep iz odstavka 3, točka (a), (b) ali (c), če ta pravica izhaja iz dogodka, ki ni ukrep za preprečevanje krize ali ukrep kriznega upravljanja, ali kakršnega koli dogodka, ki je neposredno povezan z uporabo takšnega ukrepa.
5. Mirovanje ali omejitev na podlagi člena 49 ali 50 ne pomeni neizpolnitve pogodbene obveznosti za namene iz odstavkov 1 in 3 tega člena in člena 51(1).
6. Določbe iz tega člena se štejejo za prevladujoče obvezne določbe v smislu člena 9 Uredbe (ES) št. 593/2008 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²³⁾.

Člen 49

Pooblastilo za odreditev mirovanja nekaterih obvez

1. Države članice zagotovijo, da imajo organi za reševanje pooblastilo, da odredijo mirovanje katere koli obveznosti plačila ali izročitve na podlagi katere koli pogodbe, katere pogodbeni stranka je podjetje v postopku reševanja, od objave obvestila o mirovanju v skladu s členom 65(3) do polnoči delovnega dne po zadevni objavi v državi članici, kjer ima sedež organ za reševanje podjetja v postopku reševanja.
2. Obveznost plačila ali izročitve, ki bi zapadla med obdobjem mirovanja iz odstavka 1, zapade takoj po izteku tega obdobja.
3. Kadar obveznosti plačila ali izročitve podjetja v postopku reševanja na podlagi pogodbe v skladu z odstavkom 1 mirujejo, obveznosti plačila ali izročitve nasprotnih strank podjetja v postopku reševanja na podlagi te pogodbe mirujejo za isto obdobje.
4. Mirovanje na podlagi odstavka 1 se ne uporablja za obveznosti plačila in izročitve do:
- (a) sistemov in operaterjev sistemov, določenih v skladu z Direktivo 98/26/ES;
- (b) CNS, ki jim je bilo v Uniji izdano dovoljenje na podlagi člena 14 Uredbe (EU) št. 648/2012, in CNS iz tretjih držav, ki jih ESMA priznava na podlagi člena 25 navedene uredbe.
5. Organi za reševanje pri izvajanju pooblastila na podlagi tega člena upoštevajo učinek, ki bi ga lahko imelo izvajanje tega pooblastila.

Organi za reševanje določijo obseg tega pooblastila ob upoštevanju okoliščin vsakega posameznega primera.

Člen 50

Pooblastilo za omejitev uveljavljanja pravic iz naslova jamstva

1. Države članice zagotovijo, da imajo organi za reševanje pooblastilo za omejitev možnosti zavarovanih upnikov podjetja v postopku reševanja, da uveljavljajo pravice iz naslova jamstva v zvezi z vsemi sredstvi zadevnega podjetja od objave obvestila o omejitvi v skladu s členom 65(3) do polnoči delovnega dne po objavi v državi članici organa za reševanje zadevnega podjetja v postopku reševanja.

⁽²³⁾ Uredba (ES) št. 593/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 o pravu, ki se uporablja za pogodbeno obligacijska razmerja (Rim I) (UL L 177, 4.7.2008, str. 6).

2. Omejitev na podlagi odstavka 1 se ne uporablja za:
 - (a) pravice iz naslova jamstva sistemov ali operaterjev sistemov, določenih za namene Direktive 98/26/ES;
 - (b) CNS, ki jim je bilo v Uniji izdano dovoljenje na podlagi člena 14 Uredbe (EU) št. 648/2012, in CNS iz tretjih držav, ki jih ESMA priznava na podlagi člena 25 navedene uredbe.
3. Kadar se uporablja člen 62, organi za reševanje zagotovijo, da se vse omejitve, uvedene na podlagi pooblastila iz odstavka 1 tega člena, dosledno uporabljajo za vse subjekte v skupini, v zvezi s katerimi je sprejet ukrep za reševanje.

Člen 51

Pooblastilo za odreditev začasnega mirovanja pravic do odpovedi

1. Države članice zagotovijo, da organi za reševanje lahko odredijo mirovanje pravic do odpovedi, ki jih ima katera koli pogodbeni stranka podjetja v postopku reševanja, od objave obvestila v skladu s členom 65(3) do polnoči delovnega dne po objavi v državi članici organa za reševanje zadevnega podjetja v postopku reševanja, pod pogojem, da se obveznosti plačila in izročitve ter zagotavljanje zavarovanja s premoženjem še naprej izpolnjujejo.
2. Države članice zagotovijo, da lahko organi za reševanje odredijo mirovanje pravic do odpovedi, ki jih ima katera koli pogodbeni stranka hčerinskega podjetja v postopku reševanja, v katerem koli od naslednjih primerov:
 - (a) za obveznosti na podlagi zadevne pogodbe jamči ali jih drugače podpira podjetje v postopku reševanja;
 - (b) pravice do odpovedi na podlagi zadevne pogodbe temeljijo izključno na insolventnosti ali finančnem stanju podjetja v postopku reševanja;
 - (c) glede pooblastila za prenos, ki se izvaja ali se lahko izvaja v zvezi s podjetjem v postopku reševanja:
 - (i) so bila ali bi lahko bila vsa sredstva in obveznosti hčerinskega podjetja v zvezi z navedeno pogodbo bodisi prenesena na prejemnika in jih je ta prevzel ali bi jih lahko prevzel ali
 - (ii) organ za reševanje na kak drug način zagotovi ustrezno zaščito teh obveznosti.

Mirovanje pravic do odpovedi učinkuje od objave obvestila v skladu s členom 65(3) do polnoči delovnega dne po objavi v državi članici, kjer ima sedež hčerinsko podjetje v postopku reševanja.

3. Mirovanje iz odstavka 1 ali 2 ne velja za:
 - (a) sisteme ali operaterje sistemov, določene za namene Direktive 98/26/ES, ali
 - (b) CNS, ki jim je bilo v Uniji izdano dovoljenje na podlagi člena 14 Uredbe (EU) št. 648/2012, in CNS iz tretjih držav, ki jih ESMA priznava na podlagi člena 25 navedene uredbe.
4. Oseba lahko uveljavlja pravico do odpovedi v skladu s pogodbo pred koncem obdobja iz odstavka 1 ali 2, kadar prejme obvestilo organa za reševanje, da pravice in obveznosti, ki jih zajema pogodba, ne bodo:
 - (a) prenesene na drug subjekt ali
 - (b) odpisane ali konvertirane v skladu s členom 35(1), točka (a).
5. Kadar organ za reševanje izvaja pooblastilo iz odstavka 1 ali 2 tega člena za odreditev mirovanja pravic do odpovedi in kadar ni bilo izdano obvestilo na podlagi odstavka 4 tega člena, se zadevne pravice do odpovedi lahko ob upoštevanju člena 48 uveljavljajo ob izteku obdobja mirovanja, kot sledi:

- (a) kadar so bile pravice in obveznosti, ki jih zajema pogodba, prenesene na drug subjekt, nasprotna stranka lahko uveljavlja te pravice do odpovedi v skladu s pogoji zadevne pogodbe izključno v primeru morebitnega nadaljujočega se ali poznejšega dogodka izvršitve s strani prejemnika;
- (b) kadar pravice in obveznosti, ki jih zajema pogodba, ostanejo pri podjetju v postopku reševanja ter organ za reševanje v zvezi z zadevno pogodbo ni uporabil instrumenta za odpis ali konverzijo za namen iz člena 35(1), točka (a), lahko nasprotna stranka ob izteku mirovanja iz odstavka 1 tega člena uveljavlja pravice do odpovedi v skladu s pogoji zadevne pogodbe.

Člen 52

Pogodbeno priznanje pooblastil za odreditev mirovanja v primeru reševanja

1. Države članice od subjektov iz člena 1(1), točke (a) do (e), zahtevajo, da v vse finančne pogodbe, ki jih sklenejo in ki jih ureja pravo tretje države, vključijo pogoje, na podlagi katerih pogodbene stranke priznavajo, da lahko organ za reševanje v zvezi s temi pogodbami izvaja pooblastila za odreditev mirovanja pravic in obveznosti na podlagi členov 49, 50 in 51 ali za njihovo omejitev ter da zanje veljajo zahteve iz člena 48.
2. Države članice lahko tudi zahtevajo, da končna matična podjetja zagotovijo, da njihova hčerinska podjetja v tretjih državah, ki so subjekti iz člena 1(1), točke (a) do (e), v finančne pogodbe iz odstavka 1 vključijo pogoje, s katerimi izključijo, da bi lahko bilo izvajanje pooblastila organa za reševanje za odreditev mirovanja pravic in obveznosti končnega matičnega podjetja ali za njihovo omejitev v skladu z odstavkom 1 veljaven razlog za predčasno odpoved, mirovanje, spremembo, pobot, izvedbo poravnave ali uveljavljanje pravic iz naslova jamstva v zvezi s temi pogodbami.
3. Odstavek 1 se uporablja za vse finančne pogodbe, ki:
 - (a) ustvarijo novo obveznost ali bistveno spreminjajo veljavno obveznost po začetku veljavnosti določb, sprejetih na nacionalni ravni za prenos tega člena;
 - (b) zagotavljajo eno ali več pravic do odpovedi ali možnost uveljavljanja pravic iz naslova jamstva, za katere bi se uporabljal člen 48, 49, 50 ali 51, če bi finančno pogodbo urejalo pravo države članice.
4. Dejstvo, da subjekt iz člena 1(1), točke (a) do (e), v svoje finančne pogodbe ne vključi pogodbenih pogojev iz odstavka 1 tega člena, organu za reševanje ne preprečuje izvajanja pooblastil iz člena 48, 49, 50 ali 51 v zvezi z zadevnimi finančnimi pogodbami.
5. EIOPA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se opredeli vsebina pogodbenih pogojev iz odstavka 1, pri čemer upošteva različne poslovne modele v njih navedenih subjektov.

EIOPA te osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do 29. julija 2027.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te direktive s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1094/2010.

Člen 53

Pooblastilo za odreditev začasnega mirovanja pravic do unovčenja

1. Države članice zagotovijo, da imajo organi za reševanje pooblastilo, da začasno omejijo pravice imetnikov polic do unovčenja, ali odredijo njihovo mirovanje, v zvezi s pogodbami o življenjskem zavarovanju, ki jih sklene podjetje v postopku reševanja, pod pogojem, da se še naprej izpolnjujejo bistvene obveznosti iz zadevnih pogodb, zlasti obveznosti plačila v korist imetnikov polic, upravičencev ali oškodovancev.
2. Pooblastilo iz odstavka 1 se uporablja le, dokler je to potrebno za lažjo uporabo enega ali več instrumentov za reševanje. To pooblastilo velja za obdobje, določeno v obvestilu o mirovanju, objavljenem v skladu s členom 65(3).

Člen 54

Izvajanje pooblastil za reševanje

1. Države članice zagotovijo, da lahko organi za reševanje izvajajo nadzor nad podjetjem v postopku reševanja, tako da:
 - (a) upravljajo in opravljajo dejavnosti in storitve podjetja v postopku reševanja z vsemi pooblastili njegovih delničarjev ter upravnega, upravljalnega ali nadzornega organa;
 - (b) upravljajo in odtujijo sredstva in premoženje podjetja v postopku reševanja.

Nadzor iz prvega pododstavka lahko neposredno izvaja organ za reševanje ali posredno oseba ali osebe, ki jih je imenoval organ za reševanje. Države članice zagotovijo, da glasovalnih pravic, ki izhajajo iz delnic ali drugih lastniških instrumentov podjetja v postopku reševanja, v obdobju reševanja ni mogoče uveljavljati.

2. Države članice zagotovijo, da lahko organi za reševanje sprejmejo ukrep za reševanje z izvršilno odredbo v skladu z nacionalnimi upravnimi pristojnostmi in postopki, ne da bi izvajali nadzor nad podjetjem v postopku reševanja, pri čemer velja pravica do pritožbe iz člena 67.
3. Organi za reševanje v vsakem posameznem primeru odločijo, ali je primerno izvesti ukrep za reševanje s sredstvi, navedenimi v odstavku 1 ali odstavku 2, ob upoštevanju ciljev reševanja in splošnih načel, ki urejajo reševanje in so določeni v členu 22, posebnih okoliščin zadevnega podjetja v postopku reševanja ter potrebe, da se omogoči učinkovito reševanje čezmejnih skupin.
4. Organi za reševanje se po nacionalnem pravu ne štejejo za direktorje v senci ali dejanske direktorje.

POGLAVJE V

Zaščitni ukrepi

Člen 55

Obravnavanje delničarjev, imetnikov polic, upravičencev, vložnikov škodnih zahtevkov in drugih upnikov v primeru delnih prenosov in uporabe instrumenta za odpis ali konverzijo

1. Države članice zagotovijo, da v primeru, ko se uporabi en ali več instrumentov za reševanje, razen v primeru, kot je opisan v odstavku 2 tega člena, in organi za reševanje prenesejo le dele pravic, sredstev in obveznosti podjetja v postopku reševanja, delničarji, imetniki polic, upravičenci, vložniki škodnih zahtevkov in drugi upniki, katerih terjatve niso bile prenesene, prejmejo za poravnavo svojih terjatev najmanj toliko, kot bi prejeli, če bi podjetje v postopku reševanja prenehalo delovati po običajnem insolvenčnem postopku v času, ko je bila sprejeta odločitev iz člena 64.
2. Države članice zagotovijo, da v primeru, ko se uporabi en ali več instrumentov za reševanje in organi za reševanje uporabijo instrument za odpis ali konverzijo, delničarji, imetniki polic, upravičenci, vložniki škodnih zahtevkov in drugi upniki, katerih terjatve so bile odpisane ali konvertirane v lastniški kapital, ne utrpijo večjih izgub, kot bi jih utrpeli, če bi podjetje v postopku reševanja prenehalo delovati po običajnem insolvenčnem postopku v trenutku, ko je bila sprejeta odločitev iz člena 64.

Člen 56

Vrednotenje razlik pri obravnavi

1. Za namene ocenjevanja, ali bi bili delničarji, imetniki polic, upravičenci, vložniki škodnih zahtevkov in drugi upniki deležni boljše obravnave, če bi bil za podjetje v postopku reševanja uveden običajen insolvenčni postopek, države članice zagotovijo, da neodvisna oseba izvede vrednotenje čim prej po izvedenem ukrepu ali ukrepih za reševanje. To vrednotenje je ločeno od vrednotenja, opravljenega na podlagi člena 23.
2. Pri vrednotenju iz odstavka 1 se določi:
 - (a) obravnavo, ki bi jo bili delničarji, imetniki polic, upravičenci, vložniki škodnih zahtevkov in drugi upniki ali relevantne zavarovalne jamstvene sheme deležni, če bi bil za podjetje v postopku reševanja, v zvezi s katerim se je izvedel en ali več ukrepov za reševanje, uveden običajen insolvenčni postopek v času, ko je bila sprejeta odločitev iz člena 64;
 - (b) dejansko obravnavo, ki so je bili delničarji, imetniki polic, upravičenci, vložniki škodnih zahtevkov in drugi upniki deležni pri reševanju podjetja v postopku reševanja;
 - (c) ali obstaja kakršna koli razlika med obravnavo iz točke (a) in obravnavo iz točke (b).
3. Pri vrednotenju se:
 - (a) predpostavlja, da bi bil za podjetje v postopku reševanja, v zvezi s katerim se je izvedel en ali več ukrepov za reševanje, uveden običajen insolvenčni postopek v času, ko je bila sprejeta odločitev iz člena 64;
 - (b) predpostavlja, da ukrep ali ukrepi za reševanje niso bili izvedeni;
 - (c) upošteva ekonomsko razumno oceno nadomestitvenih stroškov, vključno s posredniškimi provizijami in provizijami za prekinitve, že kupljenih polic za ustrezne skupine imetnikov polic v času, ko je bila sprejeta odločitev iz člena 64;
 - (d) ne upošteva morebitna izredna javnofinančna pomoč podjetju v postopku reševanja.
4. EIOPA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli metodologijo za izvedbo vrednotenja iz tega člena, zlasti metodologijo za ocenjevanje obravnave, ki bi jo bili deležni delničarji, imetniki polic, upravičenci, vložniki škodnih zahtevkov in drugi upniki, če bi bil za podjetje v postopku reševanja uveden insolvenčni postopek v času, ko je bila sprejeta odločitev iz člena 64, ter metodologijo za oceno nadomestnih stroškov.

EIOPA te osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do 29. julija 2027.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te direktive s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1094/2010.

Člen 57

Zaščitni ukrep za delničarje, imetnike polic, upravičence, vložnike škodnih zahtevkov in druge upnike

Kadar se pri vrednotenju, opravljenem na podlagi člena 56, ugotovi, da ima kateri koli delničar, imetnik police, upravičenec, vložnik škodnega zahtevka ali drug upnik iz člena 55 ali, kadar je ustrezno, zavarovalna jamstvena shema v skladu z veljavnim nacionalnim pravom večje izgube, kot bi jih imela pri prenehanju v skladu z običajnim insolvenčnim postopkom, države članice zagotovijo, da je upravičena do plačila razlike.

Člen 58

Zaščitni ukrep za nasprotne stranke pri delnih prenosih

1. Države članice zagotovijo ustrezno varstvo naslednjih dogovorov in nasprotnih strank v naslednjih dogovorih:
 - (a) dogovorih o jamstvu, po katerih ima oseba iz naslova jamstva dejansko ali pogojno pravico do sredstev ali pravic, ki se prenašajo, ne glede na to, ali je ta pravica zavarovana z določenimi pravicami na sredstvih ali s pravico do obremenitve osnovnih sredstev oziroma podobnim dogovorom;
 - (b) dogovorih o prenosu lastniške pravice na finančnih zavarovanjih, po katerih se premoženje, s katerim se zavaruje ali krije izvedba določenih obveznosti, zagotovi s prenosom popolnega lastništva sredstev z dajalca zavarovanja na prejemnika zavarovanja ob pogojih, ki določajo, da prejemnik zavarovanja v primeru izpolnitve navedenih določenih obveznosti sredstva prenese nazaj;
 - (c) dogovorih o poravnavi, po katerih se lahko dva ali več zahtevkov ali obveznosti, ki si jih medsebojno dolgujeta podjetje v postopku reševanja in nasprotna stranka, med sabo poravnajo;
 - (d) dogovorih o pobotu;
 - (e) življenjskih zavarovanjih z naložbenim tveganjem ali drugih omejenih portfeljih;
 - (f) pozavarovalnih sporazumih;
 - (g) strukturiranih finančnih dogovorih, vključno z listinjenjem in instrumenti, ki se uporabljajo za zavarovanje pred tveganjem, ki so sestavni del sklada za kritje in so v skladu z nacionalnim pravom zavarovani ter vključujejo podelitev in posedovanje jamstva s strani stranke v dogovoru ali skrbnika, zastopnika ali pooblaščenca.

Oblika varstva, ki je primerna za razrede dogovorov iz prvega pododstavka, točke (a) do (g), se izbere v skladu s členi 59 do 62.

2. Države članice zagotovijo, da se varstvo iz odstavka 1 uporablja v naslednjih okoliščinah:
 - (a) organ za reševanje prenese del, vendar ne vseh, sredstev, pravic ali obveznosti podjetja v postopku reševanja na drug subjekt ali, pri uporabi instrumenta za reševanje, s premostitvenega podjetja ali nosilca upravljanja sredstev in obveznosti na drugo osebo;
 - (b) organ za reševanje izvaja pooblastila iz člena 43(1), točka (f).
3. Zahteva iz odstavka 1 velja ne glede na število strank v dogovoru in ne glede na to, ali dogovori:
 - (a) nastanejo s pogodbo, skrbništvom ali drugače ali samodejno po samem zakonu;
 - (b) nastanejo po pravu druge države članice ali tretje države oziroma jih to v celoti ali delno ureja.

Člen 59

Varstvo dogovorov o prenosu lastniške pravice na finančnih zavarovanjih, dogovorov o poravnavi in o pobotu ter pozavarovalnih sporazumov

1. Države članice zagotovijo ustrezno varstvo dogovorov o prenosu lastniške pravice na finančnih zavarovanjih, dogovorov o poravnavi in o pobotu ter pozavarovalnih sporazumov, da se prepreči prenos dela, vendar ne vseh, pravic in obveznosti, ki so varovane z dogovorom o prenosu lastniške pravice na finančnih zavarovanjih, dogovorom o poravnavi, dogovorom o pobotu ali pozavarovalno pogodbo med podjetjem v postopku reševanja in drugo osebo, ter sprememba ali

prenehanje pravic in obveznosti, ki so varovane s takšnim dogovorom o prenosu lastniške pravice na finančnih zavarovanjih, dogovorom o poravnavi, dogovorom o pobotu ali pozavarovalno pogodbo, z uporabo dodatnih pooblastil.

Za namene prvega pododstavka se šteje, da so pravice in obveznosti varovane s takšnim dogovorom o prenosu lastniške pravice na finančnih zavarovanjih, dogovorom o poravnavi, dogovorom o pobotu ali pozavarovalno pogodbo, kadar so stranke dogovora ali pogodbe upravičene do poravnave ali pobota navedenih pravic in obveznosti.

2. Ne glede na odstavek 1 lahko organi za reševanje, kadar je to potrebno za boljšo zaščito imetnikov polic z zagotovitvijo, da prenesene zavarovalne police še naprej izpolnjujejo ustrezne pravne zahteve glede obveznih minimalnih ravni kritja po veljavnem nacionalnem pravu, prenesejo tiste portfelje pogodb, ki so del dogovorov in sporazumov iz odstavka 1, ne da bi prenesli druga sredstva, pravice in obveznosti, ki so del istih dogovorov in sporazumov, ter lahko prenesejo, spremenijo ali ukinejo ta sredstva, pravice in druge obveznosti, ne da bi prenesli portfelje pogodb.

Člen 60

Varstvo dogovorov o jamstvu

1. Države članice zagotovijo ustrezno varstvo za obveznosti, ki so zavarovane z dogovorom o jamstvu, da se prepreči kar koli od naslednjega:

- (a) prenos premoženja, s katerim je obveznost zavarovana, razen če se prenese tudi navedena obveznost in upravičenje iz zavarovanja;
- (b) prenos zavarovane obveznosti, razen če se prenese tudi upravičenje iz zavarovanja;
- (c) prenos upravičenja iz zavarovanja, razen če se prenese tudi zavarovana obveznost;
- (d) sprememba ali prenehanje dogovora o jamstvu z uporabo dodatnih pooblastil, če obveznost zaradi navedene spremembe ali prenehanja ne bi bila več zavarovana.

2. Ne glede na odstavek 1 lahko organi za reševanje, kadar je to potrebno za boljšo zaščito imetnikov polic z zagotovitvijo, da prenesene zavarovalne police še naprej izpolnjujejo ustrezne pravne zahteve glede obveznih minimalnih ravni kritja po veljavnem nacionalnem pravu, prenesejo tiste portfelje pogodb, ki so del dogovorov iz odstavka 1, ne da bi prenesli druga sredstva, pravice in obveznosti, ki so del istih dogovorov, ter lahko prenesejo, spremenijo ali ukinejo ta sredstva, pravice in druge obveznosti, ne da bi prenesli portfelje pogodb.

Člen 61

Varstvo strukturiranih finančnih dogovorov in drugih omejenih portfeljev

1. Države članice zagotovijo ustrezno varstvo strukturiranih finančnih dogovorov ali drugih omejenih portfeljev, vključno z dogovori iz člena 58(1), točki (e) in (g), da se prepreči kar koli od naslednjega:

- (a) prenos dela, vendar ne vseh, sredstev, pravic in obveznosti, ki predstavljajo strukturiran finančni dogovor ali druge omejene portfelje oziroma del enega ali drugega, vključno z dogovori iz člena 58(1), točki (e) in (g), katerih stranka je podjetje v postopku reševanja;
- (b) prenehanje ali sprememba sredstev, pravic in obveznosti, ki predstavljajo strukturiran finančni dogovor ali druge omejene portfelje oziroma del enega ali drugega, vključno z dogovori iz člena 58(1), točki (e) in (g), katerih stranka je podjetje v postopku reševanja.

2. Ne glede na odstavek 1 lahko organ za reševanje, kadar je to potrebno za boljše doseganje ciljev reševanja iz člena 18 in zlasti za zagotovitev boljše zaščite imetnikov polic, prenese, spremeni ali ukine sredstva, pravice ali obveznosti, ki so del istega dogovora.

Člen 62

Delni prenos: varstvo sistemov trgovanja, klirinških sistemov in sistemov poravnave

1. Države članice zagotovijo, da uporaba instrumenta za reševanje ne vpliva na delovanje sistemov in pravila sistemov iz Direktive 98/26/ES, kadar organ za reševanje stori kar koli od naslednjega:
 - (a) prenese del, vendar ne vseh, sredstev, pravic ali obveznosti podjetja v postopku reševanja na drug subjekt;
 - (b) uporabi dodatna pooblastila iz člena 43 za razveljavitev ali spremembo pogojev pogodbe, katere pogodbeni stranka je podjetje v postopku reševanja, ali za nadomestitev prejemnika kot pogodbene stranke.
2. Prenos, razveljavitev ali sprememba iz odstavka 1 tega člena ne:
 - (a) povzroči preklica prenosnega naloga v nasprotju s členom 5 Direktive 98/26/ES;
 - (b) spremeni ali izniči izvršljivosti prenosnih nalogov in medsebojnih pobotov, kot se zahteva v členih 3 in 5 Direktive 98/26/ES, uporabe sredstev, vrednostnih papirjev ali kreditnih zmogljivosti, kot se zahteva v členu 4 navedene direktive, ali zaščite dodatnega jamstva, kot se zahteva v členu 9 navedene direktive.

POGLAVJE VI

Postopkovne obveznosti

Člen 63

Zahteve glede uradnih obvestil

1. Države članice zahtevajo, da upravni, upravljalni ali nadzorni organ subjekta iz člena 1(1), točke (a) do (e), uradno obvesti nadzorni organ, če meni, da subjekt iz člena 1(1), točke (a) do (e), propada ali bo verjetno propadel v smislu člena 19(4).
2. Nadzorni organi obvestijo zadevne organe za reševanje o:
 - (a) vseh uradnih obvestilih, prejetih na podlagi odstavka 1 tega člena, na podlagi člena 136, člena 138(1) in člena 139(1) Direktive 2009/138/ES;
 - (b) vseh ukrepov, za katere nadzorni organ zahteva, da jih subjekt iz člena 1(1), točke (a) do (e), sprejme na podlagi izvajanja pooblastil, ki jih ima na podlagi člena 15 ali 16 te direktive ter na podlagi člena 136a, člena 137, člena 138(3) in (5), člena 139(3) ter členov 140, 141 in 144 Direktive 2009/138/ES;
 - (c) vsakem podaljšanju obdobja sanacije na podlagi člena 138(4) Direktive 2009/138/ES.

Nadzorni organi organom za reševanje predložijo tudi kopijo načrta sanacije, ki ga je subjekt iz člena 1(1), točke (a) do (e), te direktive, predložil na podlagi člena 138(2) Direktive 2009/138/ES, kopijo finančnega načrta, ki ga je predložil subjekt iz člena 1(1), točke (a) do (e), te direktive na podlagi člena 139(2) Direktive 2009/138/ES, in mnenje nadzornih organov o teh dokumentih, kot je ustrezno.
3. Nadzorni organ ali organ za reševanje, ki ugotovi, da so v zvezi s subjektom iz člena 1(1), točke (a) do (e), izpolnjeni pogoji iz člena 19(1), točki (a) in (b), to ugotovitev brez odlašanja sporoči naslednjim organom, če ne gre za isti organ:
 - (a) organu za reševanje za zadevni subjekt;
 - (b) nadzornemu organu za zadevni subjekt;
 - (c) nadzornemu organu katere koli države članice, v kateri zadevni subjekt opravlja pomembne čezmejne dejavnosti;

- (d) organu za reševanje katere koli države članice, v kateri zadevni subjekt opravlja pomembne čezmejne dejavnosti;
- (e) zavarovalni jamstveni shemi, s katero je povezan zadevni subjekt, kadar je to ustrezno in potrebno zaradi opravljanja funkcij zavarovalne jamstvene sheme;
- (f) po potrebi organu za reševanje, pristojnemu na ravni skupine;
- (g) pristojnemu ministrstvu;
- (h) po potrebi nadzorniku skupine;
- (i) Evropskemu odboru za sistemska tveganja in imenovanemu nacionalnemu makrobonitetnemu organu;
- (j) kadar je subjekt del finančnega konglomerata, ustreznemu organu za reševanje, določenemu v skladu s členom 3 Direktive 2014/59/EU, in ustreznemu pristojnemu organu v smislu Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁽²⁴⁾ in Uredbe (EU) št. 575/2013.

Člen 64

Odločitev organa za reševanje

1. Organ za reševanje po prejemu sporočila nadzornega organa na podlagi člena 63(3) ali na lastno pobudo ugotovi, ali so v zvezi z zadevnim subjektom iz člena 1(1), točke (a) do (e), izpolnjeni pogoji iz člena 19(1) ali člena 20(3).
2. V odločitvi, ali naj se ukrepi za reševanje v zvezi s subjektom iz člena 1(1), točke (a) do (e), sprejmejo ali ne, so navedeni razlogi zanj.

Kadar se sprejme odločitev o sprejetju ukrepa za reševanje, so vanjo vključene tudi naslednje informacije: ukrep za reševanje in po potrebi odločitev, da se zaprosi za prenehanje, imenovanje upravitelja ali drug ukrep v okviru veljavnega običajnega insolvenčnega postopka ali, ob upoštevanju člena 26(7), drugi ukrepi za reševanje na podlagi nacionalnega prava.

Člen 65

Postopkovne obveznosti organov za reševanje

1. Države članice zagotovijo, da organi za reševanje po sprejetju ukrepa za reševanje takoj, ko je to razumno izvedljivo, izpolnijo zahteve iz odstavkov 2 in 3.
2. Organi za reševanje o ukrepu za reševanje iz odstavka 1 obvestijo podjetje v postopku reševanja in naslednje organe, če ne gre za isti organ:
 - (a) nadzorni organ za podjetje v postopku reševanja;
 - (b) nadzorni organ katere koli podružnice podjetja v postopku reševanja;
 - (c) centralno banko države članice, v kateri ima podjetje v postopku reševanja sedež;
 - (d) po potrebi zavarovalno jamstveno shemo, s katero je povezano podjetje v postopku reševanja;
 - (e) po potrebi organ za reševanje, pristojen na ravni skupine;
 - (f) pristojno ministrstvo;
 - (g) po potrebi nadzorni organ za reševanje, pristojen na ravni skupine;

⁽²⁴⁾ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

- (h) Evropski odbor za sistemska tveganja in imenovani nacionalni makrobonitetni organ;
- (i) Komisijo, Evropsko centralno banko, EIOPA, ESMA in EBA;
- (j) kadar je podjetje v postopku reševanja institucija, kot je opredeljena v členu 2, točka (b), Direktive 98/26/ES, upravljavce sistemov, v katere je vključena;
- (k) kadar je podjetje v postopku reševanja del finančnega konglomerata, ustrezen organ za reševanje, določen v skladu s členom 3 Direktive 2014/59/EU, in ustrezni pristojni organu v smislu Direktive 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 575/2013.

3. Organ za reševanje objavi ali zagotovi objavo kopije odredbe ali instrumenta, na podlagi katerega je sprejet ukrep za reševanje, ali obvestila s povzetkom učinkov ukrepa za reševanje, vključno z učinki na imetnike polic, in po potrebi pogoje in obdobje mirovanja ali omejitve iz členov 49, 50 in 51, na naslednje načine:

- (a) na svojem uradnem spletišču;
- (b) na spletišču nadzornega organa, če ta ni organ za reševanje, in na spletišču EIOPA;
- (c) na spletišču podjetja v postopku reševanja;
- (d) kadar so delnice, drugi lastniški instrumenti ali dolžniški instrumenti podjetja v postopku reševanja sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu, na načine, ki se uporabljajo za razkritje predpisanih informacij v zvezi z zadevnim podjetjem v postopku reševanja v skladu s členom 21(1) Direktive 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁵⁾.

4. Kadar delnice, lastniški instrumenti ali dolžniški instrumenti niso sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu, organ za reševanje zagotovi, da se dokumenti, ki dokazujejo instrumente iz odstavka 3, pošljejo delničarjem in upnikom podjetja v postopku reševanja, znanim prek registrov ali podatkovnih zbirk podjetja v postopku reševanja, ki so na voljo organu za reševanje.

Člen 66

Zaupnost

1. Države članice zagotovijo, da so zahteve o varovanju poslovnih skrivnosti zavezujoče za naslednje osebe in organe ter da nihče od njih ne razkrije zaupnih informacij:

- (a) organe za reševanje;
- (b) nadzorne organe in EIOPA;
- (c) pristojna ministrstva;
- (d) izredne upravitelje, imenovane v skladu s členom 44 te direktive;
- (e) potencialne prevzemnike, s katerimi navežejo stik nadzorni organi ali jih povabijo organi za reševanje, ne glede na to, ali sta bila stik ali povabilo izvedena kot priprava na uporabo instrumenta prodaje poslovanja in ali je bil rezultat povabila prevzem;
- (f) revizorje, računovodje, pravne in strokovne svetovalce, cenilce in druge izvedence, ki neposredno ali posredno sodelujejo z organi za reševanje, nadzornimi organi, pristojnimi ministrstvi ali potencialnimi prevzemniki iz točke (e);
- (g) organe, ki upravljajo zavarovalne jamstvene sheme;

⁽²⁵⁾ Direktiva 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 2004 o uskladitvi zahtev v zvezi s preglednostjo informacij o izdajateljih, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu, in o spremembah Direktive 2001/34/ES (UL L 390, 31.12.2004, str. 38).

- (h) organ, ki je odgovoren za sheme financiranja;
 - (i) centralne banke in druge organe, vključene v postopek reševanja;
 - (j) premostitveno podjetje ali nosilca upravljanja sredstev in obveznosti;
 - (k) vse druge osebe, ki neposredno ali posredno, stalno ali občasno, zagotavljajo ali so zagotavljale storitve osebam iz točk (a) do (j);
 - (l) višje vodstvo, člane upravnega, upravljalnega in nadzornega odbora ter zaposlene organov ali subjektov iz točk (a) do (j) pred, med in po njihovem imenovanju.
- (m) ustrezen organ za reševanje, določen v skladu s členom 3 Direktive 2014/59/EU, in pristojni organ v smislu Uredbe (EU) št. 575/2013.

2. Brez poseganja v splošnost zahtev iz odstavka 1 države članice zagotovijo, da se osebam iz odstavka 1 prepove razkritje zaupnih informacij, ki so jih prejele med opravljanjem svojih poklicnih dejavnosti ali od nadzornega organa ali organa za reševanje v povezavi z njegovimi funkcijami, kateri koli osebi ali organu, razen v naslednjih primerih:

- (a) razkritje se izvede pri opravljanju njihovih funkcij iz te direktive;
- (b) razkritje se izvede v obliki povzetka ali v zbirni obliki tako, da ni mogoče identificirati posameznih subjektov iz člena 1(1), točke (a) do (e);
- (c) razkritje se izvede z izrecnim predhodnim soglasjem organa ali subjekta iz člena 1(1), točke (a) do (e), ki je zagotovil informacije.

Države članice zagotovijo, da osebe iz odstavka 1 ocenijo možne učinke razkritja informacij na javni interes, kar zadeva finančno, denarno ali gospodarsko politiko, na poslovne interese fizičnih in pravnih oseb, na namene pregledov, na preiskave in na revizije.

Postopek ocenjevanja učinkov iz drugega pododstavka vključuje posebno oceno učinkov katerega koli razkritja vsebin in podrobnosti preventivnih načrtov sanacije in načrtov reševanja iz členov 5, 7, 9, 10 in 12 ter rezultat vseh ocen, izvedenih na podlagi členov 6, 8 in 13.

Države članice zagotovijo, da v primeru kršitve tega člena za vse osebe ali subjekte iz odstavka 1 velja civilna odgovornost.

3. Države članice zagotovijo, da imajo osebe iz odstavka 1, točke (a), (b), (c), (g), (i) in (j), vzpostavljena notranja pravila za zagotovitev skladnosti z zahtevami glede zaupnosti iz odstavkov 1 in 2, vključno s pravili za zagotavljanje tajnosti informacij med osebami, ki so neposredno vključene v postopek reševanja.

4. Odstavki 1 do 3 tega člena ne preprečujejo:

- (a) zaposlenim in strokovnjakom organov ali subjektov iz odstavka 1, točke (a) do (i), da bi si med seboj izmenjevali informacije znotraj posameznega organa ali subjekta,
- (b) organom za reševanje in nadzornim organom, vključno z njihovimi zaposlenimi in strokovnjaki, da bi izmenjevali informacije med seboj in z drugimi organi za reševanje v Uniji, drugimi nadzornimi organi v Uniji, pristojnimi ministrstvi, centralnimi bankami, zavarovalnimi jamstvenimi shemami, organi, odgovornimi za običajne insolvenčne postopke, organi, odgovornimi za ohranjanje stabilnosti finančnega sistema v državah članicah z uporabo makrobonitetnih pravil, osebami, odgovornimi za izvajanje obveznih revizij računovodskih izkazov, EIOPA, ali, ob upoštevanju člena 80, organi tretjih držav, ki opravljajo funkcije, enakovredne funkcijam organov za reševanje, ali, ob izpolnjevanju strogih zahtev glede zaupnosti, potencialnim prevzemnikom za namene načrtovanja ali izvajanja ukrepa za reševanje;
- (c) izmenjave informacij med organi za reševanje in davčnimi organi v isti državi članici, kolikor takšne izmenjave dopušča nacionalno pravo; kadar zadevne informacije izvirajo iz druge države članice, se izmenjujejo le z izrecnim soglasjem organa, od katerega izvirajo.

5. Države članice lahko odobrijo izmenjavo informacij s katerimi koli od naslednjih:
- (a) ob izpolnjevanju strogih zahtev v zvezi z zaupnostjo, vsako drugo osebo, kadar je to potrebno za načrtovanje ali izvajanje ukrepa za reševanje;
 - (b) parlamentarnimi preiskovalnimi komisijami v zadevni državi članici, računskim sodiščem v zadevni državi članici in drugimi subjekti, ki vodijo preiskave v zadevni državi članici, pod ustreznimi pogoji;
 - (c) nacionalnimi organi, odgovornimi za nadzor plačilnih sistemov, organi, odgovornimi za običajne insolvenčne postopke, organi, ki jim je zaupana javna dolžnost nadzora drugih subjektov finančnega sektorja, organi, odgovornimi za nadzor finančnih trgov, kreditnih institucij in investicijskih podjetij, ter inšpektorji, ki delujejo v njihovem imenu, organi držav članic, odgovornimi za ohranjanje stabilnosti finančnega sistema v državah članicah z uporabo makrobonitetnih pravil, organi, odgovornimi za zaščito stabilnosti finančnega sistema, ter osebami, odgovornimi za izvajanje obveznih revizij.
6. Odstavki 1 do 5 ne posegajo v nacionalno pravo glede razkritja informacij za namene pravnih postopkov v kazenskih ali civilnih zadevah.
7. EIOPA do 29. januarja 2027 izda smernice v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1094/2010, v katerih določi način zagotavljanja informacij v obliki povzetka ali zbirni obliki za namene iz odstavka 2, točka (b), tega člena.

POGLAVJE VII

Pravica do pritožbe in izključitev drugih dejanj

Člen 67

Predhodna sodna odobritev in pravice do izpodbijanja odločitev

1. Države članice lahko zahtevajo, da je za odločitev o sprejetju ukrepa za preprečevanje krize ali ukrepa kriznega upravljanja potrebna predhodna sodna odobritev, če se glede vložitve zahtevka za odobritev odločitve o sprejetju ukrepa kriznega upravljanja v skladu z nacionalnim pravom uporabi hitri postopek in jo pospešeno obravnava tudi sodišče.
2. Države članice v nacionalnem pravu določijo pravico do pritožbe zoper odločitev o sprejetju ukrepa za preprečevanje krize ali odločitve o izvajanju katerega koli pooblastila, ki ni ukrep kriznega upravljanja, na podlagi te direktive.
3. Države članice zagotovijo, da imajo vse osebe, ki jih zadeva odločitev o sprejetju ukrepa kriznega upravljanja, pravico vložiti pritožbo zoper zadevno odločitev.

Države članice zagotovijo, da je presoja ukrepa kriznega upravljanja pospešena in da nacionalna sodišča kot podlago za svojo presojo uporabijo gospodarske ocene dejstev, ki jih pripravi organ za reševanje.

4. Za pravico do pritožbe iz odstavka 3 veljata naslednji zahtevi:
 - (a) vložitev pritožbe ne povzroči samodejnega zadržanja izvršitve izpodbijane odločitve;
 - (b) odločitev organa za reševanje je takoj izvršljiva in privede do izpodbojne domneve, da bi bilo zadržanje izvršitve te odločitve v nasprotju z javnim interesom.

Kadar je treba zaščititi interese tretjih oseb, ki so na podlagi uporabe instrumentov za reševanje ali izvajanja pooblastil za reševanje s strani organov za reševanje v dobri veri pridobile delnice, druge lastniške instrumente, sredstva, pravice ali obveznosti podjetja v postopku reševanja, razveljavitev odločitve organa za reševanje ne vpliva na poznejša upravna dejanja ali transakcije, ki jih je sklenil zadevni organ za reševanje in so temeljili na razveljavljeni odločitvi. V takšnem primeru se ukrepi za odpravo nezakonitih odločitve ali ukrepov s strani organov za reševanje omejijo na nadomestilo za izgubo, ki jo je zaradi razveljavljene odločitve ali ukrepa utrpel pritožnik.

Člen 68

Omejitve v zvezi z drugimi postopki

1. Brez poseganja v člen 64(2), drugi pododstavek, države članice zagotovijo, da v povezavi s podjetjem v postopku reševanja ali subjektom iz člena 1(1), točke (a) do (e), za katerega je bilo ugotovljeno, da izpolnjuje pogoje za reševanje iz člena 19(1) ali člena 20(3), ni mogoče uvesti običajnega insolvenčnega postopka, razen na pobudo organa za reševanje, in da se lahko odločitev, s katero se za subjekt iz člena 1(1), točke (a) do (e), uvede običajni insolvenčni postopek, sprejme le s soglasjem organa za reševanje.
2. Za namene odstavka 1 države članice zagotovijo, da:
 - (a) so nadzorni organi in organi za reševanje brez odlašanja obveščeni o vsaki vlogi za začetek običajnega insolvenčnega postopka v povezavi s subjektom iz člena 1(1), točke (a) do (e), ne glede na to, ali je to podjetje ali subjekt v postopku reševanja in ali je bila odločitev javno objavljena v skladu s členom 65(3) in (4);
 - (b) se o vlogi za uvedbo običajnega insolvenčnega postopka odloča le, če je bilo obveščanje iz točke (a) izvedeno in nastopi kaj od naslednjega:
 - (i) organ za reševanje je organe, ki so odgovorni za običajne insolvenčne postopke, obvestil, da v povezavi s subjektom iz člena 1(1), točke (a) do (e), ne namerava sprejeti ukrepov za reševanje;
 - (ii) obdobje sedmih dni z začetkom na dan obveščanja iz točke (a) je poteklo.
3. Države članice brez poseganja v katero koli omejitev glede uveljavljanja pravic iz naslova jamstva, uvedeno na podlagi člena 50, zagotovijo, da lahko organi za reševanje, če je to potrebno za učinkovito uporabo instrumentov za reševanje in izvajanje pooblastil za reševanje, zahtevajo, naj sodišče uporabi odložitev za ustrezno časovno obdobje v skladu z zastavljenim ciljem za kateri koli sodni ukrep ali postopek, katerega stranka je ali postane podjetje v postopku reševanja.

NASLOV IV

REŠEVANJE ČEZMEJNE SKUPINE

Člen 69

Splošna načela v zvezi z odločanjem, ki zadeva več kot eno državo članico

Države članice zagotovijo, da njihovi organi pri odločanju ali ukrepanju na podlagi te direktive, ki lahko vpliva na eno ali več drugih držav članic, upoštevajo naslednja splošna načela:

- (a) pri sprejemanju ukrepov za reševanje je odločanje učinkovito in stroški reševanja so čim nižji;
- (b) odločitve so sprejete in ukrepi izvedeni pravočasno in brez odlašanja, ko je to potrebno;
- (c) organi za reševanje, nadzorni organi in drugi organi medsebojno sodelujejo, da bi zagotovili, da so odločitve sprejete in ukrepi izvedeni usklajeno in učinkovito;
- (d) vloge in odgovornosti ustreznih organov v vsaki državi članici so jasno opredeljene;
- (e) ustrezno se upoštevajo interesi, morebitni vplivi vseh odločitev, ukrepov ali neukrepanja ter negativni učinki na imetnike polic, finančno stabilnost, fiskalne vire, zavarovalne jamstvene sheme, sheme financiranja ter negativne gospodarske in socialne posledice v vseh državah članicah, kjer poslujejo končno matično podjetje in njegova hčerinska podjetja ali kjer opravljajo pomembne čezmejne dejavnosti;
- (f) ustrezno se upoštevajo cilji uravnoteženja interesov različnih udeleženi držav članic in izogibanja neupravičenemu oškodovanju ali neupravičeni zaščiti interesov posameznih držav članic;

- (g) organi za reševanje pri sprejemanju ukrepov za reševanje upoštevajo načrte reševanja skupin in jim sledijo, razen če ob upoštevanju okoliščin primera ocenijo, da bodo cilji reševanja učinkoviteje doseženi s sprejetjem ukrepov, ki niso predvideni v načrtih za reševanje;
- (h) predlagana odločitev ali ukrep sta pregledna, če je verjetno, da bo imela ta odločitev ali ukrep posledice za imetnike polic, realno gospodarstvo, finančno stabilnost, fiskalne vire ter, kadar je ustrezno, zavarovalne jamstvene sheme in sheme financiranja katere koli zadevne države članice.

Člen 70

Kolegiji za reševanje

1. Organi za reševanje, pristojni na ravni skupine, vzpostavijo kolegije za reševanje za opravljanje nalog iz členov 10, 11, 14, 16, 73 in 74 ter po potrebi za zagotovitev sodelovanja in usklajevanja z organi za reševanje iz tretjih držav.

Kolegiji za reševanje zagotovijo zlasti okvir za organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, druge organe za reševanje ter po potrebi zadevne nadzorne organe in nadzornike skupine, v katerem izvajajo naslednje naloge:

- (a) izmenjujejo informacije, ki so pomembne za pripravo načrtov reševanja skupine in za izvajanje pooblastil za reševanje za skupine;
- (b) pripravijo načrte za reševanja skupine;
- (c) ocenjujejo rešljivost skupin na podlagi člena 14;
- (d) izvajajo pooblastila za obravnavo ali odpravo ovir za rešljivost skupin na podlagi člena 16;
- (e) odločajo o potrebi po vzpostavitvi sheme za reševanje skupine iz člena 73 ali 74;
- (f) se dogovorijo o shemi za reševanje skupine, predlagani v skladu s členom 73 ali 74;
- (g) usklajujejo obveščanje javnosti o strategijah in shemah za reševanje skupine;
- (h) usklajujejo uporabo morebitnih zavarovalnih jamstvenih shem ali shem financiranja.

Poleg tega se lahko kolegiji za reševanje uporabijo kot forum za razpravo o vseh vprašanjih, povezanih z reševanjem čezmejnih skupin.

2. Člani kolegija za reševanje so:

- (a) organ za reševanje, pristojen na ravni skupine;
- (b) organi za reševanje iz posameznih držav članic, v katerih imajo sedež hčerinska podjetja, zajeta v nadzor skupine;
- (c) organi za reševanje iz držav članic, v katerih ima sedež matično podjetje enega ali več podjetij iz skupine, ki je subjekt iz člena 1(1), točke (b), (d), ali (e);
- (d) nadzornik skupine in nadzorni organi držav članic, kadar je organ za reševanje član kolegija za reševanje;
- (e) pristojna ministrstva, kadar organi za reševanje, ki so člani kolegija za reševanje, niso pristojna ministrstva;
- (f) kadar je ustrezno, organ, ki je odgovoren za zavarovalno jamstveno shemo države članice, kadar je organ za reševanje te države članice član kolegija za reševanje;

- (g) EIOPA, ob upoštevanju drugega pododstavka;
- (h) organi za reševanje v državah članicah, v katerih zavarovalnice ali pozavarovalnice te skupine opravljajo pomembne čezmejne dejavnosti.

Za namene prvega pododstavka, točka (g), EIOPA prispeva k spodbujanju in spremljanju učinkovitega, uspešnega in usklajenega delovanja kolegijev za reševanje ter k njihovemu zblizevanju. V ta namen se EIOPA povabi na sestanke kolegija za reševanje. EIOPA nima glasovalnih pravic.

Za namene prvega pododstavka, točka (h), je sodelovanje organov za reševanje omejeno na doseganje ciljev učinkovite izmenjave informacij.

3. Organi za reševanje tretjih držav, v katerih ima matično podjetje ali podjetje s sedežem v Uniji hčerinsko zavarovalnico ali pozavarovalnico ali podružnico, ki bi štela za pomembno, če bi se nahajala v Uniji, so lahko povabljeni k sodelovanju v kolegiju za reševanje kot opazovalci, če za te organe za reševanje veljajo zahteve glede zaupnosti, ki so po mnenju organa za reševanje, pristojnega na ravni skupine, enakovredne tistim iz člena 80.

4. Kadar je skupina finančni konglomerat ali del finančnega konglomerata, so zadevni organi, določeni v skladu s členom 3 Direktive 2014/59/EU, povabljeni v kolegij za reševanje kot opazovalci.

5. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, predseduje kolegiju za reševanje. V tej funkciji:

- (a) po posvetovanju z drugimi člani kolegija za reševanje pripravlja pisne dogovore in postopke za delovanje kolegija za reševanje;
- (b) usklajuje vse dejavnosti kolegija za reševanje;
- (c) sklicuje vse seje kolegija za reševanje in jim predseduje ter vse člane kolegija za reševanje vnaprej v celoti obvešča o organizaciji sej kolegija za reševanje ter o obravnavanih glavnih vprašanjih in točkah;
- (d) člane kolegija za reševanje obvešča o načrtovanih sejah, da lahko zaprosijo za sodelovanje na njih;
- (e) odloča o tem, kateri člani in opazovalci so na podlagi posebnih potreb vabljeni na posamezne seje kolegija za reševanje, pri čemer upošteva pomen obravnavanega vprašanja za te člane in opazovalce;
- (f) vse člane kolegija pravočasno obvešča o sklepih in rezultatih teh sej.

Organi za reševanje imajo ne glede na prvi pododstavek, točka (e), pravico sodelovati na sejah kolegija za reševanje, kadar so na dnevnem redu zadeve, za katere se uporablja postopek skupnega odločanja ali ki so povezani s subjektom v skupini, ki je v njihovi državi članici.

6. Organi za reševanje, pristojni na ravni skupine, niso zavezani vzpostaviti kolegija za reševanje, če druge skupine ali kolegiji opravljajo enake funkcije in izvajajo enake naloge, kot so določene v odstavku 1, ter spoštujejo vse pogoje in postopke, vključno s tistimi, ki zajemajo članstvo in sodelovanje v kolegijih za reševanje, iz tega člena in člena 72. V takšnem primeru se vse navedbe kolegijev za reševanje v tej direktivi razumejo kot navedbe teh drugih skupin ali kolegijev.

7. EIOPA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli operativno delovanje kolegijev za reševanje za izvajanje nalog iz odstavka 1.

EIOPA te osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do 29. julija 2026.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te direktive s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1094/2010.

*Člen 71***Evropski kolegiji za reševanje**

1. Kadar ima zavarovalnica ali pozavarovalnica iz tretje države ali matično podjetje iz tretje države hčerinska podjetja v Uniji s sedežem v dveh ali več državah članicah ali dve ali več podružnic v Uniji, ki jih dve ali več držav članic ocenjuje za pomembne, lahko organi za reševanje držav članic, v katerih imajo navedena hčerinska podjetja v Uniji sedež ali v katerih se nahajajo navedene podružnice v Uniji, vzpostavijo evropski kolegij za reševanje.
2. Evropski kolegij za reševanje opravlja funkcije in naloge iz člena 70 glede hčerinskih podjetij v Uniji ter, kolikor so te naloge ustrezne, podružnic podjetja iz tretje države v Uniji iz odstavka 1 tega člena ter na splošno deluje v skladu s pravili iz člena 70.
3. Kadar ima samo eno matično podjetje s sedežem v državi članici vsa hčerinska podjetja zavarovalnice ali pozavarovalnice iz tretje države ali matičnega podjetja iz tretje države v Uniji, evropskemu kolegiju za reševanje predseduje organ za reševanje države članice, v kateri ima sedež zadevno matično podjetje.

Kadar prvi pododstavek ne velja, evropskemu kolegiju za reševanje predseduje organ za reševanje države članice, v kateri ima sedež hčerinsko podjetje v Uniji z največjo vrednostjo skupnih bilančnih sredstev.

*Člen 72***Izmenjava informacij**

1. Organi za reševanje in nadzorni organi si ob upoštevanju člena 66 na zahtevo izmenjujejo vse informacije, ki so relevantne za izvajanje nalog organov za reševanje in nadzornih organov na podlagi te direktive.
2. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, usklajuje pretok vseh relevantnih informacij med organi za reševanje. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, organom za reševanje v drugih državah članicah zlasti pravočasno zagotovi vse relevantne informacije, da se olajša izvajanje nalog iz člena 70(1), drugi pododstavek, točke (b) do (h).
3. Organ za reševanje ne posreduje informacij, ki jih je zagotovil nadzorni organ ali organ za reševanje tretje države, razen če je zadevni nadzorni organ ali organ za reševanje tretje države dal soglasje za tako posredovanje.

*Člen 73***Reševanje skupine, ki vključuje hčerinsko podjetje skupine**

1. Organ za reševanje obvestilo z informacijami iz odstavka 2 brez odlašanja pošlje organu za reševanje, pristojnemu na ravni skupine, če ne gre za isti organ, nadzorniku skupine in članom zadevnega kolegija za reševanje, kadar:
 - (a) organ za reševanje ugotovi, da zavarovalnica ali pozavarovalnica, ki je hčerinsko podjetje skupine, propada ali bo verjetno propadla, ali
 - (b) nadzorni organ sporoči organu za reševanje, da je bilo ugotovljeno, da zavarovalnica ali pozavarovalnica, ki je hčerinsko podjetje skupine, propada ali bo verjetno propadla, ali
 - (c) organ za reševanje ugotovi, da subjekt iz člena 1(1), točke (a) do (e), ki je hčerinsko podjetje skupine, izpolnjuje pogoje za reševanje iz člena 19(1) ali člena 20(3).
2. Na podlagi odstavka 1 se pošlje obvestilo z naslednjimi informacijami:
 - (a) ugotovitev, da zavarovalnica ali pozavarovalnica propada ali bo verjetno propadla;

(b) ugotovitev, da subjekt iz člena 1(1), točke (a) do (e), izpolnjuje pogoje za reševanje iz člena 19(1) ali člena 20(3);

(c) ukrepi za reševanje ali ukrepi zaradi insolventnosti, za katere organ za reševanje meni, da so ustrezni za subjekt iz člena 1(1), točke (a) do (e).

3. Ko organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, prejme obvestilo iz odstavka 1, po posvetovanju z drugimi člani zadevnega kolegija za reševanje oceni verjeten učinek ukrepov za reševanje ali drugih ukrepov iz obvestila, poslanega na podlagi odstavka 2, točka (c), na to skupino in na subjekte v skupini v drugih državah članicah, ter ali bi bilo na podlagi ukrepov za reševanje ali drugih ukrepov verjetno, da bi bili izpolnjeni pogoji za reševanje iz člena 19(1) ali člena 20(3) v zvezi s subjektom v skupini v drugi državi članici.

4. Kadar organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, oceni, da na podlagi ukrepov za reševanje ali drugih ukrepov iz obvestila, poslanega na podlagi odstavka 2, točka (c), ne bi bilo verjetno, da bi bili izpolnjeni pogoji iz člena 19(1) ali člena 20(3) v zvezi s subjektom v skupini v drugi državi članici, lahko organ za reševanje, ki je odgovoren za subjekt iz člena 1(1), točke (a) do (e), izvede ukrepe za reševanje ali druge ukrepe, o katerih je poslal obvestilo.

5. Kadar organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, oceni, da bi bilo na podlagi ukrepov za reševanje ali drugih ukrepov iz obvestila, poslanega na podlagi odstavka 2, točka (c), verjetno, da bi bili izpolnjeni pogoji iz člena 19(1) ali člena 20(3) v zvezi s subjektom v skupini v drugi državi članici, v petih dneh po prejemu obvestila iz odstavka 1 predlaga shemo za reševanje skupine in jo predloži kolegiju za reševanje. To petdnevno obdobje se lahko podaljša s soglasjem organa za reševanje, ki je poslal obvestilo.

6. Če organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, v petih dneh ali dogovorjenem daljšem obdobju po prejemu obvestila iz odstavka 1 ne predloži ocene, lahko organ za reševanje, ki je poslal obvestilo, sprejme ukrepe za reševanje ali druge ukrepe, o katerih je poslal obvestilo.

7. V shemi za reševanje skupine iz odstavka 5 se:

(a) navedejo ukrepi za reševanje, ki bi jih morali zadevni organi za reševanje sprejeti v zvezi s končnim matičnim podjetjem ali določenimi subjekti v skupini, da bi se izpolnili cilji reševanja in upoštevala splošna načela, ki urejajo reševanje, iz člena 22;

(b) določi, kako je treba usklajevati ukrepe za reševanje iz točke (a);

(c) pripravi finančni načrt, ki upošteva načrt reševanja skupine in načela za delitev odgovornosti iz navedenega načrta reševanja skupine v skladu s členom 10(2), točka (e).

8. Shema za reševanje skupine se ob upoštevanju odstavka 9 sprejme v obliki skupne odločitve organa za reševanje, pristojnega na ravni skupine, in organov za reševanje, odgovornih za hčerinska podjetja, ki so zajeta v shemi za reševanje skupine.

EIOPA lahko v skladu s členom 31(2), točka (c) Uredbe (EU) št. 1094/2010 na prošnjo organa za reševanje organom za reševanje pomaga pri doseganju skupne odločitve.

9. Organ za reševanje, ki se ne strinja s shemo za reševanje skupine, ki jo predlaga organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, ali meni, da mora zaradi zaščite kolektivnega interesa imetnikov polic, realnega gospodarstva in finančne stabilnosti v zvezi s subjektom iz člena 1(1), točke (a) do (e), sprejeti neodvisne ukrepe za reševanje ali druge ukrepe, ki niso predlagani v shemi za reševanje skupine:

(a) podrobno navede razloge za nestrinjanje ali razloge za odstopanje od sheme za reševanje skupine;

(b) obvesti organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, in druge organe za reševanje, ki jih zajema shema za reševanje skupine, o razlogih iz točke (a);

- (c) obvesti organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, in druge organe za reševanje, ki jih zadeva shema za reševanje skupine, o ukrepih za reševanje ali drugih ukrepih, ki jih bo sprejel.

Organ za reševanje pri navajanju razlogov za nestrinjanje upošteva načrte reševanja skupine, potencialni vpliv ukrepov za reševanje ali drugih ukrepov, ki jih bo sprejel, na imetnike polic, realno gospodarstvo in finančno stabilnost v zadevnih državah članicah ter morebitni vpliv teh ukrepov za reševanje ali drugih ukrepov na druge dele skupine.

10. Organi za reševanje, ki se strinjajo s shemo za reševanje skupine, ki jo predlaga organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, lahko sprejmejo skupno odločitev o shemi za reševanje skupine, ki zajema subjekte v skupini v njihovih državah članicah, brez sodelovanja organov za reševanje, ki se s shemo ne strinjajo.

11. Skupne odločitve iz odstavkov 8 in 10 ter ukrepi za reševanje ali drugi ukrepi, ki se sprejmejo v skladu z odstavkom 9, veljajo za dokončne in jih uporabijo organi za reševanje v zadevnih državah članicah.

12. Organi za reševanje vse ukrepe za reševanje iz tega člena sprejmejo brez odlašanja in ob ustreznem upoštevanju nujnosti razmer.

13. Kadar se ne uvede shema za reševanje skupine, organi za reševanje pri sprejemanju ukrepov za reševanje v zvezi s katerim koli subjektom v skupini tesno sodelujejo v okviru kolegija za reševanje, da se vzpostavi usklajena strategija reševanja za vse subjekte v skupini, ki propadajo ali bodo verjetno propadli.

14. Organi za reševanje, ki sprejmejo ukrep za reševanje v zvezi s katerim koli subjektom v skupini, redno in izčrpno obveščajo člane kolegija za reševanje o navedenih ukrepih in o njihovem napredku.

Člen 74

Reševanje skupine, ki vključuje končno matično podjetje

1. Če organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, ugotovi, da končno matično podjetje, za katero je odgovoren, izpolnjuje pogoje iz člena 19(1) ali člena 20(3), brez odlašanja pošlje obvestilo z informacijami iz člena 73(2) nadzorniku skupine in drugim članom kolegija za reševanje za zadevno skupino.

Ukrepi za reševanje ali ukrepi zaradi insolventnosti iz člena 73(2), točka (c), lahko vključujejo izvajanje sheme za reševanje skupine, pripravljene v skladu s členom 73(7), v katerih koli od naslednjih okoliščin:

- (a) zaradi ukrepov za reševanje na ravni matičnega podjetja, o katerih je bilo poslano obvestilo v skladu s členom 73(2), točka (c), je verjetno, da bodo v zvezi s subjektom v skupini v drugi državi članici izpolnjeni pogoji iz člena 19(1) ali člena 20(3);
- (b) ukrepi za reševanje ali drugi ukrepi izključno na ravni matičnega podjetja ne zadoščajo za stabilizacijo razmer ali verjetno ne bodo dali optimalnih rezultatov;
- (c) organi za reševanje so ugotovili, da eno ali več hčerinskih podjetij, za katera so odgovorni, izpolnjuje pogoje iz člena 19(1) ali člena 20(3);
- (d) ukrepi za reševanje ali drugi ukrepi na ravni skupine bodo koristili hčerinskemu podjetjem skupine tako, da je na podlagi tega shema za reševanje skupine ustrezna.

2. Kadar ukrepi, ki jih predlaga organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, ne vključujejo sheme za reševanje skupine, organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, sprejme odločitev po posvetovanju s člani kolegija za reševanje.

3. Kadar je v ukrepe, ki jih predlaga organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, zajeta shema za reševanje skupine, je ta v obliki skupne odločitve organa za reševanje, pristojnega na ravni skupine, in organov za reševanje, odgovornih za hčerinska podjetja, ki so zajeta v shemo za reševanje skupine.

EIOPA lahko v skladu s členom 31(2), točka (c) Uredbe (EU) št. 1094/2010 na prošnjo organa za reševanje organom za reševanje pomaga pri doseganju skupne odločitve.

4. Organ za reševanje, ki se ne strinja s shemo za reševanje skupine, ki jo predlaga organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, ali od nje odstopa ali meni, da mora zaradi finančne stabilnosti v zvezi s subjektom iz člena 1(1), točke (a) do (e), sprejeti neodvisne ukrepe za reševanje ali druge ukrepe, ki niso predlagani v shemi za reševanje skupine:

(a) podrobno navede razloge za nestrinjanje ali razloge za odstopanje od sheme za reševanje skupine;

(b) obvesti organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, in druge organe za reševanje, ki jih zajema shema za reševanje skupine, o razlogih iz točke (a);

(c) obvesti organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, in druge organe za reševanje, zajete v shemi za reševanje skupine, o ukrepih za reševanje, ki jih namerava sprejeti.

Zadevni organ za reševanje pri navajanju razlogov za nestrinjanje ustrezno upošteva načrte reševanja skupine, potencialni vpliv neodvisnih ukrepov za reševanje ali drugih ukrepov, ki jih bo sprejel, na finančno stabilnost, fiskalne vire, zavarovalne jamstvene sheme in katere koli sheme financiranja v zadevnih državah članicah ter morebitni vpliv teh ukrepov za reševanje ali drugih ukrepov na druge dele skupine.

5. Organi za reševanje, ki se strinjajo s shemo za reševanje skupine, ki jo predlaga organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, lahko sprejmejo skupno odločitev o shemi za reševanje skupine, ki zajema subjekte v skupini v njihovih zadevnih državah članicah, brez sodelovanja organov za reševanje, ki se s shemo ne strinjajo.

6. Skupna odločitev iz odstavka 3 ali 5 in ukrepi za reševanje iz odstavka 4 veljajo za dokončne in jih uporabijo organi za reševanje v zadevnih državah članicah.

7. Organi vse ukrepe za reševanje iz odstavkov 1 do 6 izvedejo brez odlašanja in ob ustreznem upoštevanju nujnosti razmer.

8. Kadar se ne uvede shema za reševanje skupine, organi za reševanje pri sprejemanju ukrepov za reševanje v zvezi s katerim koli subjektom v skupini tesno sodelujejo v okviru kolegija za reševanje, da se vzpostavi usklajena strategija reševanja za vse prizadete subjekte v skupini.

9. Organi za reševanje, ki sprejmejo ukrep za reševanje v zvezi s katerim koli subjektom v skupini, redno in izčrpno obveščajo člane kolegija za reševanje o teh ukrepih in o njihovem napredku.

NASLOV V

ODNOSI S TRETJIMI DRŽAVAMI

Člen 75

Sporazumi s tretjimi državami

1. Komisija lahko v skladu s členom 218 PDEU Svetu predloži predloge za pogajanja o sporazumih z eno ali več tretjimi državami glede načinov sodelovanja med organi za reševanje in zadevnimi organi tretjih držav, med drugim glede izmenjave informacij v zvezi z načrtovanjem sanacije in reševanja zavarovalnic in pozavarovalnic, zavarovalnic in pozavarovalnic iz tretjih držav ter skupin.

2. Sporazumi iz odstavka 1 naj bi zagotovili, da se med organi za reševanje in zadevnimi organi tretjih držav vzpostavijo postopki in ureditve za sodelovanje pri opravljanju nekaterih ali vseh nalog ter izvajanju nekaterih ali vseh pooblastil iz člena 79.

3. Države članice lahko sklepajo dvostranske sporazume s tretjo državo o zadevah iz odstavkov 1 in 2 do začetka veljavnosti sporazuma iz odstavka 1 z zadevno tretjo državo, če ti sporazumi niso neskladni s tem naslovom.

Člen 76

Priznanje in izvrševanje postopkov tretjih držav za reševanje

1. Ta člen se uporablja za postopek tretje države za reševanje, razen če in dokler ne začne veljati mednarodni sporazum iz člena 75(1) z zadevno tretjo državo. Uporablja se tudi po začetku veljavnosti takšnega mednarodnega sporazuma z zadevno tretjo državo, če sporazum ne ureja priznanja in izvrševanja postopka tretje države za reševanje.

2. Zadevni organ za reševanje odloči, ali bo priznal in uveljavil postopek tretje države za reševanje v zvezi s hčerinskim podjetjem v Uniji ali podružnico podjetja iz tretje države v Uniji ali matičnega podjetja, razen kot je določeno v členu 77.

Pri odločitvi se ustrezno upoštevajo interesi vsake države članice, v kateri deluje zavarovalnica ali pozavarovalnica ali matično podjetje tretje države, ter zlasti morebiten vpliv priznanja in izvrševanja postopkov tretje države za reševanje na druge dele skupine in imetnike polic, realno gospodarstvo in finančno stabilnost v teh državah članicah.

3. Države članice zagotovijo, da so organi za reševanje pooblašteni vsaj za:

(a) izvajanje pooblastil za reševanje, kar zadeva:

(i) sredstva zavarovalnice ali pozavarovalnice ali matičnega podjetja iz tretje države, ki se nahajajo v njihovi državi članici ali jih ureja pravo njihove države članice;

(ii) pravice ali obveznosti zavarovalnice ali pozavarovalnice iz tretje države, ki jih podružnica podjetja iz tretje države v Uniji knjiži v njihovi državi članici ali jih ureja pravo njihove države članice, oziroma kadar so terjatve v zvezi s temi pravicami in obveznostmi izvršljive v njihovi državi članici;

(b) izvedbo prenosa delnic ali drugih lastniških instrumentov hčerinskega podjetja v Uniji s sedežem v tej državi članici, pri čemer lahko zahtevajo, da izvedbo zagotovi druga oseba;

(c) izvajanje pooblastil iz člena 49, 50 ali 51 v zvezi s pravicami katere koli pogodbene stranke pogodbe, sklenjene s subjektom iz odstavka 1 tega člena, kadar so ta pooblastila potrebna za izvrševanje postopka tretje države za reševanje, in

(d) povzročitev neizvršljivosti vsakršne pravice do odpovedi ali takojšnje zapadlosti pogodb ali vplivanje na pogodbene pravice subjektov iz odstavka 2 in drugih subjektov v skupini, kadar takšna pravica nastane pri ukrepih za reševanje zavarovalnice ali pozavarovalnice iz tretje države, matičnega podjetja teh subjektov ali drugih subjektov v skupini, ki jih bodisi sprejme organ za reševanje tretje države ali se sprejmejo drugače na podlagi pravnih ali regulativnih zahtev, povezanih z ureditvijo reševanja v tej državi, pod pogojem, da se še naprej izpolnjujejo bistvene pogodbene obveznosti, vključno z obveznostmi plačila in izročitve, in zagotavlja zavarovanje s premoženjem.

4. Organi za reševanje lahko, če je to potrebno zaradi javnega interesa, sprejmejo ukrepe za reševanje za matično podjetje, kadar ustrezní organ tretje države ugotovi, da zavarovalnica ali pozavarovalnica, ki je hčerinsko podjetje tega matičnega podjetja in je registrirana v tej tretji državi, po pravu te tretje države izpolnjuje pogoje za reševanje. Države članice v ta namen zagotovijo, da so organi za reševanje pooblašteni, da v zvezi z matičnim podjetjem uporabijo vsa pooblastila za reševanje, pri čemer se uporablja člen 48.

5. Priznanje in izvrševanje postopka tretje države za reševanje ne posegata v običajne insolvenčne postopke na podlagi nacionalnega prava, ki se, če je ustrezno, uporabljajo v skladu s to direktivo.

Člen 77

Pravica do zavrnitve priznanja ali izvršitve postopka tretje države za reševanje

Organ za reševanje lahko zavrne priznanje ali izvršitev postopka tretje države za reševanje na podlagi člena 76, če meni:

- (a) da bi postopek tretje države za reševanje imel negativne učinke na finančno stabilnost v državi članici, v kateri se nahaja organ za reševanje, ali da bi postopki imeli negativne učinke na finančno stabilnost v drugi državi članici,
- (b) da je neodvisni ukrep za reševanje na podlagi člena 78 v zvezi s podružnico podjetja iz tretje države v Uniji nujen za uresničitev enega ali več ciljev reševanja;
- (c) da upniki ne bi bili obravnavani enakopravno z upniki iz tretje države s podobnimi zakonitimi pravicami v postopku reševanja v njihovi domači državi;
- (d) da bi imelo priznanje ali izvršitev postopka tretje države za reševanje bistvene fiskalne posledice za državo članico, ali
- (e) da bi bil učinek takšnega priznanja ali izvršitve v nasprotju z nacionalnim pravom.

Člen 78

Reševanje podružnic podjetij iz tretjih držav v Uniji

1. Države članice zagotovijo, da imajo organi za reševanje potrebna pooblastila za ukrepanje v zvezi s podružnico podjetja iz tretje države v Uniji, za katero ne poteka noben postopek tretje države za reševanje ali za katero poteka postopek tretje države in je nastopila ena od okoliščin iz člena 77.

Države članice zagotovijo, da se za izvajanje teh pooblastil uporablja člen 48.

2. Države članice zagotovijo, da lahko pooblastila, zahtevana v odstavku 1, izvajajo organi za reševanje, če organ za reševanje meni, da je ukrep potreben zaradi javnega interesa, in je izpolnjen en ali več od naslednjih pogojev:

- (a) podružnica podjetja iz tretje države v Uniji ne izpolnjuje več pogojev, ki jih določa nacionalno pravo za njeno dovoljenje in poslovanje v zadevni državi članici, ali je verjetno, da jih ne bo več izpolnjevala, ter ni pričakovati, da bi kateri koli ukrep zasebnega sektorja, nadzornih organov ali ustrezne tretje države ponovno vzpostavil skladnost podružnice s pogoji ali v razumnem času preprečil njen propad;
- (b) zavarovalnica ali pozavarovalnica iz tretje države po mnenju organa za reševanje ob zapadlosti ni sposobna ali pripravljena poravnati svojih obveznosti do upnikov v Uniji ali obveznosti, ki so nastale ali bile knjižene prek podružnice, kot so plačila imetnikom polic ali upravičencem, ali je verjetno, da jih ne bo spodobna poravnati, organ za reševanje pa ugotovi, da se v zvezi s to zavarovalnico ali pozavarovalnico iz tretje države ni oziroma se v razumnem času ne bo začel noben postopek tretje države za reševanje oziroma insolvenčni postopek;
- (c) ustrezeni organ tretje države je začel postopek tretje države za reševanje v zvezi z zavarovalnico ali pozavarovalnico iz tretje države oziroma je obvestil organ za reševanje, da namerava začeti ta postopek.

3. Kadar organ za reševanje sprejme neodvisen ukrep v zvezi s podružnico podjetja iz tretje države v Uniji, upošteva cilje reševanja in ukrepa v skladu z naslednjimi načeli in zahtevami, če so relevantni:

- (a) načela iz člena 22;
- (b) zahteve v zvezi z uporabo instrumentov za reševanje iz naslova III, poglavje II.

Člen 79

Sodelovanje z organi tretjih držav

1. Ta člen se uporablja za sodelovanje s tretjo državo, razen če in dokler z zadevno tretjo državo ne začne veljati mednarodni sporazum iz člena 75(1). Uporablja se tudi po začetku veljavnosti takšnega mednarodnega sporazuma, če navedeni sporazum ne ureja predmeta urejanja tega člena.
2. EIOPA lahko sklene nezavezujoče okvirne dogovore o sodelovanju z zadevnimi organi tretjih držav. Okvirni sporazumi o sodelovanju določajo postopke in ureditve med sodelujočimi organi za izmenjavo potrebnih informacij in sodelovanje pri opravljanju nekaterih ali vseh od naslednjih nalog in izvajanju nekaterih ali vseh od naslednjih pooblastil v zvezi z zavarovalnicami ali pozavarovalnicami ali skupinami:
 - (a) priprava načrtov reševanja v skladu s členi 9 do 12 ter podobnimi zahtevami na podlagi prava zadevnih tretjih držav;
 - (b) ocenjevanje rešljivosti teh zavarovalnic, pozavarovalnic in skupin v skladu s členoma 13 in 14 in podobnimi zahtevami na podlagi prava zadevnih tretjih držav;
 - (c) uporaba pooblastil za obravnavo ali odpravo ovir za rešljivost na podlagi členov 15 in 16 ter vseh podobnih pooblastil na podlagi prava zadevnih tretjih držav;
 - (d) izvajanje preventivnih ukrepov na podlagi člena 141 Direktive 2009/138/ES in podobnih pooblastil na podlagi prava zadevnih tretjih držav;
 - (e) uporaba instrumentov za reševanje in izvajanje pooblastil za reševanje ter podobna pooblastila, ki jih lahko izvajajo organi zadevnih tretjih držav.
3. Nadzorni organi ali organi za reševanje lahko po potrebi z ustreznimi organi tretjih držav sklenejo dogovore o sodelovanju v skladu z okvirnim dogovorom EIOPA iz odstavka 2.
4. Države članice obvestijo EIOPA o vseh dogovorih o sodelovanju, ki jih organi za reševanje in nadzorni organi sklenejo v skladu s tem členom.

Člen 80

Izmenjava zaupnih informacij

1. Države članice zagotovijo, da organi za reševanje, nadzorni organi in pristojna ministrstva izmenjajo zaupne informacije, vključno s preventivnimi načrti sanacije, z zadevnimi organi tretjih držav, samo če so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (a) za organe teh tretjih držav veljajo zahteve in standardi glede varovanja poslovnih skrivnosti, ki po mnenju zadevnih organov veljajo vsaj za enakovredne tistim iz člena 66;
 - (b) informacije so potrebne, da lahko zadevni organi tretje države v okviru nacionalnega prava opravljajo svoje funkcije reševanja, ki so primerljive s tistimi iz te direktive, in se ob upoštevanju točke (a) ne uporabljajo za druge namene.

Za namene točke (a) v primeru, da se izmenjava informacij nanaša na osebne podatke, obdelavo in posredovanje teh podatkov organom tretje države ureja veljavno pravo Unije in nacionalno pravo o varstvu podatkov.

2. Kadar zaupne informacije izvirajo iz druge države članice, organi za reševanje, nadzorni organi in pristojna ministrstva teh informacij ne razkrijejo zadevnim organom tretje države, razen če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) zadevni organ države članice, iz katere informacije izvirajo (organ izvora informacij), soglaša z razkritjem informacij;
- (b) informacije se razkrijejo le za namene, ki jih dovoljuje organ izvora informacij.

Člen 81

Sheme financiranja

1. Vsaka država članica vzpostavi eno ali več shem financiranja, da bi zagotovila, da ima organ za reševanje prek predhodnih ali naknadnih prispevkov, ki jih zagotovijo zavarovalnice in pozavarovalnice, ki so v zadevni državi članici pridobile dovoljenje, in podružnice podjetij iz tretjih držav v Uniji, ki se nahajajo na ozemlju zadevne države članice, ali prek kombinacije obojih na razpolago zadostna sredstva, da lahko deležnikom, imetnikom polic, upravičencem, vložnikom škodnih zahtevkov ali drugim upnikom iz člena 57 izplača vsaj razlike.

Države članice lahko predvidijo možnost uporabe shem financiranja iz prvega pododstavka tudi za plačilo drugih stroškov, povezanih z uporabo instrumentov za reševanje, če je uporabo shem financiranja potrebna za uresničitev ciljev reševanja.

Države članice lahko ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁶⁾ za svoje sheme financiranja uporabljajo enako upravno strukturo kot za svoje zavarovalne jamstvene sheme.

- 2. Države članice zagotovijo, da je uporaba shem financiranja skladna z načeli iz člena 22.
- 3. Kadar podjetje v postopku reševanja posluje v Uniji na podlagi svobode ustanavljanja ali svobode opravljanja storitev, se za zagotavljanje nadomestil delničarjem, imetnikom polic, upravičencem, vložnikom škodnih zahtevkov in drugim upnikom v skladu s členom 57 uporablja ustrezna shema financiranja države članice, v kateri je podjetje pridobilo dovoljenje.
- 4. Države članice obvestijo Komisijo in EIOPA o vzpostavljenih shemah financiranja.

NASLOV VI

KAZNI

Člen 82

Upravne kazni in drugi upravni ukrepi

1. Brez poseganja v pooblastila organov za reševanje in nadzornih organov iz te direktive in Direktive 2009/138/ES ter v pravico držav članic, da določijo in naložijo kazenske sankcije, države članice določijo pravila o upravnih kaznih in drugih upravnih ukrepih, ki se uporabljajo za primere, ko se nacionalne določbe za prenos te direktive ne spoštujejo, ter sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev njihovega izvajanja.

Države članice, ki se odločijo, da ne bodo določile pravil o upravnih kaznih ali drugih upravnih ukrepih za kršitve, za katere velja nacionalno kazensko pravo, Komisiji posredujejo zadevne določbe kazenskega prava.

Upravne kazni in drugi upravni ukrepi morajo biti učinkoviti, sorazmerni in odvračilni.

⁽²⁶⁾ Uredba (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti (UL L 166, 30.4.2004, str. 1).

2. Države članice zagotovijo, da se v primeru kršitve upravne kazni ali drugi upravni ukrepi pod pogoji iz nacionalnega prava lahko uporabijo za člane upravnega, upravljalnega ali nadzornega organa in druge fizične osebe, ki so v skladu z nacionalnim pravom odgovorne za zadevno kršitev.

3. Pooblastila za naložitev upravnih kazni in drugih upravnih ukrepov iz te direktive se podelijo organom za reševanje ali nadzornim organom, odvisno od vrste kršitve. Organi za reševanje in nadzorni organi imajo vsa pooblastila za zbiranje informacij in preiskovalna pooblastila, ki jih potrebujejo za opravljanje svojih funkcij. Organi za reševanje in nadzorni organi pri izvajanju pooblastil za izrek upravnih kazni ali drugih upravnih ukrepov tesno sodelujejo in tako zagotovijo, da se z upravnimi kaznimi ali drugimi upravnimi ukrepi dosežejo želeni rezultati, ter uskladijo svoje delovanje v čezmejnih zadevah.

4. Organi za reševanje in nadzorni organi izvajajo svoja upravna pooblastila za naložitev kazni in drugih upravnih ukrepov v skladu s to direktivo in nacionalnim pravom na enega od naslednjih načinov:

- (a) neposredno;
- (b) v sodelovanju z drugimi organi;
- (c) v okviru svoje pristojnosti s prenosom pooblastil na druge organe;
- (d) z vložitvijo zahtevka pri pristojnih sodnih organih.

5. Države članice zagotovijo, da je zoper odločitve, ki jih sprejmejo organi za reševanje in nadzorni organi v skladu s tem naslovom, dopustna pritožba.

Člen 83

Posebne določbe o upravnih kaznih in drugih upravnih ukrepih

1. Države članice zagotovijo, da so v njihovih zakonih in drugih predpisih določene upravne kazni in drugi upravni ukrepi vsaj za naslednje primere:

- (a) kršitev člena 5 ali 7, ker se ne pripravijo, vzdržujejo in posodablajo preventivni načrti sanacije in preventivni načrti sanacije skupine;
- (b) kršitev člena 12, ker se ne zagotovijo vse informacije, ki so potrebne za pripravo načrtov reševanja;
- (c) kršitev člena 63(1), ker upravni, upravljalni ali nadzorni organ subjekta iz člena 1(1), točke (a) do (e), ne obvesti nadzornega organa, kadar ta subjekt propada ali bo verjetno propadel.

2. Države članice zagotovijo, da upravne kazni in drugi upravni ukrepi, ki se lahko uporabijo, v primerih iz odstavka 1 vključujejo vsaj:

- (a) javno izjavo, v kateri se navedejo fizična oseba, subjekt iz člena 1(1), točke (a) do (e), končno matično podjetje ali druga pravna oseba, odgovorna za kršitev, in narava kršitve;
- (b) odredbo, ki od odgovorne fizične ali pravne osebe zahteva, naj preneha z zadevnim ravnanjem in ga več ne ponovi;

- (c) začasno prepoved opravljanja funkcij v subjektu iz člena 1(1), točke (a) do (e), izrečeno kateremu koli članu upravnega, upravljalnega ali nadzornega organa ali višjega vodstva tega subjekta ali kateri koli drugi odgovorni fizični osebi;
- (d) v primeru pravne osebe globe v višini do 10 % skupnega letnega prometa te pravne osebe v predhodnem poslovnem letu;
- (e) v primeru fizične osebe globe v višini do 5 000 000 EUR ali ustrezne vrednosti v nacionalni valuti države članice, v kateri euro ni uradna valuta, na 28. januar 2025;
- (f) globe v višini do dvakratnega zneska koristi, pridobljene s kršitvijo, če je to korist mogoče določiti.

Za namene prvega pododstavka, točka (d), je v primeru, da je pravna oseba hčerinsko podjetje matičnega podjetja, zadevni skupni letni promet enak skupnemu letnemu prometu iz konsolidiranih računovodskih izkazov končnega matičnega podjetja v predhodnem poslovnem letu.

Člen 84

Objava upravnih kazni in drugih upravnih ukrepov

1. Države članice zagotovijo, da organi za reševanje in nadzorni organi na svojem uradnem spletišču objavijo vsaj vse upravne kazni in druge upravne ukrepe, ki so jih ti organi naložili zaradi kršitve nacionalnih predpisov za prenos te direktive, kadar zoper te upravne kazni ali druge upravne ukrepe ni bilo pritožbe ali če je bila pravica do pritožbe izčrpana. Takšna objava se izvede brez nepotrebne odlašanja, potem ko je fizična ali pravna oseba obveščena o zadevni upravni kazni ali drugem upravni ukrepu. Objava mora vsebovati informacije o vrsti in naravi kršitve ter identiteti fizične ali pravne osebe, ki ji je naložena upravna kazen ali drug upravni ukrep.

Kadar države članice dovolijo objavo upravnih kazni in drugih upravnih ukrepov, zoper katere je vložena pritožba, organi za reševanje in nadzorni organi na svojem uradnem spletišču brez nepotrebne odlašanja objavijo informacije o statusu zadevne pritožbe in njenem izidu.

2. Kadar organ za reševanje ali nadzorni organ na podlagi ocene posameznega primera, ki se izvede glede sorazmernosti objave zadevnih podatkov meni, da bi bila objava identitete pravnih oseb oziroma identitete ali osebnih podatkov fizičnih oseb nesorazmerna, ali če bi takšna objava ogrožala stabilnost finančnih trgov ali preiskavo v teku, organ za reševanje ali nadzorni organ stori nekaj od naslednjega:

- (a) odloži objavo sklepa o naložitvi upravne kazni ali drugih upravnih ukrepov, dokler razlogi za odlog ne prenehajo obstajati;
- (b) sklep o naložitvi upravne kazni ali drugih upravnih ukrepov v skladu z nacionalnim pravom objavi anonimno, kadar takšna anonimna objava zagotavlja učinkovito varstvo zadevnih osebnih podatkov;
- (c) ne objavi sklepa o naložitvi upravne kazni ali drugih upravnih ukrepov, kadar organ za reševanje ali nadzorni organ meni, da objava v skladu s točko (a) ali (b) ne bi zadostovala za zagotovitev karkoli od naslednjega:
 - (i) stabilnost finančnih trgov ne bo ogrožena;
 - (ii) sorazmernost objave takšnih podatkov v zvezi z ukrepi, ki štejejo za manj pomembne.

Organi za reševanje in nadzorni organi zagotovijo, da vsaka objava v skladu s tem členom ostane na njihovem uradnem spletišču za obdobje najmanj petih let. Osebnih podatki iz objave ostanejo na uradnem spletišču organa za reševanje ali nadzornega organa le tako dolgo, kot je potrebno v skladu z veljavnimi predpisi o varstvu podatkov.

Člen 85

Vzdrževanje osrednje podatkovne baze s strani EIOPA

1. Organi za reševanje in nadzorni organi ob spoštovanju zahtev o varovanju poslovnih skrivnosti iz člena 66 obveščajo EIOPA o vseh upravnih kaznih in drugih upravnih ukrepih, ki jih naložijo na podlagi člena 83, ter o statusu pritožbe in njenem rezultatu.

EIOPA vzdržuje in posodablja osrednjo podatkovno bazo o kaznih in drugih upravnih ukrepih, ki mu jih sporočijo organi za reševanje, izključno zato, da tem organom za reševanje omogoči izmenjavo informacij, ki so dostopne le tem organom za reševanje.

EIOPA vzdržuje in posodablja osrednjo podatkovno bazo o kaznih in drugih upravnih ukrepih, ki mu jih sporočijo nadzorni organi, izključno zato, da tem nadzornim organom omogoči izmenjavo informacij, ki so dostopne le tem nadzornim organom.

2. EIOPA vzdržuje in posodablja spletno stran z naslednjimi informacijami ali povezavami do teh informacij:

- (a) kazni, ki jih objavi posamezni organ za reševanje;
- (b) kazni, ki jih objavi posamezni nadzorni organ na podlagi člena 84;
- (c) obdobje, za katero posamezna država članica objavi kazni.

Člen 86

Učinkovita uporaba kazni ter izvajanje pooblastil nadzornih organov in organov za reševanje za naložitev kazni

Države članice zagotovijo, da nadzorni organi in organi za reševanje pri določanju vrste upravnih kazni ali drugih upravnih ukrepov in višine glob upoštevajo vse ustrezne okoliščine, ki po potrebi vključujejo:

- (a) resnost in trajanje kršitve;
- (b) stopnjo odgovornosti odgovorne fizične ali pravne osebe;
- (c) finančno moč odgovorne fizične ali pravne osebe;
- (d) znesek dobičkov, ki jih je odgovorna fizična ali pravna oseba pridobila, ali izgub, ki se jim je izognila, če ga je mogoče določiti;
- (e) izgube, ki so jih zaradi kršitve imele tretje osebe, vključno z imetniki polic, če je te izgube mogoče določiti;
- (f) raven sodelovanja odgovorne fizične ali pravne osebe z nadzornim organom in organom za reševanje;
- (g) prejšnje kršitve odgovorne fizične ali pravne osebe.

Za namene prvega pododstavka, točka (c), kazalniki finančne moči fizične ali pravne osebe vključujejo skupni promet odgovorne pravne osebe ali letni prihodek odgovorne fizične osebe.

NASLOV VII

SPREMEMBE DIREKTIV 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU, (EU) 2017/1132 TER UREDB (EU) št. 1094/2010, (EU) št. 648/2012, (EU) št. 806/2014 IN (EU) 2017/1129

Člen 87

Spremembi Direktive 2002/47/ES

Direktiva 2002/47/ES se spremeni:

(1) v členu 1 se odstavek 6 nadomesti z naslednjim:

„6. Členi 4 do 7 te direktive se ne uporabljajo za omejitve glede izvrševanja dogovorov o finančnem zavarovanju ali za omejitve učinka dogovorov o finančnem zavarovanju z vrednostnimi papirji, predčasnega prenehanja s poboto ali dogovorov o poravnavi, ki se naložijo v skladu z naslovom IV, poglavje V ali VI, Direktive 2014/59/EU Evropskega

parlamenta ali Sveta (*), ali v skladu z naslovom V, poglavje III, oddelek 3, ali poglavjem IV Uredbe (EU) 2021/23 Evropskega parlamenta in Sveta (**), ali v skladu z naslovom III, poglavje III, oddelek 4, ali poglavjem IV Direktive (EU) 2025/1 Evropskega parlamenta in Sveta (***), ali za omejitve, ki se naložijo v skladu s podobnimi pooblastili prava države članice, da se omogoči urejeno reševanje katerega koli subjekta iz odstavka 2, točka (d), tega člena, za katerega so vzpostavljeni zaščitni ukrepi, ki so vsaj enakovredni tistim iz naslova IV, poglavje VII, Direktive 2014/59/EU in naslova V, poglavje V, Uredbe (EU) 2021/23.

- (*) Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190).
- (**) Uredba (EU) 2021/23 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2020 o okviru za sanacijo in reševanje centralnih nasprotnih strank ter spremembi uredb (EU) št. 1095/2010, (EU) št. 648/2012, (EU) št. 600/2014, (EU) št. 806/2014 in (EU) 2015/2365 ter direktiv 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU in (EU) 2017/1132 (UL L 22, 22.1.2021, str. 1).
- (***) Direktiva (EU) 2025/1 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2024 o vzpostavitvi okvira za sanacijo in reševanje zavarovalnic in pozavarovalnic ter spremembi direktiv 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU in (EU) 2017/1132 ter uredb (EU) št. 1094/2010, (EU) št. 648/2012, (EU) št. 806/2014 in (EU) 2017/1129 (UL L, 2025/1, 8.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).“;

(2) člen 9a se nadomesti z naslednjim:

„Člen 9a

Direktiva 2008/48/ES, Direktiva 2014/59/EU, Uredba (EU) 2021/23 in Direktiva (EU) 2025/1

Ta direktiva ne posega v Direktivo 2008/48/ES, Direktivo 2014/59/EU, Uredbo (EU) 2021/23 in Direktivo (EU) 2025/1.“

Člen 88

Sprememba Direktive 2004/25/ES

V členu 4(5) Direktive 2004/25/ES se tretji pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Države članice zagotovijo, da se člen 5(1) te direktive ne uporablja v primeru uporabe instrumentov, pooblastil in mehanizmov za reševanje iz naslova IV Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta (*), naslova V Uredbe (EU) 2021/23 Evropskega parlamenta in Sveta (**) ali naslova III Direktive (EU) 2025/1 Evropskega parlamenta in Sveta (***).

- (*) Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190).
- (**) Uredba (EU) 2021/23 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2020 o okviru za sanacijo in reševanje centralnih nasprotnih strank ter spremembi uredb (EU) št. 1095/2010, (EU) št. 648/2012, (EU) št. 600/2014, (EU) št. 806/2014 in (EU) 2015/2365 ter direktiv 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU in (EU) 2017/1132 (UL L 22, 22.1.2021, str. 1).
- (***) Direktiva (EU) 2025/1 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2024 o vzpostavitvi okvira za sanacijo in reševanje zavarovalnic in pozavarovalnic ter spremembi direktiv 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU in (EU) 2017/1132 ter uredb (EU) št. 1094/2010, (EU) št. 648/2012, (EU) št. 806/2014 in (EU) 2017/1129 (UL L, 2025/1, 8.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).“.

Člen 89

Sprememba Direktive 2007/36/ES

V členu 1 Direktive 2007/36/ES se odstavek 4 nadomesti z naslednjim:

„4. Države članice zagotovijo, da se ta direktiva ne uporablja v primeru uporabe instrumentov, pooblastil in mehanizmov za reševanje iz naslova IV Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta (*), iz naslova V Uredbe (EU) 2021/23 Evropskega parlamenta in Sveta (**), ali iz naslova III Direktive (EU) 2025/1 Evropskega parlamenta in Sveta (***)“.

(*) Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190).

(**) Uredba (EU) 2021/23 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2020 o okviru za sanacijo in reševanje centralnih nasprotnih strank ter spremembi uredb (EU) št. 1095/2010, (EU) št. 648/2012, (EU) št. 600/2014, (EU) št. 806/2014 in (EU) 2015/2365 ter direktiv 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU in (EU) 2017/1132 (UL L 22, 22.1.2021, str. 1).

(***) Direktiva (EU) 2025/1 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2024 o vzpostavitvi okvira za sanacijo in reševanje zavarovalnic in pozavarovalnic ter spremembi direktiv 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU in (EU) 2017/1132 ter uredb (EU) št. 1094/2010, (EU) št. 648/2012, (EU) št. 806/2014 in (EU) 2017/1129 (UL L, 2025/1, 8.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).“.

Člen 90

Spremembe Direktive 2014/59/EU

Direktiva 2014/59/EU se spremeni:

(1) v členu 2(1) se dodajo naslednje točke:

„(110) ‚organ za reševanje zavarovalnic‘ pomeni organ za reševanje, kakor je opredeljen v členu 2, točka 12, Direktive (EU) 2025/1 Evropskega parlamenta in Sveta (*);

(111) ‚zavarovalniški nadzorni organ‘ pomeni nadzorni organ, kakor je opredeljen v členu 13, točka 10, Direktive 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta (**);

(112) ‚finančni konglomerat‘ pomeni finančni konglomerat, kakor je opredeljen v členu 2, točka 14, Direktive 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta (***)“;

(*) Direktiva (EU) 2025/1 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2024 o vzpostavitvi okvira za sanacijo in reševanje zavarovalnic in pozavarovalnic ter spremembi direktiv 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU in (EU) 2017/1132 ter uredb (EU) št. 1094/2010, (EU) št. 648/2012, (EU) št. 806/2014 in (EU) 2017/1129 (UL L, 2025/1, 8.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).

(**) Direktiva 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) (UL L 335, 17.12.2009, str. 1).

(***) Direktiva 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2002 o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu, ki spreminja direktive Sveta 73/239/EGS, 79/267/EGS, 92/49/EGS, 92/96/EGS, 93/6/EGS in 93/22/EGS ter direktivi 98/78/ES in 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 35, 11.2.2003, str. 1).“;

(2) v členu 7(3) se doda naslednja točka:

„(e) kadar je cela skupina ali katera koli institucija v skupini del finančnega konglomerata, zadevnemu organu za reševanje zavarovalnice in zadevnemu zavarovalniškemu nadzornemu organu.“;

(3) v členu 14 se doda naslednji odstavek:

„3. Kadar je institucija ali subjekt ali skupina finančni konglomerat ali njegov del, organ za reševanje ali organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, pošlje načrte reševanja ali načrte reševanja skupine zadevnemu organu za reševanje zavarovalnice in zadevnemu zavarovalniškemu nadzornemu organu.“;

(4) v členu 81(3) se doda naslednja točka:

„(l) kadar je institucija ali subjekt del finančnega konglomerata, zadevnim zavarovalniškim nadzornim organom in zadevnim organom za reševanje zavarovalnic.“;

(5) v členu 83(2) se doda naslednja točka:

„(l) kadar je institucija v postopku reševanja del finančnega konglomerata, zadevne zavarovalniške nadzorne organe in zadevne organe za reševanje zavarovalnic.“;

(6) v členu 84(1) se doda naslednja točka:

„(n) zavarovalniške nadzorne organe in organe za reševanje zavarovalnic, obveščene na podlagi tega poglavja.“;

(7) v členu 88 se vstavi naslednji odstavek:

„3a. Kadar je institucija ali subjekt ali skupina finančni konglomerat ali njegov del, so zadevni organi za reševanje zavarovalnic povabljeni, da kot opazovalci sodelujejo v kolegiju za reševanje, pod pogojem, da za te organe veljajo zahteve v zvezi z zaupnostjo, ki so po mnenju organa za reševanje, pristojnega na ravni skupine, enakovredne tistim iz člena 90.“

Člen 91

Spremembe Direktive (EU) 2017/1132

Direktiva (EU) 2017/1132 se spremeni:

(1) v členu 84 se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

„3. Države članice zagotovijo, da se člen 49, člen 58(1), člen 68(1), (2) in (3), prvi pododstavek člena 70(2) ter členi 72 do 75, 79, 80 in 81 te direktive ne uporabljajo v primeru uporabe instrumentov, pooblastil in mehanizmov za reševanje iz naslova IV Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta (*), iz naslova V Uredbe (EU) 2021/23 Evropskega parlamenta in Sveta (**), ali iz naslova III Direktive (EU) 2025/1 Evropskega parlamenta in Sveta (***)“.

(*) Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190).

(**) Uredba (EU) 2021/23 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2020 o okviru za sanacijo in reševanje centralnih nasprotnih strank ter spremembi uredb (EU) št. 1095/2010, (EU) št. 648/2012, (EU) št. 600/2014, (EU) št. 806/2014 in (EU) 2015/2365 ter direktiv 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU in (EU) 2017/1132 (UL L 22, 22.1.2021, str. 1).

(***) Direktiva (EU) 2025/1 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2024 o vzpostavitvi okvira za sanacijo in reševanje zavarovalnic in pozavarovalnic ter spremembi direktiv 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU in (EU) 2017/1132 ter uredb (EU) št. 1094/2010, (EU) št. 648/2012, (EU) št. 806/2014 in (EU) 2017/1129 (UL L, 2025/1, 8.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).“;

(2) člen 86a se spremeni:

(a) v odstavku 3 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) družba je predmet uporabe instrumentov, pristojnosti in mehanizmov za reševanje iz naslova IV Direktive 2014/59/EU, iz naslova V Uredbe (EU) 2021/23 ali iz naslova III Direktive (EU) 2025/1.“;

(b) v odstavku 4 se točka (c) nadomesti z naslednjim:

„(c) za katere veljajo ukrepi za preprečevanje kriz, kakor so opredeljeni v členu 2(1), točka 101, Direktive 2014/59/EU, v členu 2, točka 48, Uredbe (EU) 2021/23 ali členu 2, točka 79, Direktive (EU) 2025/1.“;

(3) v členu 87 se odstavek 4 nadomesti z naslednjim:

„4. Države članice zagotovijo, da se to poglavje ne uporablja za družbe, za katere se uporabljajo instrumenti, pooblastila in mehanizmi za reševanje iz naslova IV Direktive 2014/59/EU, iz naslova V Uredbe (EU) 2021/23 ali iz naslova III Direktive (EU) 2025/1.“;

(4) člen 120 se spremeni:

(a) v odstavku 4 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) družba je predmet uporabe instrumentov, pristojnosti in mehanizmov za reševanje iz naslova IV Direktive 2014/59/EU, iz naslova V Uredbe (EU) 2021/23 ali iz naslova III Direktive (EU) 2025/1.“;

(b) v odstavku 5 se točka (c) nadomesti z naslednjim:

„(c) za katere veljajo ukrepi za preprečevanje kriz, kakor so opredeljeni v členu 2(1), točka 101, Direktive 2014/59/EU, v členu 2, točka 48, Uredbe (EU) 2021/23 ali v členu 2, točka 79, Direktive (EU) 2025/1.“;

(5) člen 160a se spremeni:

(a) v odstavku 4 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) družba je predmet uporabe instrumentov, pristojnosti in mehanizmov za reševanje iz naslova IV Direktive 2014/59/EU, iz naslova V Uredbe (EU) 2021/23 ali iz naslova III Direktive (EU) 2025/1.“;

(b) v odstavku 5 se točka (c) nadomesti z naslednjim:

„(c) za katere veljajo ukrepi za preprečevanje kriz, kakor so opredeljeni v členu 2(1), točka 101, Direktive 2014/59/EU, v členu 2, točka 48, Uredbe (EU) 2021/23 ali v členu 2, točka 79, Direktive (EU) 2025/1.“.

Člen 92

Spremembi Uredbe (EU) št. 1094/2010

Uredba (EU) št. 1094/2010 se spremeni:

(1) v členu 4, točka 2, se točka (i) nadomesti z naslednjim:

„(i) nadzorne organe, kakor so opredeljeni v členu 13, točka 10, Direktive 2009/138/ES, organe za reševanje, kakor so opredeljeni v členu 2, točka 12, Direktive (EU) 2025/1 Evropskega parlamenta in Sveta (*), ter pristojne organe, kakor so opredeljeni v členu 6, točka 8, Direktive (EU) 2016/2341 Evropskega parlamenta in Sveta (**) in kakor so navedeni v Direktivi (EU) 2016/97 Evropskega parlamenta in Sveta (***);

(*) Direktiva (EU) 2025/1 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2024 o vzpostavitvi okvira za sanacijo in reševanje zavarovalnic in pozavarovalnic ter spremembi direktiv 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU in (EU) 2017/1132 ter uredb (EU) št. 1094/2010, (EU) št. 648/2012, (EU) št. 806/2014 in (EU) 2017/1129 (UL L, 2025/1, 8.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).

(**) Direktiva (EU) 2016/2341 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2016 o dejavnostih in nadzoru institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje (UL L 354, 23.12.2016, str. 37).

(***) Direktiva (EU) 2016/97 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. januarja 2016 o distribuciji zavarovalnih produktov (UL L 26, 2.2.2016, str. 19).“;

(2) v členu 40(6) se doda naslednji pododstavek:

„Za namen postopanja v okviru področja uporabe Direktive (EU) 2025/1 lahko člana odbora nadzornikov iz odstavka 1, točka (b), v posamezni državi članici po potrebi spremlja predstavnik organa za reševanje, ki nima glasovalne pravice.“.

Člen 93

Sprememba Uredbe (EU) št. 648/2012

V členu 81(3), prvi pododstavek, Uredbe (EU) št. 648/2012 se doda naslednja točka:

„(s) organom za reševanje, določenim na podlagi člena 3 Direktive (EU) 2025/1 Evropskega parlamenta in Sveta (*).“

(*) Direktiva (EU) 2025/1 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2024 o vzpostavitvi okvira za sanacijo in reševanje zavarovalnic in pozavarovalnic ter spremembi direktiv 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU in (EU) 2017/1132 ter uredb (EU) št. 1094/2010, (EU) št. 648/2012, (EU) št. 806/2014 in (EU) 2017/1129 (UL L, 2025/1, 8.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).“

Člen 94

Sprememba Uredbe (EU) št. 806/2014

V členu 88 Uredbe (EU) št. 806/2014 se odstavek 6 nadomesti z naslednjim:

„6. Ta člen odboru, Svetu, Komisiji, ECB, nacionalnim organom za reševanje ali pristojnim nacionalnim organom, vključno z njihovimi zaposlenimi in strokovnjaki, ne preprečuje izmenjave informacij med seboj in s pristojnimi ministrstvi, centralnimi bankami, sistemi jamstva za vloge, odškodninskimi shemami za investitorje, organi, odgovornimi za običajne insolvenčne postopke, organi za reševanje zavarovalnic, organi za reševanje in pristojnimi organi iz nesodelujočih držav članic, EBA ali, ob upoštevanju člena 33 te uredbe, organi tretjih držav, ki opravljajo enake naloge kot organi za reševanje, ali, v skladu s strogimi zahtevami varovanja zaupnosti, s potencialnim kupcem za namene načrtovanja ali izvajanja ukrepa za reševanje.“

Člen 95

Sprememba Uredbe (EU) 2017/1129

V členu 1(5) Uredbe (EU) 2017/1129 se točka (c) nadomesti z naslednjim:

„(c) vrednostni papirji, ki so posledica konverzije ali zamenjave drugih vrednostnih papirjev, lastnih sredstev ali kvalificiranih obveznosti s strani organa za reševanje zaradi izvajanja pooblastila iz člena 53(2), člena 59(2) ali člena 63(1) ali (2) Direktive 2014/59/EU ali izvajanja pooblastila iz člena 39(2) ali člena 42(1) ali (2) Direktive (EU) 2025/1 Evropskega parlamenta in Sveta (*);“

(*) Direktiva (EU) 2025/1 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2024 o vzpostavitvi okvira za sanacijo in reševanje zavarovalnic in pozavarovalnic ter spremembi direktiv 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU in (EU) 2017/1132 ter uredb (EU) št. 1094/2010, (EU) št. 648/2012, (EU) št. 806/2014 in (EU) 2017/1129 (UL L, 2025/1, 8.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).“

NASLOV VIII

KONČNE DOLOČBE

Člen 96

Odbor EIOPA za reševanje

1. EIOPA na podlagi člena 41 Uredbe (EU) št. 1094/2010 ustanovi stalni notranji odbor za pripravo odločitev EIOPA iz člena 44 navedene uredbe, vključno z odločitvami v zvezi z osnutki regulativnih tehničnih standardov in osnutki izvedbenih tehničnih standardov za naloge, ki so organom za reševanje dodeljene v skladu s to direktivo. Ta notranji odbor je sestavljen iz organov za reševanje iz člena 3 te direktive.

2. EIOPA za namene te direktive sodeluje z EBA in ESMA v okviru Skupnega odbora evropskih nadzornih organov, ki je bil ustanovljen s členom 54 Uredbe (EU) št. 1093/2010, Uredbe (EU) št. 1094/2010 in Uredbe (EU) št. 1095/2010.

3. Za namene te direktive EIOPA zagotovi, da so odbor za reševanje in druge funkcije iz Uredbe (EU) št. 1094/2010, strukturno ločeni. Odbor za reševanje spodbuja pripravo in usklajevanje načrtov reševanja in razvija metode za reševanje subjektov iz člena 1(1) te direktive, ki propadajo.

Člen 97

Sodelovanje z EIOPA

1. Države članice zagotovijo, da nadzorni organi in organi za reševanje sodelujejo z EIOPA za namene te direktive v skladu z Uredbo (EU) št. 1094/2010.
2. Države članice zagotovijo, da pristojni organi in organi za reševanje organu EIOPA brez odlašanja zagotovijo vse informacije, potrebne za opravljanje njegovih nalog v skladu s členom 35 Uredbe (EU) št. 1094/2010.

Člen 98

Zavarovalne jamstvene sheme

Komisija po posvetovanju z EIOPA Evropskemu parlamentu in Svetu do 29. januarja 2027 predloži poročilo, v katerem oceni ustreznost minimalnih skupnih standardov za zavarovalne jamstvene sheme v Uniji. V poročilu vsaj:

- (a) oceni stanje zavarovalnih jamstvenih shem v državah članicah (raven kritja, vrste kritih zavarovanj, sprožilni dejavniki);
- (b) obravnava možnosti politike, vključno s takšnimi, kot je uporaba zavarovalnih jamstvenih shem za nadaljevanje ali likvidacijo zavarovalnih polic, pri čemer ustrezno upošteva razlike v zavarovalnih produktih v različnih državah članicah;
- (c) oceni, ali bi bilo treba uvesti minimalno osnovo za zavarovalne jamstvene sheme po vsej Uniji, in, če je ustrezno, opiše potrebne ukrepe za takšno uvedbo.

Poročilo je po potrebi priložen zakonodajni predlog.

Člen 99

Pregled

Komisija po posvetovanju z EIOPA Evropskemu parlamentu in Svetu do 29. januarja 2030 predloži poročilo o uporabi te direktive. V poročilu zlasti:

- (a) oceni, ali in v kolikšni meri so bili doseženi cilji te direktive v zvezi z delovanjem notranjega trga in krepitvijo finančnega sistema v Uniji glede na tržne in gospodarske trende;
- (b) oceni stanje shem za financiranje reševanja;
- (c) oceni, ali je treba uvesti minimalne usklajene opredelitve na ravni zajetih politik ter upravičenih vložnikov škodnih zahtevkov in politik, in po potrebi opiše potrebne ukrepe za njihovo uvedbo;
- (d) analizira izkušnje z izmenjavo informacij med organi, pristojnimi za nadzor ali reševanje zavarovalnic in pozavarovalnic ter kreditnih institucij, kadar je subjekt iz člena 1(1), točke (a) do (e), del finančnega konglomerata;
- (e) oceni, ali je mogoče dovoliti, da finančni konglomerati za celoten konglomerat pripravijo enotne (preventivne) načrte sanacije skupine in da organi za reševanje za celoten finančni konglomerat pripravijo enotne načrte reševanja skupine, ter predpogoje za to;

(f) analizira prednosti nadaljnega usklajevanja okvira kriznega upravljanja za zavarovalnice in pozavarovalnice.

Poročilu je po potrebi priložen zakonodajni predlog.

Člen 100

Prenos

1. Države članice do 29. januarja 2027 sprejmejo in objavijo predpise, potrebne za uskladitev s členi 1 do 91, 96 in 97 te direktive. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice te predpise uporabljajo od 30. januarja 2027.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedila temeljnih predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 101

Začetek veljavnosti in uporaba

1. Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v Uradnem listu Evropske unije.

2. Členi 92 do 95 se uporabljajo od 30. januarja 2027.

Člen 102

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 27. novembra 2024

Za Evropski parlament
predsednica
R. METSOLA

Za Svet
predsednik
BÓKA J.

PRILOGA

Razsežnosti rešljivosti

Organi za reševanje in organi za reševanje, pristojni na ravni skupine, ob ocenjevanju rešljivosti preučijo naslednje razsežnosti ter pri tem upoštevajo naravo, obseg in kompleksnost podjetja:

1. kontinuiteta delovanja

- (a) obseg, v katerem so bile ugotovljene relevantne notranje in zunanje, finančne in operativne soodvisnosti glede na vse zadevne storitve in vloge, vključno z osebjem, ki so bile pripisane pravnim subjektom, kritičnim funkcijam, glavnim poslovnim področjem in povezanim pogodbenim dogovorom;
- (b) obseg, v katerem so vzpostavljene ustrezne operativne ureditve za zagotavljanje kontinuitete zadevnih storitev, ki so nujne za ohranjanje kritičnih funkcij, in glavnih poslovnih področij, nujnih za učinkovito izvajanje ukrepa za reševanje in morebitnega poznejšega prestrukturiranja, zlasti s pospeševanjem mogočih prenosov sredstev, pravic ali obveznosti, vlog in osebja;
- (c) obseg, v katerem so bila celovito ocenjena tveganja za kontinuiteto delovanja v postopku reševanja, vključno s kvalitativnimi in kvantitativnimi informacijami, ki omogočajo, da se ugotovi, kako kritične so zadevne storitve, vključno z učinkom njihove prekinitve ali prenehanja v postopku reševanja, in ali jih je mogoče zamenjati;
- (d) obseg, v katerem so bila učinkovito zmanjšana tveganja za kontinuiteto delovanja, in prisotnost ukrepov za izboljšanje pripravljenosti na reševanje, tudi kar zadeva izvrševanje dogovorov o kontinuiteti delovanja z zunanjimi tretjimi izvajalci zadevnih storitev;

2. dostop do infrastrukture finančnih trgov

obseg, v katerem so podjetja ali skupine vzpostavile potrebne postopke in ureditve, s katerimi se pred postopkom reševanja, med njim in po njem ohranja dostop do infrastrukture finančnih trgov ter do plačilnih, klirinških in poravnalnih storitev ter storitev skrbništva, ki jih opravljajo posredniki;

3. ločljivost

- (a) obseg, v katerem so podjetja ali skupine določile, zmanjšale in po potrebi odpravile vire nepotrebne kompleksnosti v svoji strukturi in informacijskih sistemih, ki predstavljajo tveganje za izvedbo ukrepa za reševanje, predvsem da bi olajšale ločitev in prenos kritičnih funkcij in glavnih poslovnih področij;
- (b) obseg, v katerem je za portfelj ali posel podjetja na voljo prevzemnik ali kupec;

4. sposobnosti za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo

- (a) obseg, v katerem obstajajo zmogljivosti za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo, ter ocena, ali te zmogljivosti zadostujejo za izvedbo načrta reševanja, vključno z razpoložljivostjo zavarovalnih jamstvenih shem ali shem financiranja ter zanesljivostjo, da bo imetnik zmogljivosti za pokrivanje izgub sposoben pokriti izgube;
- (b) obseg, v katerem obstajajo zadostni dogovori za zagotovitev čezmejnega priznavanja in učinkovitosti ukrepov za reševanje;
- (c) obseg, v katerem obstajajo ustrezne ureditve upravljanja, notranji postopki in upravljavski informacijskih sistemi v podporo operativni izvedbi odpisa ali konverzije, vključno s podpiranjem prenosa portfeljev;

5. likvidnost in financiranje v postopku reševanja

- (a) obseg, v katerem lahko zaradi poslovnega modela podjetja ali skupine nastanejo likvidnostne potrebe v postopku reševanja;

- (b) obseg, v katerem obstajajo postopki in zmogljivosti za (i) oceno likvidnostnih potreb in potreb po financiranju za izvajanje strategije reševanja, (ii) merjenje likvidnostnega položaja in poročanje o njem v postopku reševanja ter (iii) identifikacijo in mobilizacijo razpoložljivega zavarovanja, ki se lahko med postopkom reševanja in po njem uporabijo za pridobivanje sredstev;

6. informacijski sistemi in zahteve po podatkih

obseg, v katerem imajo podjetja ali skupine ustrezne upravljavske informacijske sisteme, zmogljivosti za vrednotenje in tehnološko infrastrukturo za zagotavljanje informacij, ki so potrebne za (i) pripravo in ohranjanje načrtov reševanja, (ii) izvedbo pravičnega, preudarnega in realističnega vrednotenja ter (iii) učinkovito uporabo ukrepov za reševanje, tudi v hitro spreminjajočih se pogojih;

7. obveščanje

obseg, v katerem so podjetja ali skupine vzpostavile načrte obveščanja za zagotavljanje pravočasnega, zanesljivega in doslednega obveščanja zadevnih deležnikov in za podpiranje izvajanja ukrepa za reševanje, pa tudi ureditve upravljanja za zagotavljanje učinkovitega izvajanja teh načrtov;

8. upravljanje

obseg, v katerem so vzpostavljeni zanesljivi upravljavski postopki, ki omogočajo lažjo pripravo, pa tudi izvajanje ukrepa za reševanje, vključno s (i) pravočasnim in natančnim rednim in priložnostnim zagotavljanjem ustreznih informacij, (ii) učinkovitim nadzorom med načrtovanjem reševanja in v kriznih razmerah ter (iii) učinkovitim odločanjem med reševanjem;

9. verodostojnost in učinek

- (a) obseg, v katerem ukrep za reševanje izpolnjuje cilje reševanja in je verodostojen, vključno z oceno verjetnih učinkov na imetnike polic, upnike, nasprotne stranke in zaposlene;
- (b) obseg, v katerem je mogoče ustrezno oceniti učinke reševanja podjetja ali skupine na realno gospodarstvo ali finančno stabilnost ter zadržati širjenje negativnih vplivov, ob upoštevanju mogočih ukrepov, ki jih bodo morda sprejeli organi tretjih držav;
- (c) obseg, v katerem obstajajo dogovori in sredstva, ki bi lahko olajšali reševanje v primeru skupin, ki imajo hčerinska podjetja s sedežem v različnih jurisdikcijah.
-